

လယ်တီပဏ္ဍိတ

ဆရာဦးဖောင်ကြီး

ရေးသားစီစဉ်အပ်သော

သင်္ကေပဏ္ဍာန်

အမေးအဖြေ

ဒုတိယအကြိမ်

သတိပဋ္ဌာန်သုတ် ရွှေနှုတ်တော်ချွေ၊
 သိလွယ်အောင်ရွေး အမေးအဖြေ။
 လှေကျင့်ပါကြ ဓမ္မမိတ်ဆွေ၊
 သတိအား ကြီးပွားနိုင်ကြစေ။

ဂရုဓမ္မသီလအခြေခိုင်ခဲ့သော ကုရုတိုင်းကြီး၌
 မြတ်ဘုရားဘဂဝါသည်
 သတိပဋ္ဌာန်တရားတော်မြတ်ကို
 ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။
 ဆရာဦးမောင်ကြီး၏ ဤသတိပဋ္ဌာန်
 အမေးအဖြေကျမ်းသည်
 ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊
 ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊
 စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊
 ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်
 တည်းဟူသော ဓမ္မအဆီအနှစ်တရား
 ရှာဖွေလိုသော နှောင်းလူ
 မျိုးဆက်သစ်များအတွက် ခက်ခဲရှုပ်ထွေးရာမှ
 လွယ်ကူရှင်းလင်းရာသို့ သိမြင်နိုင်ရေးအတွက်
 လမ်းညွှန်ကျမ်းကောင်း တစ်ဆူဖြစ်ပါသည်။

တစ်ပြည်လုံးဖြန့်ချိရေး **မိခင်ဧရာဝတီ**
စာအုပ်တိုက်

တိုက်(၄)၊ အခန်း(၄၀၂)၊ ကျိတော်အိမ်ရာ၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊
 ပုဇွန်တောင်စာတိုက်နှင့်ကမ္ဘောဇဘဏ်အနီး၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း- ၀၁- ၇၀၁၄၃၁၊ ၀၉ ၅၀ ၁၅၆၁၃၊ ၀၉ ၇၃၂၂၆၂၈၁

လယ်တီပဏ္ဍိတ

ဆရာဦးမောင်ကြီး

ရေးသားစီစဉ်အပ်သော

သင်္ဂြိုဟ်ဗျာနီ

အမေးအဖြေ

ပိသင်စာအုပ်အမှတ်(၁၃၁)

ပံ့ပိုးမှုတစ်တမ်း
၇၇၇၇၇၇၇၇

စီစဉ်သူ

ဒေါ်ရွှေဝိစိုး (မိခင်ဧရာဝတီ)

ထုတ်ဝေသူ

တိုက်(၄)၊ အခန်း(၄၀၂)၊ ကျိတော်အိမ်ရာ၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်။

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်

ဒေါ်ချယ်ရီသိန်း (မြ-၀၃၃၈၁)

တိုက်(၄)၊ အခန်း(၄၀၂)၊ ကျိတော်အိမ်ရာ၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်။

ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ်

ရွှေခြင်သံပုံနှိပ်တိုက် (မြ-၀၅၄၁၇)

အမှတ်(၁၂)၊ သဂုဗိလမ်း၊ စောရန်ပိုင်အနောက်ရပ်ကွက်၊ အလုံမြို့နယ်။

ထုတ်ဝေသည့်ရက်စွဲ

ဒုတိယအကြိမ်

၂၀၁၄၊ ဧပြီလ

အုပ်စု

၁၀၀၀

တန်ဖိုး

၈၉၃၂

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း

ကိုအောင်ကိုမင်း (မာန်သစ်ထူး)

အတွင်းဖလင်

ကိုဦး

စာအုပ်ချုပ်

ကိုမောင်မောင်အုန်းနှင့်အဖွဲ့

တစ်ပြည့်လုံးခြန့်ချိရေး - မိခင်ဧရာဝတီစာအုပ်တိုက်

တိုက်(၄)၊ အခန်း(၄၀၂)၊ ကျိတော်အိမ်ရာ၊ အထက်ပုဇွန်တောင်လမ်းမကြီး၊ ရန်ကင်းမြို့။

ဖုန်း- ၀၁-၇၀၁၄၃၁၊ ၀၉၅၀၁၅၆၁၃၊ ၀၉၇၃၂၂၆၂၈၁။

နိဒါန်း

၁၂၈၁-ခုနှစ် နယုန်လအတွင်း ရန်ကုန်မြို့ ပုဇွန်တောင် ပွဲစားကြီး ဦးဘသော်၊ ပွဲကတော်ကြီး မနှင်းနုတို့က သတိပဋ္ဌာန် စာမေးပွဲကြီး ပြုလုပ်ကျင်းပရာ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသူအများ တို့သည် ထိုသတိပဋ္ဌာန် စာမေးပွဲကြီးသို့ ဝင်ရောက်ပြန်ဆိုကြ လေသည်။

ထိုစာပြန်ပွဲကြီးမှာ သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်နှင့်အနက် မြန်မာသက်သက်ကို နှုတ်တက် ပြန်ဆိုစေခြင်း၊ သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်ကြီး၏ အဓိပ္ပာယ်၊ သရုပ်သဘောများကို လက်ရေးဖြင့် ရေး၍ ပြန်ဆိုစေခြင်း၊ ဤနည်းလမ်းနှစ်မျိုးဖြင့် ပြုလုပ်သော စာမေးပွဲကြီးဖြစ်ရာ အချို့သောသူတို့သည် နှုတ်တက်မှုသာ ပြန်ဆိုနိုင်ကြ၍ သရုပ်သဘောကို ရေး၍ ဖြေဆိုခြင်းများကိုမူ ကား မပြုနိုင်ဘဲ ရှိကြလေသည်။

ထိုသို့ဖြစ်လေရာ၊ မိတ်ဆွေပေါင်းများစွာတို့က-

- ၁။ “သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်ကြီး၏ သရုပ်သဘောများ ကို အလွယ်တကူ သိနိုင်ကြရန် တစ်ကြောင်း၊
- ၂။ ဤကဲ့သို့ သတိပဋ္ဌာန် စာမေးပွဲများ ပြုလုပ်သော အခါ လွယ်ကူစွာ ရေးသား၍ ပြန်ဆိုနိုင်ကြရန် တစ်ကြောင်း၊

မိခင်ဇရာဝတီ

[၁]

နိဒါန်း

၃။ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံးတွင်ရှိသော ဝတ်ကျောင်းများတို့၌ ဝတ်တက်၊ ဝတ်ကပ် ပြုလုပ်ကြရာ ထိုသတိပဋ္ဌာန်၏ အမေးအဖြေများကို သဒ္ဓါတရားတိုးတက်အောင် ရွက်ဆောင် မေးဖြေကြရန် တစ်ကြောင်း၊

ဤအကြောင်းများနှင့် ပြည့်စုံလေအောင် သတိပဋ္ဌာန် အမေးအဖြေတစ်စောင်ကို ရေးသားပါ” ဟူ၍ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြပါသည်။

ဤသို့ နှိုးဆော်ချက်အတိုင်း ဝန်ခံပြီးလျှင် ဤ “သတိပဋ္ဌာန် အမေးအဖြေ” စာအုပ်ကို ရေးသားရသည်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ဤသတိပဋ္ဌာန် အမေးအဖြေကို နှုတ်တက်ရအောင် ရွက်ဆောင်ပါလျှင် သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်၏ သရုပ်သဘောတို့ကို ချောချောမောမော သိမြင်နိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်ကြီးကို နှုတ်တက် ဆောင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း အနက်မြန်မာကို နှုတ်တက်ရအောင် မကျက်နိုင်သော်လည်း ဤ “သတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ” ကို ကြည့်ရှု လေ့ကျက်ပါလျှင် ပါဠိတော်၌ရှိသော သရုပ်အဓိပ္ပာယ်များကို လွယ်ကူစွာနှင့် သိနိုင်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

ဝတ်ကျောင်း၊ ဓမ္မာရုံတို့၌ ဝတ်တက်၊ ဝတ်ကပ်ပြုကြရာတို့၌လည်း ဤ “သတိပဋ္ဌာန် အမေးအဖြေ” အတိုင်း တစ်ဦးက မေး၍ တစ်ဦးက ဖြေပါလျှင် ကြားနာရသောသူတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို များစွာ တိုးပွားစေနိုင်သည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

နိဒါန်း

[၇]

သို့ဖြစ်ပါ၍ “ဤသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ” စာအုပ်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာအမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးမှန်သမျှ တစ်ကိုယ်တစ်အုပ် ကျစီ လက်ကိုင်ထား၍ အားလပ်သောအခါ၊ သီတင်းသီလ ဆောက်တည်သောအခါ ဤသတိပဋ္ဌာန်တရားကို ကြိုးစား လေ့ကျက်ကြရန် နှိုးဆော်တိုက်တွန်းပါသတည်း။

|မှတ်ချက်။ ဤသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေကို ပါဠိတော် နှင့် လွယ်ကူစွာ တိုက်ဆိုင်၍ ကြည့်ရှုနိုင်ကြစေရန် သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်ကို ပူးတွဲ၍ ရိုက်နှိပ်ထားပါသည်။|

လယ်တီပဏ္ဍိတ
ဆရာ-ဦးမောင်ကြီး

လယ်တီဒီပနီ ငွန်းကားတြန့်ပွားရေးအဖွဲ့၏ အဗ္ဗာစာ

ဗုဒ္ဓထုရားပွင့်တော်မူရာအခါ

ဗုဒ္ဓဘုရားပွင့်တော်မူ၍ ၄၅ဝါတိုင်တိုင် တရားတော်များကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသွားပါသော်လည်း ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် “တရားတော်များ” ကိုပင် ဘုရားအရာ၌ထားတော်မူခဲ့သဖြင့် ယခုအခါ ဗုဒ္ဓဘုရား ပွင့်တော်မူရာ အခါကဲ့သို့ပင် ရှိနေပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်ထုရားကြီး

အကျွန်ုပ်တို့ ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် ဘုရားကိုယ်စား “ဘုရား” အမည်တော်ရ ဓမ္မစေတီ၊ ခက်ခဲနက်နဲလှသော ပိဋကတ်တော်များမှ ထုတ်နုတ်၍ လူအများ ဓမ္မအရသာခံစားနိုင်ရန် ဗုဒ္ဓဒေသနာတော် နှင့် အညီ ဒီပနီ ကျမ်းပေါင်း တစ်ရာကျော်ရေးသား၍ ဤကမ္ဘာအား ဝိဇ္ဇာဓာတ်အလင်းရောင် ပျံ့စေတော်မူခဲ့သည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်ထုရားကြီး၏ ဆန္ဒတော်

ကျေးဇူးတော်ရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ရေးသားထားသော ကျမ်းစာများကို ပြည်တွင်းပြည်ပ ပျံ့နှံ့စေလိုသော ဆန္ဒရှိတော်မူခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ဗုဒ္ဓဘုရား၏ တရားတော်များကို ဘာသာအမျိုးမျိုးဖြင့် ရိုက်နှိပ်ကြကာ ကမ္ဘာသို့ ဖြန့်ရန် အချိန်ရောက်ပြီဟု နိုင်ငံခြား ဗုဒ္ဓဘာသာ အသင်းကြီး၌ သြဝါဒ ပေးတော်မူခဲ့သည်။

လယ်တီဒီပနီ ထွန်းကားပြန်ပွားရေးအဖွဲ့

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး မုံရွာမြို့ မဟာလယ်တီ ကျောင်း တိုက်ကြီး၏ ပဓာန နာယက နဝမ လယ်တီဆရာတော် အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ လယ်တီဘဒ္ဒန္တကေလာသ၊ ယခုအခါ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသ ကြီး မုံရွာမြို့ မြို့မရွှေဂူတိုက် အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ၊ လယ်တီ နိကာယ ဥက္ကဋ္ဌ၊ လယ်တီ ဒီပနီထွန်းကားပြန်ပွားရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဘဒ္ဒန္တဇောတိ က၊ ရန်ကုန်မြို့ နာဂလိုက်ဂူဘုရားကုန်းမြေကလေးဝတောရစာသင် တိုက်၏ ပဓာန နာယက နယ်စပ်ဒေသ နှင့် တိုင်းရင်းသား ဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေး၊ အလယ်တန်းကျောင်း ကျောင်းအုပ် စမ်းချောင်း၊ လယ်တီဝိပဿနာကျောင်းတိုက်၊ လှည်းကူးလယ်တီ တောရကျောင်းတိုက်တို့၏ ပဓာန နာယက နိုင်ငံတော်သံဃမဟာ နာယက ဒွိပိဋကဓရ၊ ဒွိပိဋကကောဝိဒ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ လယ်တီ ဘဒ္ဒန္တဇောတိဘိဝံသ ဆရာတော်တို့ ဦးဆောင်ပြီး လယ်တီနိကာယ ဝင် ဆရာတော်ကြီးများ နှင့် လူပညာရှိများ စုပေါင်းလျက် လယ်တီဒီ ပနီ ထွန်းကားပြန်ပွားရေးအဖွဲ့ကြီးကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။

ဆန္ဒတော်ဖြည့်

ဖွဲ့စည်းထားသော လယ်တီဒီပနီ ထွန်းကားပြန် ပွား ရေး အဖွဲ့ကြီးသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆန္ဒတော်ကို ဖြည့်နိုင်ရန် မိခင်ဧရာဝတီ စာအုပ်တိုက် အား ဒီပနီ ကျမ်းစာများကို ရိုက်နှိပ်ရန် ခွင့်ပြု သဘောတူခဲ့ပါသည်။

လယ်တီဒီပနီ ထွန်းကားပြန် ပွားရေးအဖွဲ့

ဓမ္မအနှစ်သာရ အဆီပြည့်ဝလှသော မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် အမေးအဖြေကျမ်း

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌ ကုရုတိုင်းသည် စည်ပင်
ဝပြောလျက် ဥတုသပ္ပာယ် မျှတခြင်းကြောင့် ပကတိသဘာဝအားဖြင့်
ပညာဉာဏ် ထက်သန်သူ ပေါများသော တိုင်းနိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်ခြင်း
ကြောင့် သဘောအားဖြင့် လေးနက်ဆန်းကြယ်သော မဟာသတိ
ပဋ္ဌာနသုတ်၊ မဇ္ဈိမ သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊ သာဓောပမသုတ်၊ ရုက္ခောပမ
သုတ်၊ ရဋ္ဌပါလသုတ်၊ မာဂဏ္ဍိယသုတ်နှင့် အာနေဉ္ဇသပ္ပာယ်သုတ်
စသည့် သုတ္တန်ဒေသနာတော်များကို စရိုက်အားလျော်စွာ မြတ်စွာ
ဘုရား ဟောကြားတော်မူကြောင်း ကျမ်းဂန်များ၌ လာရှိသည်။

စင်စစ် မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်က ကုရုတိုင်း
ဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ်၊ အလောင်းတော် ရှေး၊ ရှေးဘဝတို့၌
ပါရမီတော်များ ဆည်းပူးတော်မူရာ နေရာဒေသကြီးပင်ဖြစ်၍
မင်းကြီး၊ မယ်တော်၊ မိဖုရားကြီး၊ အိမ်ရှေ့မင်း၊ ပုရောဟိတ်၊
မြေတိုင်းမှူး၊ ရထားထိန်း၊ သူဌေး၊ ချိန်ဖြတ်မှူး၊ တံခါးစောင့်၊
ပြည့်တန်ဆာမ စသည့် (၁၁) ဦးတို့ ငါးပါးသီလ ဂရုဓမ္မမြီစွာ
ဆောက်တည်ခဲ့သည့် ဗုဒ္ဓဝင် နေရာမြတ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ
ဗုဒ္ဓဂယာ ဘုရားဖူးများ သွားရောက်ကြရာ နယူးဒေလီမြို့အနီး
မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် ဟောတော်မူရာအရပ်ပင် ဖြစ်သည်။

ရှေ့တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ပညာဉာဏ် ထက်သန်သူများ နေထိုင်ရာအရပ်တွင် သဘောအားဖြင့် လေးနက်ဆန်းကြယ်သော မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တော်ကြီးကို ဟောတော်မူရာ ဤသုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကြီးသည် အဘယ်မျှလောက် ဓမ္မအနှစ်အဆီ ပြည့်ဝနေမည်ကို ခန့်မှန်းကြည့်နိုင်ပါသည်။

ဤသုတ္တန်ဒေသနာတော်မြတ်ကြီး၌ ကာယာနုပဿနာ အာနာပါနုပဗ္ဗ၊ ကာယာနုပဿနာ ဣရိယာပထပဗ္ဗ၊ ကာယာနုပဿနာ သမ္မဇာနုပဗ္ဗ၊ ကာယာနုပဿနာ ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗ၊ ကာယာနုပဿနာဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗ၊ ကာယာနုပဿနာ နဝသီထိကပဗ္ဗ စသဖြင့် ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ပိုင်း၊ စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ပိုင်း၊ ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ပိုင်းနှင့် ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ပိုင်းတွင် နီဝရဏပဗ္ဗ၊ ခန္ဓပဗ္ဗ၊ အာယာတနပဗ္ဗ၊ ဖောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ၊ သစ္စပဗ္ဗ ဟူ၍ အပိုင်းများ ခွဲခြားကာ ရှင်းလင်းစွာ ပါဠိတော်စကားဖြင့် ဟောကြားတော်မူထားခဲ့သည်။

“သတိပဋ္ဌာန်အလုပ်” ဟူသည် ပါဠိစာမတတ်သော်လည်း နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်လမ်းကောင်းကို ရှာမှီးလိုကြကုန်သော ဝေနေယျများအားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်ပေရာ ပါဠိစာမတတ်ခြင်း၊ နားမလည်ခြင်းဟူသော အခက်အခဲ အဟန့်အတားတစ်ရပ်ကို ကျော်ဖြတ်နိုင်စေရန် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ လယ်တီပဏ္ဍိတ ဆရာဦးမောင်ကြီးက ပေါင်းကူးတံတားထိုးကာ လွယ်ကူအောင် ဖြေရှင်းပေးထားပါသည်။

လယ်တီပဏ္ဍိတ ဦးမောင်ကြီး ဟူသည် ကမ္ဘာကျော် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်ရင်း တစ်ခေတ်တစ်ယောက် လျှမ်းလျှမ်းတောက်ကာ ရှားရှားပါးပါး ပေါ်ထွက်လာခဲ့သော မြန်မာပညာရှိကြီးတစ်ဦးပါပေ။

ဆရာဦးမောင်ကြီးသည် ဤသတိပဋ္ဌာန် အမေးအဖြေ စာအုပ်တွင် ဘုရားရှင် ဟောပြောခဲ့သည့်အတိုင်း မူရင်းမဟာသတိ ပဋ္ဌာနသုတ်တော်၏ အနှစ်သာရသဘောသွားများ မပျောက်ပျက် စေဘဲ မူရင်းသတိပဋ္ဌာန်သုတ်ပါ ပါဠိတော် ပါဝင်စေကာ

“သတိပဋ္ဌာန်သုတ် - ရွှေနှုတ်တော်ချွေ
သိလွယ်အောင်ရေး - အမေးအဖြေ
လေ့ကျင့်ပါကြ - ဓမ္မမိတ်ဆွေ
သတိအား ကြီးပွားနိုင်ကြစေ”

ဟူသည့်အတိုင်း ရှင်းလင်းလွယ်ကူ နားလည်သဘောပေါက်စေရန် အမေးအဖြေပုံစံဖြင့် ရေးသားထားပေသည်။

ဤသို့ အမေးအဖြေပုံစံဖြင့် ရှင်းလင်းလွယ်ကူအောင် ရေးသားထားခြင်းဖြင့် သဒ္ဓါတရား တိုးတက်အောင် ရွက်ဆောင် နိုင်သည့်ပြင် သမထ၊ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်တော်မူနေကြ သော ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ ပရိသတ်တို့အတွက်လည်း မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ်တော်လာအတိုင်း ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်ဖြစ်ဆဲ အမှုအရာများ ကိုသာ သတိကပ် ရှုမှတ်နေရင်း-

- အဟောအနိစ္စ - အမြဲမူစကန် အမှန်ပါတကား
- အဟောဒုက္ခ - ဆင်းရဲမူစကန် အမှန်ပါတကား
- အဟောအနတ္တ - အစိုးမရမူစကန် အမှန်ပါတကား

ဟူ၍ ဝိပဿနာဉာဏ်မြင် ထင်လင်း၍ ဥပ္ပါဒဝယ (ဖြစ်-ပျက်) စကန် အမှန်ပါတကားဟု သိမြင်ကာ အဟောဝတ-အကျိုးများလှသည့် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်နှင့် နိဗ္ဗာန်အာရုံသို့ ဆိုက်ရောက်ကာ အမြိုက် ရသာကို ခံစားနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်၍ ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာ ပွင့်လင်းရာ ဝိမုတ္တိယုဂ
ခေတ်အခါသမယကြီး၌ လယ်တီပက္ခိတဆရာဦးမောင်ကြီး ရေးသား
စီရင် အဆီအနှစ်ထုတ်အပ်သည့် သတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ကျမ်း
စာအုပ်ကို ဓမ္မလမ်းမှန် ရှာဖွေနေသူ ယောဂီသူတော်စင် ရဟန်း၊ ရှင်၊
လူတို့အတွက် အဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် ဓမ္မရတနာလက်ဆောင်မွန်အဖြစ်
လက်ဆင့်ကမ်း ဝေမျှလိုက်ရပါကြောင်း။

စာရှုသူများ၏အားပေးမှုကို
လေးစားလျက်

ဒေါ်ရွှေဝါစိုး
မိခင်ဧရာဝတီစာအုပ်တိုက်

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် အမွန်း မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်အမေးအဖြေ ပဏာမ	စာမျက်နှာ
၁။	နိဒါန်း	... ၂
၂။	ဥဒ္ဒေသ	... ၃
၃။	ကာယာနုပဿနာ	
	အာနာပါနပိုင်း	... ၅
၄။	ဣရိယာပထပိုင်း	... ၁၃
၅။	သမ္ပဇညပိုင်း	၁၆
၆။	ပဋိကူလမနသိကာရပိုင်း	၁၈
၇။	ဓာတုမနသိကာရပိုင်း	၃၂
၈။	နဝသိဝထိကပိုင်း	၃၅
၉။	ဝေဒနာ နုပဿနာ	၃၈
၁၀။	စိတ္တာ နုပဿနာ	၄၁
၁၁။	ဓမ္မာနုပဿနာ	
	နိဝရဏပိုင်း	၄၆
၁၂။	ခန္ဓာပိုင်း	၄၈
၁၃။	အာယတနပိုင်း	၅၀
၁၄။	ဗောဇ္ဈင်ပိုင်း	၅၃
၁၅။	အရိယသစ္စာပိုင်း	၆၅
	နိဂုံး	၇၆
	အနုမောဒနာပွဲသိမ်း	၇၈
	နိဂုံးကဗျာ	၇၉

မာတိကာ

[c]

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ် ပါဠိတော် အမွန်း	...	စာမျက်နှာ
၁။	နိဒါန	...	၈၀
၂။	ဥဒ္ဒေသ	...	၈၁
၃။	ကာယာနုပဿနာ အာနာပါနပဗ္ဗ		၈၂
၄။	ဣရိယာပထပဗ္ဗ		၈၃
၅။	သမ္မဇာနပဗ္ဗ		၈၄
၆။	ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗ		၈၅
၇။	ဓာတုမနသိကာရပဗ္ဗ		၈၇
၈။	နဝသိဝထိကပဗ္ဗ		၈၈
၉။	ဝေဒနာ နုပဿနာ		၉၄
၁၀။	စိတ္တာ နုပဿနာ		၉၅
၁၁။	ဓမ္မာနုပဿနာ နိဝရဏပဗ္ဗ		၉၆
၁၂။	ခန္ဓပဗ္ဗ		၉၈
၁၃။	အာယတနပဗ္ဗ		၉၉
၁၄။	ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ		၁၀၂
၁၅။	သစ္စပဗ္ဗ		၁၀၄
၁၆။	ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသ		၁၀၅
၁၇။	သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသ		၁၀၉
၁၈။	နိရောဓသစ္စနိဒ္ဒေသ		၁၁၁
၁၉။	မဂ္ဂသစ္စနိဒ္ဒေသ		၁၁၃
၂၀။	အာနိသံသကထာ		၁၁၆
၂၁။	နိဂမနကထာ ဥဒ္ဒါန		၁၁၇ ၁၁၈

[၈]

မာတိကာ

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ
မဟာသတိပဋ္ဌာန်ဝတ္ထု

စာမျက်နှာ

- ၁။ မဟာဒတ္တနတ်သားဝတ္ထု ၁၂၀
- ၂။ လင်းနို့သားငါးရာဝတ္ထု ၁၂၄

နောက်ဆက်တွဲ

- ၁။ ခန္ဓာငါးပါးရှစ်လုံးဘွဲ့မြန်မာဂါထာ ၁၂၇
- ၂။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ရှစ်လုံးဘွဲ့မြန်မာဂါထာ ၁၂၈
- ၃။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လင်္ကာ ၁၃၀
- ၄။ ဆုံးမစာ ၁၃၆
- ၅။ ခုနစ်နေ့ဘုရားရှိခိုး ၁၃၈

သတိပဋ္ဌာန်အမွန်း

မဟာဘဂဝန္တ တိလောကမကိုဋ် အမြိုက်နန်းရှင်
ငါးအင်မာရ်နိပ တံဆိပ်တုလွတ် အထွတ်အဖူးမြတ်ခေါင်ကျူး
ဖြစ်တော်မူသော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် တစ်ပါးသောအခါ
သော်မူ မြောက်ကျွန်းသူ မြောက်ကျွန်းသားတို့၏ ပျော်ပါးရာ
ဌာန ပါကဋသမိုင်း ကုရုတိုင်းကြီးအဝင်အပါ ကမ္မာသဓမ္မမည်
သော နိဂုံးရွာကြီး၌ မိခိရွှင်ပျော် သီတင်းသုံးစံနေတော်မူလေ
သတည်း။

ဖလသမာပတ် ထုံမွမ်းအပ်သဖြင့် အမြတ်ချမ်းသာ
မဟာသုခတော်ကြီးများကို စံစား၍နေတော်မူစဉ်အခါ များစွာ
သော ဘိက္ခုဉာဏ်အရှိန်နုသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူပြီး
လျှင် ဉာဏ်အမြင်ထက်သန် ဘာဝနာပဋိဘာန်ဖြင့် အမြန်ဆော
လျှင် နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့ ဆိုက်ဝင်စံမြန်းစေလိုသော ကရုဏာကြောင့်
မဟာသတိပဋ္ဌာန် ထူးမြတ်သောသုတ္တန်ကို ထုတ်ပြန် ဟောကြား
တော်မူလေသတည်း။

ကာယ, ဝေဒနာ, စိတ္တာ, ဓမ္မ လေးဝမူရင်း သတိသွင်း၍
ထန်ပြင်းအောင် ဝီရိယဖြင့် ပဓာနအလုပ်ခွင်မှာ တွင်တွင်ကြီး
အားစိုက်၍ နှစ်ခြိုက်သောပီတိနှင့် သမာဓိမဏ္ဍိုင်ကို ခိုင်ခိုင်ကြီး
တည်ဆောက်လျက် ဉာဏ်အရှိန် တောက်သောအခါ သင်္ခါရ

သတိပဋ္ဌာန်အမွန်း

သမုဋ္ဌာန် နှစ်ပါးသောရုပ်နာမ်ကို အဟုတ်မှန်မြင်သိ၍ သမုတိ မှတ်အစွဲဖြင့် ငါ့ကိုယ်ပဲမှန်အစစ် ငါပိုင်ဖြစ်သည်ဟု တရစ်ရစ် တပတ်ပတ် သံသရာဘဝဇာတ်မှာ တောမသတ် မှောက်မှား၍ ယောက်ျားပဲ၊ မိန်းမပဲ အစွဲကြီးစွဲခဲ့ကြသော ဒိဋ္ဌိခဲ၊ ဒိဋ္ဌိတုံး အမှိုက်မှောင်ဖုံးသည်ကို လုံးလုံးပယ်ဖြတ်၍ ပရမတ်သစ္စာဖြင့် အမြစ်ပါမကြွင်းကျန် အဆုံးတိုင် မှောက်လှန်၍ ဖောက်ပြန် သော အထင်မျိုးတို့ကို ဖြတ်ချိုးနှိပ်နင်း၍ အလင်းဖွင့်နိုင်သော သုတ္တန်ဒေသနာတော်ကြီး ဖြစ်ပါကြောင်း။

ဝိပဿနာဉာဏ် ပွင့်လင်းသန်သော် အမှန်ပေါ်လော ဉာဏ်ဇောစော၍ -

- ၁။ အဟောအနိစ္စ - မမြဲမကေန္တပါကလား။
- ၂။ အဟောဒုက္ခ-ဆင်းရဲမကေန္တပါကလား။
- ၃။ အဟောအနတ္တ-အစိုးမရမှု ကေန္တပါကလား။

ဟု ဘွားဘွားကြီး ပွင့်လင်း၍ တပ်မက်ခြင်း ပြုတ်ကွာ လျက် ဥပ္ပါဒဝယ အစစ်အမှန်ကြီးဖြစ်သည်ဟု ဉာဏ်အသစ် ပွင့်လန်းလျက် လေးခန်းသော မဂ်ဖိုလ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံဆိုက် လျက် အမြိုက်ထွတ် ဘုံကြွင်းသို့ စံမြန်းကာ ပျော်မိုး သန္တိခေါ် သုခကြီးကို အပြီးရရှိစေနိုင်သော သုတ္တန်ဒေသနာတော်ကြီး လည်း အမှန်ဖြစ်ပါကြောင်း။

ဤသို့ဖော်ပြ နိဒါနနှင့် အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌကထာ မိန့်ချက် သဘောနက်ကို နှစ်သက်ယုံကြည် စိတ်ကောင်းတည်၍ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် မြိုက်ရပ်ဌာန်သို့ အမြန်ခိုမှီး စည်းစိမ်ကြီးလို့ကြ သော ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသားအပေါင်း၊ အမျိုးသမီးအပေါင်း

သတိပဋ္ဌာန်အမွန်း

[၈၂]

သူတော်ကောင်းတို့သည် နှစ်ထောင်းဝမ်းသာ ညီညွတ်စွာဖြင့်
ဤမဟာသတိပဋ္ဌာန်သုတ်တော်ကို ထုတ်ဖော်ရွတ်ဆိုကြကုန်
အံ့သတည်း။

[မှာထားချက်။ ဤသတိပဋ္ဌာန်အမွန်းကို ရှေးဦးစွာ
ရွတ်ဆိုပြီးလျှင် သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်ကြီးကိုဖြစ်စေ၊ သတိပဋ္ဌာန်
အမေးအဖြေကိုဖြစ်စေ၊ လိုရာကို ရွတ်ဆိုပါ။]

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး
ရေးသားဆုံးမတော်မူအပ်သော
ဆုံးမစာ

ဆိုပိမ့်မညာ၊ စေ့စေ့နာလော့၊ ဂင်္ဂါသဲမျှ၊ ပွင့်ကုန်ကြ
သား၊ ဘုရားသာသနာ၊ ခေတ်အခါ၌၊ လူ့ရွာနတ်၌၊ နင်ကြံကြိုက်
လည်း၊ အမိုက်မချွေ၊ အလိုက်နေ၍၊ အခြေမကြီး၊ အချည်းနှီး
လျှင်၊ ယီးတီးယောင်တောင်၊ ခုတိုင်အောင်တည့်၊ သန်းခေါင်
လကွယ်၊ တောအုပ်လယ်၌၊ ရှစ်နယ်ပတ်ကုံး၊ အပြည့်ဖုံးသည့်၊
မိုးလုံးတိမ်တိုက်၊ လျှပ်မကြိုက်သား၊ အမိုက်အပြား၊ အင်လေးပါး
ထက်၊ နင်ကားရာထောင်၊ မကမောင်၏၊ လူ့ဘောင်လူ့ရွာ၊
သာသနာ၌၊ ကြမ္မာတော်၍၊ ယခုတွေ့လည်း၊ အလေ့မလွဲ၊
အများနဲ့လျှင်၊ မိုက်မြဲနှင့်နှင့်၊ မိုက်စရွှင်၏၊ မျက်မြင်သောက၊
ဤဘဝကား၊ ဒုက္ခစင်းစင်း၊ ချမ်းသာကင်း၏၊ သေမင်းအစာ၊
နှင့်ခန္ဓာကို၊ တဏှာဘီလူး၊ အမှောင့်ပူး၍၊ အရူးပြင်ပြင်၊ နင့်ကိုယ်
ထင်၏၊ နင်နှင့်မဆိုင်၊ နင်ပိုင်မဟုတ်၊ နင့်ရုပ်နှင့်နာမ်၊ နင့်သန္တာန်
ကို၊ နင့်ဉာဏ်မစူး၊ အပေါ်ဖြူး၍၊ မူးမူးမေ့မေ့၊ အများလေ့ဖြင့်၊
နေ့ရက်အပုံ၊ လွန်ခဲ့တုံပြီ၊ အာရုံဝတ္ထု၊ မီးစာစုကို၊ မှုမှုရရ၊ နင်
အားကျလည်း၊ ဓားပြသေမင်း၊ သူ့တပ်နင်းက၊ မငြင်းဆန်သာ၊
နှင့်ခန္ဓာသည်၊ ပြာပုံအပြီး၊ ဖြစ်လုနီးပြီ၊ ယီးတီးယားတား၊ သေ၍
သွားလည်း၊ တရားမကြွယ်၊ အထုပ်ငယ်လျက်၊ အပါယ်စခန်း၊
သွားမြဲလမ်း၌၊ တပန်းဟိုက်ဟိုက်၊ တရွှိုက်ငင်ငင်၊ တငြင်ပြီပြီ၊
ဆင်းရဲပိုလျက်၊ ထိုထိုဘဝ၊ အနန္တလျှင်၊ အစမဆုံး၊ အများထုံး
တည့်၊ အနှုန်းမပျက်၊ အောက်နရက်ဝယ်၊ တစ်သက်နွယ်နွယ်၊
အမြစ်တွယ်သို့၊ အပါယ်ထိုထို၊ ဥဒဟိုသည်။ ။ နင်လိုလူမိုက်
သွားလမ်းတည်း။

ဆုံးမစာပြီး၏။

မိခင်ရောဝတီ

မဟာသတိပဋ္ဌာန်

အမေး-အဖြေ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပဏာမ

- ၁။ ဘုန်းတော်ခြောက်ဆိုင်၊ ဘဝဂ်တိုင်၊ ပြန်လှိုင်ကြီးတေဇာ။
- ၂။ ငါးမာရ် အောင်မြင်၊ ဘုရားရှင်၊ ဦးတင်ညွတ်တွားခါ။
- ၃။ မြတ်တရားနှင့်၊ ရှစ်ပါးထေရ်မွန်၊ သီလဝန်အား၊ အလွန်
မြတ်နိုး၊ ရှိရင်ခိုး၊ ကောင်းကျိုး ရောက်စိမ့်ငှာ။
- ၄။ သီလမြေထု၊ နေရသမာဓိန်၊ ဝရဇိန်ပညာ၊ ဂုဏ်တေဇာ
ဖြင့်၊ ကျေညာဝန်းကျင်၊ လယ်တီရှင်၊ ကြည်လင်ဝပ်တွား
ကာ။
- ၅။ သတိပဋ္ဌာန်၊ ကျမ်းဂန်လေ့ကျက်၊ နှုတ်တက်ဆောင်ထား၊
အမျိုးသားနှင့်၊ တရားပျော်မှီး၊ မျိုးသမီးတို့၊ အပြီးသိလွယ်၊
အဓိပ္ပာယ်နှင့်၊ ဆန်းကြယ်နည်းစုံ၊ မေး-ဖြေပုံ၊ အာဂုံ
လေ့ကျက်ပါ။
- ၆။ ဓိပ္ပာယ်မရှုပ်၊ အကျဉ်းချုပ်၊ သရုပ်ပြည့်စုံစွာ။

မိခင်ရောဝတီ

၂ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ♦

၇။ နေ့စဉ်ကြည့်ရှု၊ လက်စွဲပြု၊ ယခု ဤကျမ်းစာ။

၈။ သတိပဋ္ဌာန်၊ ရွတ်သံကောင်းချီး၊ အောင်စည်တီး၊ မိုးကြီး
ကဲ့သို့ရွာ။

၁-နိဒါန်း

မေး။ ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ဂုဏ်တော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤမဟာသတိပဋ္ဌာန်
တရားတော်ကို အဘယ်အရပ်ဌာန၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား ဟောကြားတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ဘုန်းတော်ခြောက်ဆူ အောင်လံထူ၍ ပြိုင်သူဘက်ကင်း
တရားစကြမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ
မဟာသတိပဋ္ဌာန်တရားတော်ကို ကုရုတိုင်း ကမ္မာသဓမ္မ နိဂုံး၌
သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်အခါ များစွာသော ရဟန်းတို့အား
ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ အဘယ်ပါဠိတော်ကို ထောက်၍ သိရပါသနည်း။

ဖြေ။ ဧဝံမေသုတံ - ဧကံသမယံ။ ပ။ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ၊
ဤပါဠိတော်မြတ်ကို ထောက်၍ သိရပါသည်။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် ကုရုတိုင်းဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ ရှေးအခါ စကြမင်းကြီး လေးကျွန်းကို လှည့်တော်မူရာ
ဥတ္တရကုရုမည်သော မြောက်ကျွန်းသူ၊ မြောက်ကျွန်းသားတို့ကို
ဤဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသို့ ခေါ်ဆောင်တော်မူခဲ့ပြီးလျှင် ဤနေရာဌာန
မှာ မြို့ပြတည်ထောင်ကာ နေရာချထားသော တိုင်းကြီးဖြစ်၍
ကုရုတိုင်းဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသည်။

◆ ဥဒ္ဒေသ ◆

မေး။ အဘယ့်ကြောင့် ကမ္မာသဓမ္မ ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသနည်း။

ဖြေ။ မဟာသုတသောမ ဇာတ်တော်တွင် လာရုံသည့်အတိုင်း ပြောက်ကြားသောခြေရုံသော ပေါရိသာဒကို ဆုံးမရာဌာနဖြစ်၍ ကမ္မာသဓမ္မဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။

နိဒါန်းပြီး၏။

၂-ဥဒ္ဒေသ

မေး။ ဤမဟာသတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာကို အဘယ်အကျိုးငှာ ဟောတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား သံသရာဒုက္ခဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ် စင်ကြယ်စေခြင်းအကျိုး၊

၂။ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်းတို့ကို လွန်မြောက်စေခြင်းအကျိုး၊

၃။ ဆင်းရဲခြင်း၊ နှလုံးမသာခြင်းတို့ကို ချုပ်ဆုံး ကွယ်ပျောက်စေခြင်းအကျိုး၊

၄။ အရိယမဂ်ဉာဏ်ကို လက်ကိုင်ရရှိစေခြင်းအကျိုး၊

၅။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုစေခြင်းအကျိုး၊

ဤအကျိုးများကို ဖြစ်ပွားစိမ့်သောငှာ မဟာသတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာကို ဟောတော်မူပါသည်။

မေး။ အဘယ်ပါဠိတော်ကို ထောက်၍ သိရပါသနည်း။

မိခင်ဧရာဝတီ

၄ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ♦

ဖြေ။ ကောယနော ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ။ ပ။ ယဒိဒံစတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊ ဤပါဠိတော်ကို ထောက်၍ သိရပါသည်။

မေး။ သတိပဋ္ဌာန်တရားသည် အဘယ်မျှ ရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊
၂။ ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊
၃။ စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊
၄။ ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်-

အားဖြင့် လေးပါးရှိပါသည်။

မေး။ ထိုသတိပဋ္ဌာန် လေးပါးတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သိလွယ်ရုံ ဖြေဆိုပါ။

ဖြေ။ ၁။ ကိုယ်ကာယ၌ ရှုဆင်ခြင်မှုကို ကာယာနုပဿနာ ခေါ်ပါသည်။

၂။ ဝေဒနာတို့၌ ရှုဆင်ခြင်မှုကို ဝေဒနာနုပဿနာ ခေါ်ပါသည်။

၃။ စိတ်တို့၌ ရှုဆင်ခြင်မှုကို စိတ္တာနုပဿနာ ခေါ်ပါသည်။

၄။ နိဝရဏ စသော တရားတို့၌ ရှုဆင်ခြင်မှုကို ဓမ္မာနုပဿနာ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ သတိပဋ္ဌာန်တရား လေးပါးကို ရှုဆင်ခြင်သောအခါ အဘယ်အင်္ဂါများနှင့် ပြည့်စုံထိုက်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော အာတာပ ဝီရိယနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊

◆ ကာယာနုပဿနာအာနာပါနပိုင်း ◆

၂။ အမြော်အမြင် အဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊

၃။ သတိတရားကို မပြတ်ရှေ့သွားပြုခြင်း၊

၄။ မက်မောသည့် အဘိဇ္ဈာနှင့် နှလုံးမသာယာသည့် ဒေါမနဿတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း၊

ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံရပါသည်။

မေး။ အဘယ်ပါဠိတော်ကို ထောက်၍ သိရပါသနည်း။

ဖြေ။ အာတာပီ။ ပ။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ဤပါဠိတော်ကို ထောက်၍ သိရပါသည်။

[မှာထားချက်။ ဤမှနောက်၌ ကျယ်မည်စိုး၍ ပါဠိတော် ထောက်ပံ့အမေးအဖြေကို မထည့်ဘဲ ပါဠိတော် ရှိသော အတိုင်း ရေးသားပေအံ့။]

ဥဒ္ဒေသပြီး၏။

၃-ကာယာနုပဿနာအာနာပါနပိုင်း

မေး။ ကာယာနုပဿနာအခန်းတွင် အပိုင်းပေါင်း မည်မျှ ရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ အာနာပါနပိုင်း၊

၂။ ဣရိယာပထပိုင်း၊

၃။ သမ္ပဇညပိုင်း၊

၄။ ပဋိကူလမနသိကာရပိုင်း၊

မိခင်ဧရာဝတီ

◆ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ◆

၅။ ဓာတုမနသိကာရပိုင်း၊

၆။ နဝသိဝထိကပိုင်း အားဖြင့် ပဗ္ဗခေါ်သောအပိုင်း
ခြောက်ပိုင်း ရှိပါသည်။

မေး။ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
အဘယ်သို့သော အရပ်ဌာနသို့ ချဉ်းကပ်နေထိုင်ရပါ
သနည်း။

ဖြေ။ တောသို့ဖြစ်စေ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ဖြစ်စေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
အရပ်သို့ဖြစ်စေ၊ ချဉ်းကပ်နေထိုင်ရပါသည်။

မေး။ ဘယ်သို့ နေထိုင်၍ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းရ
ပါသနည်း။

ဖြေ။ တင်ပျဉ်ခွေ၍ ကိုယ်ကို ဖြောင့်မတ်တောင့်တင်းစွာ
တည်ထားပြီးလျှင် သတိကို ရှေ့သွားပြုကာ ဖြောင့်မတ်ခိုင်ခံ့စွာ
ထိုင်လျက် အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းအားထုတ်ရပါသည်။

မေး။ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ရှေးဦး
စွာ အဘယ်သို့ လေ့ကျက်ရပါသနည်း။

ဖြေ။ ထွက်သက်ရှူသောအခါ၊ ဝင်သက်ရှိုက်သောအခါ သတိ
ကို မလွတ်စေဘဲ ရှူရ ရှိုက်ရပါသည်။ ရှူတိုင်းရှိုက်တိုင်း သတိ
ခိုင်မြဲစွာ ထားရပါသည်။

မေး။ သတိခိုင်မြဲစွာနှင့် ရှူခြင်း၊ ရှိုက်ခြင်းကို နိုင်နင်းလေ့ကျက်
ပြီးသောအခါ တစ်ဆင့်တက်၍ ဘယ်သို့ လေ့ကျက်ရပါ
သနည်း။

ဖြေ။ ၁။ ထွက်သက်၊ ဝင်သက်တို့၏ အရှည်အတိုကို သိ
အောင် သတိမြဲစွဲရပါသည်။

◆ ကာယာနုပဿနာအာနာပါနပိုင်း ◆ ၇

၂။ ရှည်ရှည် ရှူရိုက်သောအခါ ရှည်စွာ ရှူရိုက်သည်ဟု သိအောင် ပြုရပါသည်။

၃။ တိုတိုရှူရိုက်သောအခါ တိုစွာ ရှူရိုက်သည်ဟု သိအောင် ပြုရပါသည်။

မေး။ ထွက်သက်, ဝင်သက်တို့၏ အရှည်အတိုကို သတိပြု၍ သိမှုနိုင်နင်းသောအခါ ဘယ်သို့ လေ့ကျက်ရပါသနည်း။

ဖြေ။ ထိုသို့ နိုင်နင်းသောအခါ ဝင်သက်မှာ နှာသီးနှာဖျားက စ၍ ချက်တိုင်သို့အထိ၊ ထွက်သက်မှာ ချက်တိုင်ကစ၍ နှာသီးဖျားသို့အထိ သတိမလွတ်စေဘဲ ထွက်သက်, ဝင်သက်တို့ကို အစ, အလယ်, အဆုံးကိုသိအောင် လေ့ကျက်ရပါသည်။

မေး။ ထိုတတိယစခန်းကို နိုင်နင်းပြီးသောအခါ ဘယ်သို့ လေ့ကျက်ရပါသနည်း။

ဖြေ။ ထိုတတိယစခန်းကို နိုင်နင်းပြီးသောအခါ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော ထွက်သက်, ဝင်သက်တို့ကို ချုပ်ငြိမ်းအောင် လေ့ကျက်ရပါသည်။ ဤစတုတ္ထစခန်းသို့ ဆိုက်ရောက်နိုင်နင်းသောအခါ ထွက်သက်, ဝင်သက်ကို မရှူမရှိုက်ဘဲသော်လည်း မျှတစွာ တည်နေနိုင်ပါသည်။ ထိုအခါ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်း၌ တက်လမ်း ပြီးဆုံးပါသည်။

ဆောင်ပုဒ် ၁။ သတိမြဲရာ၊ ပထမာ၊ ဒု-မှာရှည်တိုသိ။
၂။ လုံးစုံလင်းရာ၊ တ-၌သာ၊ စ-မှာငြိမ်းစေဘိ။

မေး။ ဤအာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းမှာ ဘယ်သို့သော ဥပမာဖြင့် ပြဆိုတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ပန်းပွတ်သမား၏ ဥပမာဖြင့် ပြဆိုပါသည်။

၈ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ♦

မေး။ “ထွက်သက်, ဝင်သက်” ဆိုရာဝယ် အဘယ်ထွက်သက်, ဝင်သက်များကို ရှုရပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ မိမိ (အဇ္ဈတ္တ) အတွင်းသန္တာန်၌ရှိသော ထွက်သက်, ဝင်သက် အပေါင်းကိုလည်းကောင်း,
၂။ အပ (ဗဟိဒ္ဓ) သန္တာန်၌ရှိသော ထွက်သက်ဝင်သက် အပေါင်းကိုလည်းကောင်း,
၃။ အတွင်းသန္တာန် အပသန္တာန်၌ရှိသော ထွက်သက်, ဝင်သက်အပေါင်းကိုလည်းကောင်း,
သတိမြဲစွာနှင့် ရှုဆင်ခြင်ရပါသည်။

မေး။ အမိဝမ်းမှ ဖွားမြင်၍ လာရာ ထွက်သက်က ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ပါသလော, ဝင်သက်က ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ပါသလော။

ဖြေ။ ၁။ ထွက်သက်က ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ပါသည်။
၂။ ထိုနောက်မှ ဝင်သက် ဖြစ်ပေါ်ပါသည်။
သံသေဒဇပုဂ္ဂိုလ်, အဏ္ဏဇပုဂ္ဂိုလ်, ဥပပါတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ လည်း ထိုနည်းတူစွာ ထွက်သက်က ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သည်ဟု ယူသင့်ပါသည်။

မေး။ ထွက်သက်လေ, ဝင်သက်လေများကို အဘယ်ရုပ်မျိုး ဟူ၍ ဆိုရပါသနည်း။

ဖြေ။ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ် ဟူ၍ ဆိုရပါသည်။

မေး။ ထိုထွက်သက်, ဝင်သက်တို့သည် အဘယ်ဘုံ၌သာ ဖြစ်ကြပါသနည်း။

ဖြေ။ ကာမဘုံ၌သာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ရူပဘုံ, အရူပဘုံတို့၌ ထွက်သက်, ဝင်သက် မရှိပါ။

◆ ကာယာနုပဿနာအာနာပါနပိုင်း ◆

မေး။ ထွက်သက်, ဝင်သက် မဖြစ်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သရုပ်ကို ကျမ်းဂန်တို့၌ ပြဆိုအပ်သောအတိုင်း ဖော်ထုတ်၍ ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ အမိဝမ်းတိုက်၌ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ကိန်းအောင်းနေသောပုဂ္ဂိုလ်၊

၂။ ရေနစ်မွန်းနေသောပုဂ္ဂိုလ်၊

၃။ ရေ၌ ကိန်းအောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်၊

၄။ တွေဝေမိန်းမော နစ်မြော၍နေသော ပုဂ္ဂိုလ်၊

၅။ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စား၍နေသော ပုဂ္ဂိုလ်၊

၆။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စား၍နေသော ပုဂ္ဂိုလ်၊

၇။ ပဿမ္ဘယံကာယသင်္ခါရံ - ဟူ၍ ဟောတော်မူသော အတိုင်း အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပိုင်နိုင်၍ ထွက်သက်, ဝင်သက်များကို ချုပ်တည်းရုပ်သိမ်း၍ထားဆဲ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊

၈။ စုတေဆဲဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊

ဤပုဂ္ဂိုလ် ရှစ်ပါးတို့၌ ထွက်သက်, ဝင်သက်များ မဖြစ်နိုင်ပါ။

မေး။ လူတို့၏သန္တာန်၌ တစ်နာရီလျှင် ထွက်သက်, ဝင်သက်ပေါင်း မည်မျှ၊ နာရီ ၆၀-ရှိသော တစ်နေ့နှင့်တစ်ညမှာ ထွက်သက်, ဝင်သက်ပေါင်း မည်မျှရှိသည်ဟူ၍ ကျမ်းဂန်တို့၌ ပြဆိုအပ်သောအတိုင်း ရေတွက်၍ပြပါ။

ဖြေ။ တစ်နေ့နှင့်တစ်ညဟု ဆိုအပ်သော တစ်ရက်အတွင်းမှာ နာရီပေါင်း ၆၀-ရှိခဲ့ရာ ထွက်သက်, ဝင်သက်ကို မှန်မှန်ရှုရိုက်သောသူတို့၌ တစ်နာရီလျှင်-

ထွက်သက်ပေါင်း - ၃၆၀။
 ဝင်သက်ပေါင်း - ၃၆၀။
 နှစ်ခုပေါင်း - ၇၂၀- ရှိပါသည်။
 နာရီ ၆၀-ဟု ဆိုအပ်သော-
 တစ်ရက်အတွင်းမှာ-
 ထွက်သက်, ဝင်သက်ပေါင်း - ၄၃၂၀၀ ရှိပါသည်။

မေး။ ထွက်သက်, ဝင်သက်ကို စိတ္တဇရုပ်ဟူ၍ ပြဆိုခဲ့ရာ အဘယ်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်ခိုက်တွင်မှ ထွက်သက်, ဝင်သက်များ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ဒွေပဉ္စ ဝိညာဏ်တစ်ဆယ် ကြည့်အပ်သော ကာမစိတ် ၄၄-ဖြစ်ခိုက်တွင်မှ ထွက်သက်, ဝင်သက်များ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါသည်။ ထိုမှတစ်ပါးသော စိတ်တို့၏ဖြစ်ခိုက်မှာ ထွက်သက်, ဝင်သက်များ မဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါ။

မေး။ ကာမဘုံသားတို့၌ ထွက်သက်, ဝင်သက်နှင့် ကဗဠီကာရ အာဟာရသည် အဘယ်က သာလွန်၍ အရေးကြီးပါသနည်း။

ဖြေ။ ကာမဘုံသားတို့မှာ ထွက်သက်, ဝင်သက်နှစ်ပါးက သာလွန်၍ အရေးကြီးပါသည်။ အစာအာဟာရကို မစားမမျိုဘဲ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် အသက်ရှည်၍လည်း နေနိုင်ပါသည်။ တစ်နာရီမျှ ထွက်သက်, ဝင်သက် မရှူမရှိုက်ဘဲ မနေနိုင်ကြပါ။ ထို့ကြောင့် ထွက်သက်, ဝင်သက်က သာလွန်၍ အရေးကြီးသည် ဟူ၍ ဖြေဆိုရပါသည်။

မေး။ အဘယ်စရိုက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းရန် သင့်လျော်ပါသနည်း။

◆ ကာယာနုပဿနာအာနာပါနပိုင်း ◆ ၁၁

ဖြေ။ ၁။ မေ့မောတွေဝေခြင်း များ၍ မောဟစရိုက် အား
ကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၊

၂။ ထွေထွေလာလာ အကြံအစည် များ၍ ဝိတက်
စရိုက် အားကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၊

ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းရန်
သင့်လျော်သည် ဟူ၍ ကျမ်းဂန်တို့၌ ပြဆိုပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ အာနာပါန၊ အလျော်ကျ၊ မောဟ-ဝိတက်သာ။

မေး။ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လေ့လာ
စီးဖြန်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းမျိုးဖြစ်သည်-ဟူ၍ ကျမ်းဂန်တို့၌
ပြဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ မဟာပုရိသယောက်ျားမြတ်တို့ လေ့လာစီးဖြန်းသော
ကမ္မဋ္ဌာန်း ဟူ၍ ကျမ်းဂန်တို့၌ ပြဆိုပါသေးသည်။ ထိုအာနာ
ပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းသည် ပုဂ္ဂိုလ်သွားလေရာ အလုပ်ခွင် အလိုလိုပါ
သော ကမ္မဋ္ဌာန်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ကသိုဏ်းဝန်း
ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကဲ့သို့ အလုပ်ခွင် တမင်ရှာနေရသော ကမ္မဋ္ဌာန်း
မျိုး မဟုတ်ပါ။ လွန်စွာ မွန်မြတ်လှပါသည်။

မေး။ ထိုပြင်မှတစ်ပါး ထွက်သက်၊ ဝင်သက်များ၌ အဘယ်သို့
ရှုဆင်ခြင်ရပါသေးသနည်း။

ဖြေ။ ထွက်သက်၊ဝင်သက်တို့၏ ဖြစ်ပုံသဘော၊ ချုပ်ပုံသဘော
များကိုလည်း ဆင်ခြင်ရပါသေးသည်။

မေး။ ဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်း
သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား အဘယ်အကျိုးများ ဖြစ်ပွား
နိုင်ပါသနည်း။

၁၂

◆ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ◆

- ဖြေ။**
- ၁။ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ထွက်သက်၊ ဝင်သက်တို့၌ ခိုင်မြဲစွာ သတိစူးစိုက် တည်တံ့၍နေပါသည်။
 - ၂။ ကာယာနုပဿနာဉာဏ် ထက်သန်ခြင်းအကျိုး၊ အာနာပါနသတိကို အဆင့်ဆင့် ထက်သန်စွာ ပွားများနိုင်ခြင်း အကျိုးများကို ရရှိစေပြီးလျှင် တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ အငြိအတွယ် ကင်းရှင်းလျက် စွဲလမ်းခြင်းမရှိဘဲ နေနိုင်ပါသည်။

ဤသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ အာနာပါနသတိ၏ အကျိုးများ ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ဤအာနာပါန သတိအခန်းမှာ ရုပ်၊ နာမ် နှစ်ပါး ခွဲခြမ်းပြီးလျှင် လက္ခဏာရေးတင်ကာ ဘယ်သို့ ရှုဆင်ခြင်အပ်ပါသနည်း။

- ဖြေ။** ဤအာနာပါနသတိအခန်းမှာ-
- ၁။ ထွက်သက်၊ ဝင်သက် လေနှစ်ပါးက ဝါယော ဓာတ် ရုပ် ဖြစ်ပါသည်။
 - ၂။ ထွက်သက်၊ ဝင်သက်ကို အမြဲစူးစိုက်သောသတိက နာမ်တရား ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါးတို့သည်-

- ၁။ ခဏခဏ ပျက်စီးချုပ်ဆုံးသော အနိစ္စသဘော ရှိပါသည်။
- ၂။ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း မကင်းသော ဒုက္ခသဘော ရှိပါသည်။
- ၃။ အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရသော အနတ္တသဘော ရှိပါသည်။

◆ ကာယာနုပဿနာက္ကရိယာပထပိုင်း ◆ ၁၃

ဤသို့ ရုပ်, နာမ်နှစ်ပါး ခွဲခြမ်းပြီးလျှင် လက္ခဏာရေး တင်ကာ ရှုဆင်ခြင်အပ်ပါသည်။

မေး။ သစ္စာဉာဏ်အားဖြင့် အဘယ်သို့ ရှုဆင်ခြင်အပ်ပါ သနည်း။

ဖြေ။ ၁။ ထွက်သက်, ဝင်သက်တည်း ဟူသော ရုပ်တရားနှင့် သတိတည်းဟူသော နာမ်တရားက ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ် ပါသည်။

၂။ ထိုနာမ်, ရုပ်တရားတို့၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော တဏှာက သမုဒယသစ္စာ ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ထိုတဏှာ၏ချုပ်ဆုံးရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်က နိရောဓ သစ္စာ ဖြစ်ပါသည်။

၄။ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း လမ်းကောင်းလမ်းမှန် ဖြစ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးက မဂ္ဂသစ္စာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ သစ္စာဉာဏ်အားဖြင့် ခွဲခြား၍ ဆင်ခြင်အပ်ပါ သည်။

အာနာပါနပိုင်း ပြီး၏။

၄-ကာယာနုပဿနာ က္ကရိယာပထပိုင်း

မေး။ က္ကရိယာပထပိုင်း၌လာသော က္ကရိယာပုတ် လေးပါးတို့ ကို ဖော်ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ လျောင်းခြင်း ဟူ၍ က္ကရိယာပုတ်လေးပါး ရှိပါသည်။

မေး။ လူတို့၏ကိုယ်သန္တာန်မှာ စက်ဘီးလေးဘီး အပြီးတပ် လျက်ပါသည်ဟူ၍ ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော် မူခဲ့ရာ စက်ဘီးလေးဘီး ဆိုသည်မှာ အဘယ်အရာများ ဖြစ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ လျောင်းခြင်း ထိုက္ကရိယာ ပုတ်လေးပါးကိုပင် စက်ဘီးလေးဘီး ဟူ၍ ဆိုရပါသည်။ လူတို့၏ ကိုယ်ကြီးသည် စက်ဘီးလေးဘီး တပ်ထားသော ရထားကြီးနှင့် တူပါသည်။ ထိုစက်ဘီးလေးဘီးပေါ်၌ အမြဲမပြတ် တည်၍ နေရပါသည်။

မေး။ က္ကရိယာပုတ် လေးပါးရှိခဲ့ရာ - အဘယ်က္ကရိယာပုတ် သည် မူလ-ပကတိသဘောမျိုးဖြစ်၍ အဘယ်က္ကရိယာ ပုတ်သည် ပြုပြင်အပ်သော ဝိကတိသဘောမျိုး ဖြစ်ပါ သနည်း။

ဖြေ။ က္ကရိယာပုတ်လေးပါးတို့တွင်-

၁။ လျောင်းခြင်း၊ က္ကရိယာပုတ်တစ်ခုသည်သာလျှင် သတ္တဝါတို့၏ ပကတိသဘော ဖြစ်ပါသည်။

၂။ သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း က္ကရိယာပုတ်သုံးပါး တို့သည်ကား ထက်သန်သော စိတ်တို့ဖြင့် ပြုပြင် ထူထောင်၍ ထားအပ်သော ဝိကတိ က္ကရိယာပုတ် များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ပြုပြင်အပ်သော ဝိကတိသဘောမှန်သမျှသည် မူလ

◆ ကာယာနုပဿနာက္ကရိယာပထပိုင်း ◆ ၁၅

ပကတိသဘောသို့ ဆိုက်ရောက်ရမိဖြစ်သောအတိုင်း လူတို့၌ ထက်သန်သော ဇောစိတ်တို့ဖြင့် ပြုပြင်ခြင်းကင်းသော အိပ်နေ ဆဲအခါ၊ အသည်းအသန် မကျန်းမမာဖြစ်သောအခါ၊ စုတေ သော အခါတို့၌ မူလသဘောအတိုင်း ပြန်၍လျောင်းခြင်း က္ကရိယာပုတ်ဖြင့်သာ တည်မြဲဓမ္မတာ ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ သတိပဋ္ဌာန်နည်းအားဖြင့် က္ကရိယာပုတ်များကို အဘယ် သို့ ရှုဆင်ခြင်ရပါသနည်း။

- ဖြေ။ ၁။ သွားလျှင် သွားနေသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊
- ၂။ ရပ်လျှင် ရပ်နေသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊
- ၃။ ထိုင်လျှင် ထိုင်နေသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊
- ၄။ လျောင်းလျှင် လျောင်းနေသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊

ကိုယ်အမှုအရာ-က္ကရိယာပုတ် ပြောင်းရွှေ့တိုင်း ပြောင်း ရွှေ့တိုင်း သတိမလစ်ရအောင် ဆင်ခြင်ရပါသည်။

မေး။ ဤက္ကရိယာပထပိုင်း၌ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေပြီးလျှင် ဝိပဿနာတင်ကာ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါမည်နည်း။

- ဖြေ။ ၁။ က္ကရိယာပုတ် လေးပါးတို့သည် လှုပ်ရှားသော ဝါယောဓာတ် ရုပ်တရား ဖြစ်ပါသည်။
- ၂။ ထိုက္ကရိယာပုတ်လေးပါးကို ဆင်ခြင်သော သတိ သည် နာမ်တရား ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရုပ်တရား၊ နာမ်တရားများသည်-

- ၁။ ခဏခဏ ပျက်စီးခြင်း အနိစ္စသဘော၊
- ၂။ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းတို့နှင့် မကင်းသော ဒုက္ခ သဘော၊

◆ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ◆

၃။ အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရသော အနတ္တသဘော
အမှန် ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့ ရုပ်, နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေကာ ဝိပဿနာ တင်၍
ဆင်ခြင်ရပါသည်။

ဣရိယာပထပိုင်း ပြီး၏။

၅-ကာယာနုပဿနာ သမ္မုဇညပိုင်း

မေး။ သမ္မုဇညပိုင်း၏ဆိုင်ရာ သမ္မုဇညတရား ဘယ်မျှရှိပါ
သနည်း။

ဖြေ။ ၁။ အကျိုးရှိမရှိကို သိမြင် ဆင်ခြင်တတ်သော သာတ္ထက
သမ္မုဇဉ်၊

၂။ သင့်လျော်သည်၊ မသင့်လျော်သည်ကို သိမြင်
ဆင်ခြင်တတ်သော သပ္ပာယသမ္မုဇဉ်၊

၃။ ကျက်စားသင့်၊ မကျက်စားသင့်ကို သိမြင်ဆင်ခြင်
တတ်သော ဂေါစရသမ္မုဇဉ်၊

၄။ တွေဝေခြင်းကင်းသော အသမ္မောဟသမ္မုဇဉ်-ဟူ၍
သမ္မုဇညတရား၊ လေးပါး ရှိပါသည်။

ဟူ၍ သမ္မုဇညတရား၊ လေးပါး ရှိပါသည်။

မေး။ ဤသတိပဋ္ဌာန်နည်းမှာ အဘယ်သမ္မုဇဉ်ကို ဆိုလိုပါ
သနည်း။

◆ ကာယာနုပဿနာသမ္ပဇညပိုင်း ◆

ဖြေ။ သတိသမ္ပဇညကို ဆိုလိုပါသည်။

မေး။ သမ္ပဇည၏ သဘောအဓိပ္ပာယ်ကို သိလွယ်ရုံ ပြဆိုပါ။

ဖြေ။ အရာရာတိုင်းမှာ ဆင်ခြင်တိုင်းထွာ၍ သင့်လျော်စွာ ပြုခြင်းသဘောကို သမ္ပဇည ခေါ်ပါသည်။

မေး။ သမ္ပဇညတရားကို အဘယ်ကဲ့သို့ ပွားများရပါသနည်း။

- ဖြေ။
- ၁။ ရှေ့သို့ လှမ်းတက်ခြင်း၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း၊
 - ၂။ ရှေ့သို့ ကြည့်ခြင်း၊ စောင်းလှည့်၍ကြည့်ခြင်း၊
 - ၃။ ကွေးခြင်း၊ ဆန့်ခြင်း၊
 - ၄။ ပစ္စည်းပရိက္ခရာကို ကိုင်ဆောင်ခြင်း၊
 - ၅။ စားခြင်း၊ သောက်ခြင်း၊ ခဲခြင်း၊ လျက်ခြင်း၊
 - ၆။ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို စွန့်ခြင်း၊
 - ၇။ သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ စကားပြောခြင်း၊ တုဏှိဘောနေခြင်း-

စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ရာ၏။ ပညာအဆင်ခြင်နှင့် သတိ မလစ်ရအောင် ပြုလုပ်လေ့ကျင့်ရပါသည်။

မေး။ ဤသမ္ပဇညပိုင်း၌ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေပြီးလျှင် ဝိပဿနာတင်ကာ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါမည်နည်း။

- ဖြေ။
- ၁။ ရှေ့သို့တက်ခြင်း၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း စသော အမှုအရာများသည် ရုပ်တရား ဖြစ်ပါသည်။
 - ၂။ ထိုရုပ်တရားတို့ကို ဆင်ခြင်သောသတိသည် နာမ် တရား ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရုပ်တရား၊ နာမ်တရားများသည်-

၁၈

◆ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ◆

၁။ ခဏခဏ ပျက်စီးခြင်း အနိစ္စသဘော၊

၂။ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းတို့နှင့်မကင်းသော ဒုက္ခသဘော၊

၃။ အလိုသို့မလိုက်- အစိုးမရသော အနတ္တသဘော
အမှန်ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေကာ ဝိပဿနာတင်၍ ဆင်
ခြင်ရပါသည်။

သမ္မုဇေပိုင်း ပြီး၏။

၆-ကာယာနုပဿနာ ပဋိကူလမနသိကာရပိုင်း

မေး။ ဤကိုယ်ကာယ၌ သာယာတပ်မက်သော တဏှာကို
ပယ်ခွာ ရှင်းလင်းလိုသောအခါ အဘယ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
ပွားများရပါသနည်း။

ဖြေ။ ဤကိုယ်ကာယ၌ ရှိရှိသမျှသော အခြင်းအရာတို့ကို
စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဟု နှလုံးသွင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပဋိကူလ
သညာကို ပွားများရပါသည်။

မေး။ အဘယ်သို့ ပွားများရပါသနည်း။

ဖြေ။ ခြေဖဝါးမှ ဆံဖျားအထိ၊ ဆံဖျားမှ ခြေဖဝါးအထိ၊ အရေ
ပါးဖြင့် ဖုံးအုပ်ခြယ်လှယ်၍ ထားအပ်သော ဤကိုယ်ကြီးအတွင်း
မှာ- စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပြည့်လျှံ၍
နေသည်ဟု ဆင်ခြင် ပွားများရပါသည်။

◆ ကာယာနုပဿနာပဋိကူလမနုသိကာရပိုင်း ◆ ၁၉

မေး။ ဤကိုယ်အတွင်းမှာ အဘယ်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာဖြစ်သည့် ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပြည့်လျှံ၍ နေပါသနည်း။

ဖြေ။ ဤတစ်လံမျှလောက်သော ကိုယ်အတွင်းမှာ-
၁။ ဆံပင်, အမွေး, ခြေသည်းလက်သည်း, သွား, အရေ ထူ-အရေပါး။

၂။ အသား, အကြော, အရိုး, ရိုးတွင်းခြင်ဆီ, အညို့။

၃။ နှလုံး, အသည်း, အမြှေး, အဖျဉ်း, အဆုတ်။

၄။ အူမ, အူသိမ်, အစာသစ်, အစာဟောင်း, ဦးနှောက်။

၅။ သည်းခြေ, သလိပ်, ပြည်, သွေး, ချွေး, အဆီခဲ။

၆။ မျက်ရည်, ဆီကြည်, တံတွေး, နှပ်, အစေး, ကျင်ငယ်။

ဤသုံးဆယ့်နှစ်ဖြာ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပြည့်လျှံ၍ နေပါသည်။

မေး။ ဤသုံးဆယ့်နှစ်ဖြာသော စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာတို့ကို အဘယ် ဥပမာဖြင့် ရှုရပါသနည်း။

ဖြေ။ အပေါက်နှစ်ဖက်ရှိသော အိတ်ကြီးထဲမှာ သလေးစပါး, ကောက်စပါး, ပဲနောက်, ပဲကြီး, နှမ်း, ဆန်တို့ကို အပြည့်ထည့်၍ ထားလေရာ ထိုအိတ်ကြီးကို အပေါက်နှစ်ဖက်မှ ဖြည့်၍ကြည့်ရှု လေဘိသကဲ့သို့ ထိုအတူ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်-မစင်ကြယ်သော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပြည့်သော ဤကိုယ်ကြီးကို ကာယဂတာသတိဉာဏ် ဖြင့် ဖြည့်၍ ကြည့်ရှုရပါသည်။

မေး။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့ကို စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ ထင်မြင်အောင် အဘယ်သို့ ရှုဆင်ခြင်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ဆံပင် အစရှိသော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါး တစ်ပါးကို သေချာစွာခွဲခြား၍ -

- ၁။ အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
- ၂။ သဏ္ဍာန်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
- ၃။ ဖြစ်ရာအကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
- ၄။ တည်ရာဌာနအားဖြင့်လည်းကောင်း၊

မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ် ထင်မြင်အောင် ဆင်ခြင် ရပါသည်။

မေး။ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆိုသည်မှာ အဘယ်ကောဋ္ဌာသ များပါနည်း။

ဖြေ။ ဆံပင်၊ အမွေး၊ ခြေသည်းလက်သည်း၊ သွား၊ အရေထူ- အရေပါး ကောဋ္ဌာသငါးပါးကို တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်း ခေါ်ပါ သည်။

မေး။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသအစုတို့ကို ဆင်ခြင် ပွားများရာ၌ လွယ်ကူစွာ နိမိတ်ထင်မြင်ခြင်းငှာ လိမ္မာ ကြောင်း နည်းလမ်းကား အဘယ်မျှ အပြားရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ခုနစ်ပါး အပြား ရှိပါသည်။ ထိုခုနစ်ပါးကို ဥဂ္ဂဟ ကောသလ္လ-ခုနစ်ပါး ဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသည်။

မေး။ ထိုဥဂ္ဂဟကောသလ္လ ခုနစ်ပါးတို့၏ သရုပ်ကို ဖော်ထုတ် ၍ ပြဆိုပါ။

- ဖြေ။
- ၁။ နှုတ်ဖြင့် စီးဖြန်းခြင်း၊
 - ၂။ စိတ်ဖြင့် ထင်မြင်အောင် စီးဖြန်းခြင်း၊
 - ၃။ အဆင်းအားဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်း၊

◆ ကာယာနုပဿနာပဋိကူလမနသိကာရပိုင်း ◆ ၂၁

- ၄။ သဏ္ဍာန်အားဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်း၊
- ၅။ အရပ်ဒေသအားဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်း၊
- ၆။ တည်ရာဌာနအားဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်း၊
- ၇။ အသီးသီး ပိုင်းခြားဝေဖန်ခြင်းအားဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်း၊

ဤကား ဥဂ္ဂဟကောသလ္လ ခုနစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ နှုတ်အားဖြင့် ဆင်ခြင်စီးဖြန်းပုံကို ထင်ရှားအောင် ပြဆိုပါ။

ဖြေ။ နှုတ်အားဖြင့် ဆင်ခြင်ပုံမှာ - အနုလုံစီးဖြန်းခြင်း၊ ပဋိလုံစီးဖြန်းခြင်းအားဖြင့် နှစ်မျိုး ရှိပါသည်။

(က) အစဉ်အတိုင်း စီးဖြန်းသည်ကို အနုလုံ ဆိုပါသည်။

(ခ) ပြန်လှန်၍ စီးဖြန်းသည်ကို ပဋိလုံ ဆိုပါသည်။

- ၁။ ကေသာ၊ လောမာ၊ နခါ၊ ဒန္တာ၊ တစော။
- ၂။ မံသံ၊ နှာရ၊ အဋ္ဌိ၊ အဋ္ဌိမိဉ္ဇူ၊ ဝက္ကံ။
- ၃။ ဟဒယံ၊ ယကနံ၊ ကိလောမကံ၊ ပိဟကံ၊ ပပ္ဖာသံ။
- ၄။ အန္တံ၊ အန္တဂုဏံ၊ ဥဒရိယံ၊ ကရိသံ၊ မတ္ထလုင်္ဂီ။
- ၅။ ပိတ္တံ၊ သေမံ၊ ပုဗ္ဗော၊ လောဟိတံ၊ သေဒေါ၊ မေဒေါ။
- ၆။ အဿု၊ ဝသာ၊ ခေဋ္ဌော၊ သိယံ၊ ဣကာ၊ လသိကာ၊ မုတ္တံ။

၁။ ဆံပင်၊ မွေးညှင်း၊ ခြေသည်း လက်သည်း၊ သွား၊ အရေထူ-အရေပါး။

၂။ အသား၊ အကြော၊ အရိုး၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ၊ အညှို့။

၃။ နှလုံး၊ အသည်း၊ အမြှေး၊ အဖျဉ်း၊ အဆုတ်။

၄။ အူမ၊ အူသိမ်၊ အစာသစ်၊ အစာဟောင်း၊ ဦးနှောက်။

၅။ သည်းခြေ၊ သလိပ်၊ ပြည်၊ သွေး၊ ချွေး၊ အဆီခဲ။

◆ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ◆

၆။ မျက်ရည်၊ ဆီကြည်၊ တံတွေး၊ နှပ်၊ အစေး၊ ကျင်
ငယ်။

ဤသည်ကား အနုလုံအားဖြင့် စီးဖြန်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁။ မုတ္တံ၊ လသိကာ၊ သိယံဏိကာ၊ ခေဋ္ဌော၊ ဝသာ၊
အဿု။

၂။ မေဒေါ၊ သေဒေါ၊ လောဟိတံ၊ ပုဗ္ဗော၊ သေမံ၊ ပိတ္တံ။

၃။ မတ္တလုဂီ၊ ကရီသံ၊ ဥဒရိယံ၊ အန္တဂုဏံ၊ အန္တံ။

၄။ ပပ္ဖာသံ၊ ဝိဟကံ၊ ကိလောမကံ၊ ယကနံ၊ ဟဒယံ။

၅။ ဝက္ကံ၊ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ အဋ္ဌိ၊ နှာရ၊ မံသံ။

၆။ တစော၊ ဒန္တာ၊ နခါ၊ လောမာ၊ ကေသာ။

၁။ ကျင်ငယ်၊ အစေး၊ နှပ်၊ တံတွေး၊ ဆီကြည်၊
မျက်ရည်။

၂။ အဆီခဲ၊ ချွေး၊ သွေး၊ ပြည်၊ သလိပ်၊ သည်းခြေ။

၃။ ဦးနှောက်၊ အစာဟောင်း၊ အစာသစ်၊ အူသိမ်၊
အူမ။

၄။ အဆုတ်၊ အဖျဉ်း၊ အမြေး၊ အသည်း၊ နှလုံး။

၅။ အညှို့၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ၊ အရိုး၊ အကြော၊ အသား။

၆။ အရေထူ-အရေပါး၊ သွား၊ ခြေသည်းလက်သည်း၊
အမွေး၊ ဆံပင်။

ဤသည်ကား ပဋိလုံအားဖြင့် စီးဖြန်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ နှုတ်ဖြင့် စီးဖြန်းရာ၌ ကေသာ၊ လောမာ စသော ပါဠိ
ဘာသာဖြင့် စီးဖြန်းခြင်း၊ မြန်မာလူမျိုးဖြစ်သော အတိုင်း
ဆံပင်၊ အမွေး စသော မြန်မာဘာသာဖြင့် စီးဖြန်းခြင်း၊

◆ ကာယာနုပဿနာပဋိကူလမနသိကာရပိုင်း ◆ ၂၃

ဤနည်း နှစ်မျိုးတို့တွင် အဘယ်နည်းကို သာလွန်
ကောင်းမြတ်သည် ဟု ဆိုပါမည်နည်း။

ဖြေ။ မြန်မာလူမျိုးဖြစ်သော အတိုင်း-ဆံပင်၊ အမွေး စသော
မြန်မာဘာသာဖြင့် စီးဖြန်းသောနည်းကို ထင်မြင်လွယ်သော
ကြောင့် သာလွန်ကောင်းမြတ်သည် ဟူ၍ ပညာရှိဆရာကြီးများ
မိန့်ဆိုတော်မူကြပါသည်။

မေး။ စိတ်ဖြင့် စီးဖြန်းပုံသဘောကို ဖော်ထုတ်ပြဆိုပါ။

ဖြေ။ ကောဋ္ဌာသ ၃၂-ပါးတို့ကို အနုလုံ၊ ပဋိလုံအားဖြင့် နှုတ်
တက်ရွရွ စီးဖြန်းခြင်းကိစ္စ နိုင်နင်းသောအခါ နှုတ်ဖြင့် ရွတ်ဆို
စီးဖြန်းမှုကို ပယ်ထား၍ တည်ကြည်သော စိတ်ဖြင့် ကောဋ္ဌာသ
တို့ကို ထင်မြင်အောင် စီးဖြန်းရပါသည်။ ဤသည်ကား စိတ်ဖြင့်
စီးဖြန်းပုံသဘော ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ နှုတ်ဖြင့် ရွတ်ဆိုစီးဖြန်းမှုကို အပိုသက်သက်ဖြစ်မည်ဟု
ဆိုခြင်းငှာ မထိုက်ပါလော။

ဖြေ။ ထိုသို့ဆိုခြင်းငှာ မထိုက်ပါ။ နှုတ်ဖြင့် ရွတ်ဆို၍ စီးဖြန်း
ခြင်းသည် စိတ်ဖြင့် စီးဖြန်းခြင်းကို ထင်လွယ်မြင်လွယ်အောင်
ကျေးဇူးပြုပါသည်။ စိတ်ဖြင့် စီးဖြန်းခြင်းသည် အသုဘသဘော
လက္ခဏာ ထင်ရှားအောင် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

မေး။ ကျမ်းဂန်အကိုးအကားကို ပြဆိုနိုင်က ဖော်ပြပါ။

ဖြေ။ ဝစသာ သဇ္ဈာယော ဟိ မနသာသဇ္ဈာယဿ ပစ္စယော
ဟောတိ၊ မနသာ သဇ္ဈာယော လက္ခဏာ ပဋိဝေဓဿ
ပစ္စယောဟောတိ။

ဟိ၊ စင်စစ်ဧကန် တကယ်မှန်၏။ ဝစသာ သဇ္ဈာယော၊ နှုတ်ဖြင့် ရွတ်ဆို သရဇ္ဈာယ်ခြင်းသည်။ မနသာ သဇ္ဈာယဿ၊ စိတ်ဖြင့် စီးဖြန်းသရဇ္ဈာယ်မှုအား။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနသာသဇ္ဈာယော၊ စိတ်ဖြင့် စီးဖြန်းသရဇ္ဈာယ်မှုသည်။ လက္ခဏပဋိဝေဓဿ၊ အသုဘလက္ခဏာကို ကောင်းစွာ ထင်မြင် ပေါက်ရောက်ခြင်းငှာ၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဤသည်ကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာကြီး၌ လာသော ပါဠိအထောက်အထား ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ဆံပင် ဟူသော ကောဋ္ဌာသအစုံ၌ ဥဂ္ဂဟကောသလ္လဟု ဆိုအပ်သော ဆင်ခြင်ရှုစားနည်း ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ရှုစား ဆင်ခြင်ပုံကို ဖော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ “ကေသာ-ကေသာ၊ ဆံပင်-ဆံပင်” ဤကဲ့သို့ ရွတ်ဆို စီးဖြန်းသည်ကို နှုတ်ဖြင့် ရွတ်ဆိုစီးဖြန်းသည်ဟု ခေါ်ပါသည်။

၂။ နှုတ်ဖြင့် မရွတ်ဘဲ စိတ်ထဲက “ဆံပင်-ဆံပင်” ဟု အာရုံစိုက်၍ စီးဖြန်းမှုကို စိတ်ဖြင့် စီးဖြန်းသည်ဟု ခေါ်ပါသည်။

၃။ ဆံပင်သည် ပျိုသောသူတို့၌ မည်းနက်၏။ အိုသော သူတို့၌ ဖြူ၏။ ဤသို့ စီးဖြန်းမှုကို အဆင်းအားဖြင့် စီးဖြန်းသည်ဟု ဆိုပါသည်။

၄။ ဆံပင်သည် ရှည်သွယ် ပျော့ပျောင်း၏။ မြင်းမြီး သဏ္ဍာန်၊ ကြိုးနက်သဏ္ဍာန် ရှိ၏။ ဤသို့စီးဖြန်းမှုကို သဏ္ဍာန်အားဖြင့် စီးဖြန်းသည်ဟု ဆိုပါသည်။

◆ ကာယာနုပဿနာပဋိကူလမနသိကာရပိုင်း ◆ ၂၅

- ၅။ လူတို့၏ကိုယ်မှာ ချက်ကို ဗဟိုထား၍ ဟေဋ္ဌိမကာ-
ယ-အောက်ကိုယ်၊ ဥပရိမကာယ-အထက်ကိုယ်၊
ဤကိုယ်နှစ်မျိုးတို့တွင် ဆံပင်သည် အထက်ကိုယ်၌
ပေါက်ရောက်၏။ ဤကဲ့သို့ စီးဖြန်းမှုကို အရပ်ဒေသ
အားဖြင့် စီးဖြန်းသည်ဟု ဆိုပါသည်။
- ၆။ ဆံပင်သည် စိုစွတ်သော ဦးခေါင်းရေ၌ ပေါက်၏။
ဤကဲ့သို့ စီးဖြန်းမှုကို တည်ရာဌာနအားဖြင့် စီးဖြန်း
သည်ဟု ဆိုပါသည်။
- ၇။ ဆံပင်သည် လူတို့၏ကိုယ်၌ အသီးအခြားဖြစ်သော
ဝတ္ထုမျိုးတည်း။ ဆံပင်သည် အမွှေး မဟုတ်၊
ခြေသည်း လက်သည်းမဟုတ်၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့်
ဆင်ခြင်မှုကို အသီးအခြား ပိုင်းခြားဝေဖန်သော
နည်းဖြင့် စီးဖြန်းသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဤသည်ကား ဆံပင်တစ်ခု၌ ဥက္ကဟကောသလ္လဟု ဆို
အပ်သော ဆင်ခြင်ရှုစားနည်း ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ရှုစားဆင်ခြင်ပုံ
ဖြစ်ပါသည်။ ကောဋ္ဌာသတစ်ခုတစ်ခုမှာ ဤနည်းအတိုင်းပင်
ဆင်ခြင်ရှုစားရပါသည်။

မေး။ အဘယ်အကျိုးငှာ ကောဋ္ဌာသတစ်ခုတစ်ခုမှာ နည်း
ပေါင်းများစွာတို့ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ရှုစားမှုကို ပြုရပါ
သနည်း။

ဖြေ။ ဘာဝနာစိတ် ခိုင်မြဲလျက် အသုဘအာရုံစွဲ၍ ထင်မြင်
စေခြင်းအကျိုးငှာ နည်းပေါင်းများစွာတို့ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ရှုစား
မှုကို ပြုရပါသည်။

၂၆

◆ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ◆

မေး။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့ကို ပဉ္စက၊ ဆက္က အားဖြင့် ကျမ်းဂန်တို့၌ ဝေဖန်ပေါင်းစုပုံကို ဖော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ကေသာ၊ လောမာ၊ နခါ၊ ဒန္တာ၊ တစော၊ ဤငါးပါး အစုကို တစပဉ္စက ခေါ်ပါသည်။

၂။ မံသံ၊ နှာရ၊ အဋ္ဌိ၊ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ဝက္ကံ၊ ဤငါးပါးအစုကို ဝက္ကပဉ္စက ခေါ်ပါသည်။

၃။ ဟဒယံ၊ ယကနံ၊ ကိလောမကံ၊ ပိဟကံ၊ ပပ္ဖာသံ၊ ဤငါးပါးအစုကို ပပ္ဖာသပဉ္စက ခေါ်ပါသည်။

၄။ အန္တံ၊ အန္တဂုဏံ၊ ဥဒရိယံ၊ ကရိသံ၊ မတ္ထလုဂံ၊ ဤ ငါးပါးအစုကို မတ္ထလုဂ်ပဉ္စက ခေါ်ပါသည်။

၅။ ပိတ္တံ၊ သေမှံ၊ ပုဗ္ဗော၊ လောဟိတံ၊ သေဒေါ၊ မေဒေါ၊ ဤခြောက်ပါးအစုကို မေဒဆက္က ခေါ်ပါသည်။

၆။ အဿု၊ ဝဿ၊ ခေဋ္ဌော၊ သိယံဏိကာ၊ လသိကာ၊ မုတ္တံ၊ ဤခြောက်ပါးအစုကို မုတ္တဆက္က ခေါ်ပါ သည်။

ပဉ္စကလေးပါး၊ ဆက္ကနှစ်ပါး၊ အလုံးစုံ ပေါင်းလိုက်သော အခါ ကောဋ္ဌာသသုံးဆယ့်နှစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့တွင် ပထဝီဓာတ် နှင့် ဆိုင်သော ကောဋ္ဌာသပေါင်း မည်မျှ၊ အာပေါဓာတ် နှင့်ဆိုင်သော ကောဋ္ဌာသပေါင်း မည်မျှ ရှိသည်ဟု ဝေဖန်၍ ဖော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ကေသာ - အစ၊ မတ္ထလုဂ်အဆုံး၊ ဆံပင် - အစ၊ ဦးနှောက်-အဆုံး၊ ဤကောဋ္ဌာသနှစ်ဆယ်ကို ပထဝီ

◆ ကာယာနုပဿနာပဋိကူလမနသိကာရပိုင်း ◆ ၂၇

ဓာတ်နှင့် ဆိုင်သောကြောင့် ပထဝီကောဋ္ဌာသ ခေါ် ပါသည်။

၂။ ပိတ္တံ-အစ၊ မုတ္တံအဆုံး၊ သည်းခြေ-အစ၊ ကျင်ငယ် အဆုံး၊ ဤကောဋ္ဌာသ ၁၂-ပါးကို အာပေါဓာတ်နှင့် ဆိုင်သောကြောင့် အာပေါကောဋ္ဌာသ ခေါ်ပါ သည်။

မေး။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့၌ ကမ္မဇ၊ စိတ္တဇ၊ ဥတုဇ၊ အာဟာရဇအားဖြင့် ခြားနားပုံကို ဖော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ အစာသစ်၊ အစာဟောင်း၊ ပြည်၊ ကျင်ငယ်၊ ဤ ကောဋ္ဌာသလေးပါးတို့ကို ဥတုသက်သက်ကြောင့် ဖြစ်သောကြောင့် ဥတုဇ-ဟု ခေါ်ဆိုရပါသည်။

၂။ ချွေး၊ တံတွေး၊ အဆီခဲ၊ နှပ်၊ ဤလေးပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့ကို စိတ်၊ ဥတု နှစ်ပါးတို့ကြောင့်ဖြစ် သောကြောင့် စိတ္တောတုဇ-ဟု ခေါ်ဆိုရပါသည်။

၃။ ဆိုပြီးသည်မှ ကြွင်းသော ကောဋ္ဌာသ ၂၄-ပါးတို့ကို ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ၊ ဤအကြောင်းတရား လေးပါးတို့ကြောင့် ဖြစ်သောကြောင့် စတုဇ-ဟု ခေါ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ ဤသုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အဘယ်စရိုက် လွန်ကဲသော ပုဂ္ဂိုလ်များ စီးဖြန်းထိုက် ပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ မိမိကိုယ်၌ သာယာသောပုဂ္ဂိုလ်၊

၂။ သူတစ်ပါးတို့ကိုယ်၌ သာယာသောပုဂ္ဂိုလ်၊

၃။ ကာမဂုဏ်၌ သာယာသောပုဂ္ဂိုလ်၊

၂၈ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ♦

ဤကဲ့သို့ သာယာတပ်မက်သော ရာဂစရိုက် လွန်ကဲသော ပုဂ္ဂိုလ်များ စီးဖြန်းထိုက်ပါသည်။

မေး။ ဤကောဋ္ဌာသ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းဆင်ခြင်ရာ အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးများ ဆိုက်ရောက်လာပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ ဝိမိကိုယ်၌ သာယာခြင်း၊
၂။ သူတစ်ပါးတို့ကိုယ်၌ သာယာခြင်း၊
၃။ ကာမဂုဏ်တို့၌ သာယာခြင်း၊

ဤသာယာတပ်မက်ခြင်းများ ကင်းပျောက်၍ ဝိရာဂ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်သော အကျိုးထူး ရှိပါသည်။

မေး။ ဤကိုယ်ထဲမှာ အရိုးပေါင်း မည်မျှရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ လက်ရိုး	...	၆၄။
ခြေရိုး	...	၆၄။
အရိုးနု	...	၆၄။
ခြေဖနောင့်ရိုး	...	၂။
ခြေဖမျက်ရိုး	...	၄။
မြင်းခေါင်းရိုး	...	၄။
ဒူးပုဆစ်ရိုး	...	၂။
ပေါင်ရိုး	...	၂။
ခါးရိုး	...	၂။
ကျောကုန်းရိုး	...	၁၈။
နံရိုး	...	၂၄။
ရင်ရိုး	...	၁၄။
နှလုံးရိုး	...	၁။

◆ ကာယာနုပဿနာပဋိကူလမနသိကာရပိုင်း ◆

ညှပ်ရိုး	...	၂။
လက်ပြင်ရိုး	...	၂။
လက်ရုံးရိုး	...	၂။
လက်ဖျံရိုး	...	၄။
လည်ကုပ်ရိုး	...	၇။
မေးရိုး	...	၂။
နှာခေါင်းရိုး	...	၁။
မျက်ကွင်းရိုး	...	၂။
နားရိုး	...	၂။
နဖူးရိုး	...	၁။
ထိပ်ရိုး	...	၁။
ဦးခေါင်းခွံရိုး	...	၉။

အားဖြင့် ဤကိုယ်ထဲမှာ အရိုးပေါင်း ၃၀၀ ရှိသည်။

မေး။ နှလုံးအတွင်း၌တည်သော နှလုံးသွေးသည် အဘယ်သို့ အဆင်းရှိပါသနည်း။

- ဖြေ။
- ၁။ ရာဂများသူမှာ နီပါသည်။
 - ၂။ ဒေါသများသူမှာ နက်ပါသည်။
 - ၃။ မောဟများသူမှာ အသားကို ဆေးသောရေနှင့် တူပါသည်။
 - ၄။ ဝိတက်များသူမှာ ကုလားပဲပြုတ်ရည်နှင့် တူပါသည်။
 - ၅။ သဒ္ဓါများသောသူမှာ ဝါပါသည်။
 - ၆။ ပညာများသူမှာ ပတ္တမြားကဲ့သို့ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် အရောင်တလက်လက် ရှိပါသည်။

ထိုမှတစ်ပါး ဝေဒနာအားဖြင့်

- ၁။ သောမနဿဝေဒနာများသောသူမှာ နီမြန်းပါသည်။
- ၂။ ဒေါမနဿဝေဒနာများသောသူမှာ မည်းနက်ပါသည်။
- ၃။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ များသူမှာ နှမ်းဆီရောင်ကဲ့သို့ ရှိပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်... ၁။ နီမြန်းရာဂ၊ ဒေါသမည်းငြား၊ သားဆေးမောဟ၊ တက္ကပဲရည်၊ ဝါကြည်သဒ္ဓါ၊ ပညာပြုံးပြက်၊ ဇောတမျက်သို့၊ ထိန်လျက်ရောင်လျှံထင်သတည်း။

၂။ သောမနဿ၊ နီမြန်းလှ၏၊ ဒေါသမည်းစွာ၊ ဥပေက္ခာမူ၊ နှမ်းဆီတူဟု၊ နုတ်ယူတစ်နည်းကျမ်းလာတည်း။

မေး။ စားမျှအပ်သော အစာသစ်သည် ဝမ်းတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ အဘယ်သို့ ဖြစ်လေပါသနည်း။

ဖြေ။ မျှအပ်သော အစာသစ်ကို ငါးပုံပုံ၍-

- ၁။ တစ်ပုံကို ကိုယ်တွင်း၌ရှိသော ပိုးများ စားကြပါသည်။
- ၂။ တစ်ပုံကို ဝမ်းတွင်းဓာတ်မီး လောင်ပါသည်။
- ၃။ တစ်ပုံကား ကျင်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။
- ၄။ တစ်ပုံကား ကျင်ငယ် ဖြစ်ပါသည်။
- ၅။ တစ်ပုံကား အသားအသွေး ဖြစ်ပါသည်။

◆ ကာယာနုပဿနာပဋိကူလမနသိကာရပိုင်း ◆ ၃၁

ဆောင်ပုဒ်... ပိုးစားလောင်မီး၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်၊ တစ်သွယ်
သွေးသား၊ ဖြစ်လေငြားသည်။ ။ ငါးပါးအစာ
ဝေတည်း။

မေး။ အဘယ်ဝတ္ထုများသည် တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့၍ တည်ပါ
သနည်း။

ဖြေ။ ကုက္ကိဘော၊ ပုမ္မော ဟု ဆိုအပ်သော ဘာဝရုပ်နှစ်ခု၊
ကာယပဿာဒရုပ်တစ်ခု၊ သွား၍နေသော သွေး၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ၊
အဗဒ္ဓသည်းခြေ၊ သုက်၊ ဤခြောက်ပါးတို့သည် ဆံပင် စသော
အသားမဟုတ်သည့် ဝတ္ထုများကို ချန်၍ တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့၍
တည်ပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်... ၁။ ဘော-ပဿာဒ-လောဟိတ၊ ဇီဝ-သည်းခြေ-
သုက်။

၂။ ကိုယ်လုံးနှံ့ဖြာ၊ တည်နေရာ၊ ကျမ်းလာမှန်
သမုတ်။

မေး။ ဤပဋိကူလ မနသိကာရပိုင်း၌ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေ
ပြီးလျှင် ဝိပဿနာတင်ကာ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါ
မည်နည်း။

ဖြေ။ ၁။ ဆံပင်-အစရှိသော ကောဋ္ဌာသ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့
သည် ရုပ်တရား ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ထိုကောဋ္ဌာသတို့ကို ဆင်ခြင်သောသတိသည် နာမ်
တရား ဖြစ်ပါသည်။

၃၂ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ♦

ထိုရုပ်တရား၊ နာမ်တရားများသည်-

- ၁။ ခဏခဏ ပျက်စီးခြင်း အနိစ္စသဘော၊
- ၂။ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းတို့နှင့် မကင်းသော ဒုက္ခသဘော၊
- ၃။ အလို့သို့မလိုက် အစိုးမရသော အနတ္တသဘော
အမှန် ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေကာ ဝိပဿနာတင်၍
ဆင်ခြင်ရပါသည်။

ပဋိကူလမနုသိကာရပိုင်းပြီး၏။

၇-ကာယာနုပဿနာ ဓာတုမနုသိကာရပိုင်း

မေး။ ဤကိုယ်ကာယကြီး၌ ဓာတ်အားဖြင့် အဘယ်သို့ ရှုဆင်
ခြင်ရပါသနည်း။

ဖြေ။ ဤကိုယ်ကြီးမှာ ပထဝီဓာတ်၊ အာပေါဓာတ်၊ တေဇော
ဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ်အားဖြင့် ဓာတ်လေးပါး ရှိသည် - ဟူ၍
ဆင်ခြင်ရပါသည်။

မေး။ ဓာတ်လေးပါးတို့၏ သဘောလက္ခဏာများကို ထင်ရှား
အောင် ဖော်ပြပါ။

- ဖြေ။ ၁။ ပထဝီ ခေါ်သော မြေဓာတ်သည် ခက်မာခြင်း
သဘောရှိပါသည်။
- ၂။ အာပေါ ခေါ်သော ရေဓာတ်သည် ဖွဲ့စေးယိုစီးခြင်း
သဘော ရှိပါသည်။

◆ ကာယာနုပဿနာဓာတုမနုသိကာရပိုင်း ◆ ၃၃

၃။ တေဇော ခေါ်သော မီးဓာတ်သည် ပူခြင်း၊ အေးခြင်း၊ လောင်မြိုက်ရင့်ရော်စေခြင်းသဘော ရှိပါသည်။

၄။ ဝါယော ခေါ်သော လေဓာတ်သည် လှုပ်ရှား၊ ထောက်ကန်ခြင်း သဘောလက္ခဏာ ရှိပါသည်။

မေး။ ဤကိုယ်တွင်း၌ ဓာတ်လေးပါးတို့ကို အဘယ်သို့ ဝေဖန်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ၁။ ဤကိုယ်တွင်း၌ ပြုဆိုခဲ့သော ကောဋ္ဌာသ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့တွင် ဆံပင်အစ ဦးနှောက်အဆုံးရှိသော ဝတ္ထုနှစ်ဆယ်တို့ကို ပထဝီဓာတ်အစု ဟူ၍ ဝေဖန်ရပါသည်။

၂။ သည်းခြေ အစ ကျင်ငယ်အဆုံးရှိသော ဝတ္ထု တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ကို အာပေါဓာတ်အစု ဟူ၍ ဝေဖန်ရပါသည်။

မေး။ တေဇောဓာတ်အပြား ဘယ်နှုပါး ရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ အဖျားတက်ခြင်း စသည်ကို ဖြစ်စေတတ်သော သန္တပူနတေဇော၊

၂။ ဆံဖြူခြင်းမှစ၍ အိုရုပ်ပေါ်စေတတ်သော ဇိရဏတေဇော၊

၃။ အဖု၊ အကျိတ် စသည်ထွက်အောင် ပူလောင်ခြင်း စသည်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ဒါဟတေဇော၊

၄။ အစာကို ကြေကျက်စေနိုင်သော ပါစကတေဇော၊

မေး။ ဝါယောဓာတ်အပြား ဘယ်နှုပါး ရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ အထက်သို့ ဆန်တက်သော ဥဒ္ဓင်္ဂမလေ၊
 ၂။ အောက်သို့ စုံဆင်းသော အစောဂမလေ၊
 ၃။ ဝမ်းတွင်း၌ တည်ရှိနေသော ကုစ္ဆိဋ္ဌလေ၊
 ၄။ အူတွင်း၌ တည်သော ကောဋ္ဌာသယလေ၊
 ၅။ အင်္ဂါကြီးငယ်သို့ အစဉ်လျှောက်၍နေသော အင်္ဂါ
 မင်္ဂါနုသာရီလေ၊
 ၆။ ထွက်သက်လေ ဝင်သက်လေ၊

ဤသို့အားဖြင့် ဝါယောဓာတ်ခြောက်ပါး ရှိပါသည်။

မေး။ ဤကိုယ်တွင်း၌ ဓာတ်လေးပါးကို ရှုဆင်ခြင်ရာ အဘယ် ဥပမာဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ နွားသတ်ယောက်ျား ဆရာတပည့် နှစ်ဦးတို့သည် နွားကို သတ်၍ လမ်းလေးခုဆုံရာအရပ်၌ အရိုး၊ အသား အစုအစု အားဖြင့် ခွဲခြားဝေဖန်ကာ ဆိုင်ခင်း၍နေသော ဥပမာကဲ့သို့ ဤကိုယ်တွင်း၌ရှိသော ဓာတ်လေးပါးကို ပိုင်းခြားဝေဖန်ကာ ရှုဆင်ခြင်ရမည်-ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ ဤဓာတုမနုသိကာရပိုင်း၌ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေပြီးလျှင် ဝိပဿနာတင်ကာ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ၁။ ပထဝီ-မြေဓာတ်၊ အာပေါ-ရေဓာတ်၊ တေဇော-
 မီးဓာတ်၊ ဝါယော-လေဓာတ်၊ ဤဓာတ်လေးပါးတို့
 သည် ရုပ်တရား ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ထိုဓာတ်လေးပါးကို ဆင်ခြင်သောသတိသည် နာမ်
 တရား ဖြစ်ပါသည်။

ထိုရုပ်တရား၊ နာမ်တရားများသည်-

- ၁။ ခဏခဏ ပျက်စီးခြင်း အနိစ္စသဘော၊
 - ၂။ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းတို့နှင့် မကင်းသော ဒုက္ခသဘော၊
 - ၃။ အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရသော အနတ္တသဘော
- အမှန် ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေကာ ဝိပဿနာတင်၍ ဆင်ခြင်ရပါသည်။

ဓာတုမနုသိကာရပိုင်းပြီး၏။

၈-ကာယာနုပဿနာ နဝသိဝထိကပိုင်း

ဝေ။ သုသာန်သင်္ချိုင်း၌ စွန့်ပစ်အပ်သော သူကောင်အမျိုးမျိုးကို တွေ့မြင်ရာ ဆင်ခြင်နည်းကိုးမျိုးကို အကျဉ်းအားဖြင့် ဖော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ သေပြီး၍ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် ရှိသဖြင့် ဖူးဖူး ရောင်ရမ်းကာ အရောင်ညိုမည်း သွေးပြည်စိရွဲ လျက် သင်္ချိုင်း၌ ပစ်ထားသော သူကောင်ကို မြင်လျှင် ငါ၏ကိုယ်လည်း ဤလိုပင် ဖြစ်ရလိမ့်မည်-ဟူ၍ ဆင်ခြင်ရပါသည်။

၂။ သုသာန်၌ စွန့်ပစ်အပ်သဖြင့် ကျီး၊ စွန်၊ လင်းတ၊ ဘုမ္မတီးငှက်၊ ခွေး၊ ကျားသစ်၊ မြေခွေး၊ ပိုးအမျိုးမျိုးတို့ ကိုက်ခဲအပ်သော သူကောင်ကို မြင်လျှင် ငါ၏ကိုယ်လည်း ဤလိုဖြစ်ရလိမ့်မည် ဟူ၍ ဆင်ခြင်ရပါသည်။

◆ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ◆

- ၃။ အရိုးဆက် မပြုတ်သေး၊ အသားအသွေးနှင့်တကွ အကြောဆိုင်းဖွဲ့လျက်ရှိသော သူ့ကောင်ကိုမြင်လျှင် ငါ၏ကိုယ်လည်း ဤလိုဖြစ်ရလိမ့်မည် ဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ရပါသည်။
- ၄။ အရိုးဆက် မပြုတ်သေး၊ အသားမရှိ၊ သွေးအတိ လိမ်းကျံလျက် အကြောဆိုင်းဖွဲ့လျက်ရှိသော သူ့ကောင်ကိုမြင်လျှင် ငါ၏ကိုယ်လည်း ဤလိုဖြစ်ရလိမ့်မည် ဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ရပါသည်။
- ၅။ အရိုးဆက် မပြုတ်သေး၊ အသားအသွေးမူကား မရှိ၊ အကြောဆိုင်းဖွဲ့လျက်ရှိသော သူ့ကောင်ကိုမြင်လျှင် ငါ၏ကိုယ်လည်း ဤလိုဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟူ၍ ဆင်ခြင်ရပါသည်။
- ၆။ အရိုးဆက်ပြုတ်သဖြင့် လက်ရိုးတခြား၊ ခြေရိုးတခြား၊ ဦးနှောက်ရိုးတခြား ဖရိုဖရဲ အရိုးတွေ ပြန့်ကြဲ၍နေသော သူ့ကောင်ကိုမြင်လျှင် ငါ၏ကိုယ်လည်း ဤလို ဖြစ်ရလိမ့်မည် ဟူ၍ ဆင်ခြင်ရပါသည်။
- ၇။ ခရုသင်းအသွင် ဖြူစင်သောအရိုးတို့ကို မြင်လျှင် ငါ၏ကိုယ်လည်း ဤလိုဖြစ်ရလိမ့်မည် ဟူ၍ ဆင်ခြင်ရပါသည်။
- ၈။ သုံးမိုးလွန်ပြီး၍ ဟောင်းမြင်းသော အရိုးပုံကို မြင်သောအခါ ငါ၏ကိုယ်လည်း ဤလိုဖြစ်ရလိမ့်မည် ဟူ၍ ဆင်ခြင်ရပါသည်။

◆ ကာယာနုပဿနာနဝသိဝထိကပိုင်း ◆ ၃၇

၉။ ကြာရှည်ဟောင်းဆွေးသဖြင့် အမှုန့်ဖြစ်၍နေသော အရိုးတို့ကို မြင်လျှင် ငါ၏ကိုယ်လည်း ဤလိုဖြစ်ရ လိမ့်မည် ဟူ၍ ဆင်ခြင်ရပါသည်။

ဤသည်ကား သင်္ချိုင်း၌ စွန့်ပစ်အပ်သော သူ့ကောင်ကို မြင်လျှင် ဆင်ခြင်ပုံကိုးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ကာယာနုပဿနာ ၁၄-ပါးကို ဘယ်သို့ ရေတွက်ရပါ သနည်း။

ဖြေ။ ၁။ အာနာပါနတစ်ပါး၊
၂။ ဣရိယာပထတစ်ပါး၊
၃။ သမ္ပဇညတစ်ပါး၊
၄။ ပဋိက္ခလ မနသိကာရတစ်ပါး၊
၅။ ဓာတုမနသိကာရတစ်ပါး၊
၆။ သိဝထိကကိုးပါး-
အားဖြင့် ကာယာနုပဿနာ ၁၄-ပါးကို ရေတွက်ရပါ သည်။

မေး။ ဤနဝသိဝထိကပိုင်း၌ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေပြီးလျှင် ဝိပဿနာတင်ကာ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ၁။ ဖူးဖူးရောင်သော အကောင်၊ ညိုသောအကောင်- အစရှိသော အကောင်ပုပ်များသည် ရုပ်တရား ဖြစ် ကြပါသည်။

၂။ ထိုအကောင်ပုပ်များကို ဆင်ခြင်သောသတိသည် နာမ်တရား ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုရုပ်တရား၊ နာမ်တရားတို့သည်-

◆ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ◆

- ၁။ ခဏခဏ ပျက်စီးခြင်း အနိစ္စသဘော၊
 - ၂။ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းတို့နှင့် မကင်းသော ဒုက္ခသဘော၊
 - ၃။ အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရသော အနတ္တသဘော
- အမှန် ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေကာ ဝိပဿနာတင်၍ ဆင်ခြင်ရပါသည်။

နဝသိဝထိကပိုင်း ပြီး၏။

ကာယာနုပဿနာ ပြီး၏။

၉-ဝေဒနာနုပဿနာ

မေး။ ဤသတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာတွင် ဝေဒနာအပြား ဘယ်နှုပါး ရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဟူ၍ ဝေဒနာအပြား သုံးပါးရှိပါသည်။

မေး။ ထိုဝေဒနာသုံးပါး၏ သဘောအဓိပ္ပာယ်ကို ပြဆိုပါ။

ဖြေ။ ၁။ ချမ်းသာသော အနေအားဖြင့် ခံစားမှုကို သုခဝေဒနာ ခေါ်ပါသည်။

၂။ ဆင်းရဲသော အနေအားဖြင့် ခံစားမှုကို ဒုက္ခဝေဒနာ ခေါ်ပါသည်။

၃။ ချမ်းသာဆင်းရဲမှ လွတ်၍ လျစ်လျူရှုသော အနေအားဖြင့် ခံစားမှုကို ဥပေက္ခာဝေဒနာ ခေါ်ပါသည်။

◆ ဝေဒနာနုပဿနာ ◆

မေး။ ဝေဒနာနုပဿနာဖြစ်အောင် ဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ပွားများ ရပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ သုခဝေဒနာကို ခံစားသည်ရှိသော် “ငါသည် သုခ ဝေဒနာကို ခံစား၍နေ၏”။

၂။ ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားသည်ရှိသော် “ငါသည် ဒုက္ခ ဝေဒနာကို ခံစား၍နေ၏”။

၃။ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ခံစားသည်ရှိသော် “ငါသည် ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ခံစားနေရ၏”။

ဤသို့ ဝေဒနာ ခံစားတိုင်း၊ ခံစားတိုင်း သတိမလွတ် စေဘဲ အမြဲသိအောင် ဆင်ခြင်မှုကို ဝေဒနာနုပဿနာ ပွားများ သည်ဟု ဆိုရပါသည်။

မေး။ ဝေဒနာတစ်ပါးတစ်ပါးမှာ သာမိသဝေဒနာ၊ နိရာမိသ ဝေဒနာ ဟူ၍ နှစ်ပါး ပွားပြန်ခဲ့လေရာ သာမိသ၊ နိရာ မိသတို့၏သဘောကို ဖော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် စပ်သော ဝေဒနာကို သာမိသ ဝေဒနာ ခေါ်ပါသည်။

၂။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် မစပ်သောဝေဒနာကို နိရာ မိသ ဝေဒနာ ခေါ်ပါသည်။

ပထမ ပြဆိုခဲ့သော ဝေဒနာသုံးပါးမှာ သာမိသ၊ နိရာ မိသအားဖြင့် နှစ်ပါးစီ နှစ်ပါးစီ ပြားလေသောကြောင့် ဝေဒနာ ခြောက်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဝေဒနာ ခြောက်ပါးတို့ကိုလည်း ခံစား ရန်နှင့်တကွ သိအောင်ပြု၍ ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားများရပါသည်။

မေး။ ထိုမှတစ်ပါး ဝေဒနာနုပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မည်သို့ ဆင်ခြင်ရပါသေးသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ အတွင်းသန္တာန်၌ရှိသော ဝေဒနာ၊
၂။ အပသန္တာန်၌ရှိသော ဝေဒနာ၊
၃။ အတွင်းအပ သန္တာန် နှစ်ပါးစုံတို့၌ရှိသော ဝေဒနာ တို့ကိုလည်း ပြုဆိုအပ်ပြီးသော နည်းအားဖြင့် ဝေဒနာဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း သတိမလွတ်အောင် သိမ်းဆည်းကာ ဆင်ခြင်ရပါသည်။

ထို့ပြင်လည်း-

၁။ ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းတရား၊
၂။ ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ကြောင်းတရား၊
၃။ ဝေဒနာတို့၏ အဖြစ် အချုပ်သဘော နှစ်မျိုးစုံတို့၏ အကြောင်းတရားများကိုလည်း ဆင်ခြင်ရပါသည်။

မေး။ ဝေဒနာ နုပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဤသို့ စီးဖြန်းပွားများ သောအခါ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘယ်သို့ ထင်မြင်လာပါ သနည်း။

ဖြေ။ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်မှာ “ခံစားတတ်သော ဝေဒနာရှိ၏၊ ခံစားတတ်သော ဝေဒနာရှိ၏” ဟူ၍ သတိခိုင်မြဲစွာ ဖြစ်ပေါ်၍ လာပါသည်။ ထိုသို့ သတိခိုင်မြဲ၍လာသောအခါ-

၁။ အဆင့်ဆင့် ဝေဒနာ နုပဿနာဉာဏ် ထက်သန် ခြင်းအကျိုး၊
၂။ အဆင့်ဆင့် ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ခိုင်ခံ့စွာ ကြီးပွားခြင်းအကျိုးများ ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

◆ ဝေဒနာနုပဿနာ ◆

ထိုယောဂီသည် တစ်စုံတစ်ရာ တွယ်တာခြင်း မရှိဘဲ
လောက၌ စွဲလမ်းခြင်းအမျိုးမျိုး ကင်းပြတ်၍ သွားပါသည်။

မေး။ ဤဝေဒနာ နုပဿနာပိုင်း၌ ရုပ်,နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေပြီးလျှင်
ဝိပဿနာတင်ကာ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ၁။ သုခဝေဒနာ, ဒုက္ခဝေဒနာ, ဥပေက္ခာဝေဒနာ၊ ဤ
ဝေဒနာသုံးပါးသည် နာမ်တရားဖြစ်ပါသည်။

၂။ ထိုဝေဒနာတို့ကို ဆင်ခြင်သောသတိသည်လည်း
နာမ်တရားပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနာမ်တရားများသည်-

၁။ ခဏခဏ ပျက်စီးခြင်း အနိစ္စသဘော၊

၂။ ဖြစ်ခြင်း, ပျက်ခြင်းတို့နှင့်မကင်းသော ဒုက္ခသဘော၊

၃။ အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရသော အနတ္တသဘော
အမှန် ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့ ရုပ်, နာမ် နှစ်ပါး ခွဲဝေကာ ဝိပဿနာတင်၍
ဆင်ခြင်ရပါသည်။

ဝေဒနာနုပဿနာပြီး၏။

၁၀-စိတ္တာနုပဿနာ

မေး။ အဘယ့်ကြောင့် စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ဆိုပါ
သနည်း။

ဖြေ။ သတိဖြင့် စိတ်ကို သိမ်းဆည်းကာ ဆင်ခြင်သောကြောင့်
စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ခေါ်ဆိုပါသည်။

မေး။ စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ဖြစ်အောင် မည်သို့ ပွားများရပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ တပ်မက်သော ရာဂစိတ် ဖြစ်သောအခါ တပ်မက်သော ရာဂစိတ်ဖြစ်နေသည်ဟု သိအောင်ပြုရပါသည်။

၂။ တပ်မက်ခြင်းကင်းသော ဝီတရာဂစိတ် ဖြစ်သောအခါ တပ်မက်ခြင်းကင်းသော ဝီတရာဂစိတ် ဖြစ်နေသည်ဟု သိအောင်ပြုရပါသည်။

၃။ အမျက်ထွက်သော ဒေါသစိတ် ဖြစ်သောအခါ အမျက်ထွက်သော ဒေါသစိတ် ဖြစ်နေသည်ဟု သိအောင်ပြုရပါသည်။

၄။ အမျက်ထွက်ခြင်းကင်းသော ဝီတဒေါသစိတ် ဖြစ်သောအခါ အမျက်ထွက်ခြင်းကင်းသော ဝီတဒေါသစိတ် ဖြစ်နေသည်ဟု သိအောင်ပြုရပါသည်။

၅။ တွေဝေသော မောဟစိတ် ဖြစ်သောအခါ တွေဝေသော မောဟစိတ် ဖြစ်နေသည်ဟု သိအောင်ပြုရပါသည်။

၆။ တွေဝေခြင်းကင်းသော ဝီတမောဟစိတ်ဖြစ်သောအခါ တွေဝေခြင်းကင်းသော ဝီတမောဟစိတ် ဖြစ်နေသည်ဟု သိအောင်ပြုရပါသည်။

၇။ တွန့်သော သံခိတ္တစိတ် ဖြစ်သောအခါ တွန့်သော သံခိတ္တစိတ် ဖြစ်နေသည်ဟု သိအောင်ပြုရပါသည်။

၈။ ပျံ့လွင့်သော ဝိက္ခိတ္တစိတ် ဖြစ်သောအခါ ပျံ့လွင့်သော ဝိက္ခိတ္တစိတ် ဖြစ်နေသည်ဟု သိအောင်ပြုရပါသည်။

- ၉။ မြတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်သော မဟဂ္ဂုတ်စိတ် ဖြစ်သောအခါ မြတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်သော မဟဂ္ဂုတ်စိတ် ဖြစ်နေသည်ဟု သိအောင်ပြုရပါ သည်။
- ၁၀။ မြတ်သောအဖြစ်သို့ မရောက်သော အမဟဂ္ဂုတ် စိတ်ဖြစ်သောအခါ မြတ်သောအဖြစ်သို့ မရောက် သော အမဟဂ္ဂုတ်စိတ် ဖြစ်နေသည်ဟု သိ အောင် ပြုရပါသည်။
- ၁၁။ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသော သဥတ္တရ စိတ် ဖြစ်သောအခါ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသော သဥတ္တရစိတ် ဖြစ်နေသည်ဟု သိ အောင်ပြုရပါသည်။
- ၁၂။ မိမိထက် လွန်မြတ်သော လောကီတရားမရှိသော အနုတ္တရစိတ် ဖြစ်သောအခါ မိမိထက် လွန်မြတ် သော လောကီတရားမရှိသော အနုတ္တရစိတ် ဖြစ် နေသည်ဟု သိအောင်ပြုရပါသည်။
- ၁၃။ တည်ကြည်သော သမာဟိတစိတ် ဖြစ်သောအခါ တည်ကြည်သော သမာဟိတစိတ် ဖြစ်နေသည် ဟု သိအောင်ပြုရပါသည်။
- ၁၄။ မတည်ကြည်သော အသမာဟိတစိတ် ဖြစ်သော အခါ မတည်ကြည်သော အသမာဟိတစိတ် ဖြစ် နေသည်ဟု သိအောင်ပြုရပါသည်။
- ၁၅။ ကိလေသာမှ လွတ်သော ဝိမုတ္တိစိတ်ဖြစ်သော အခါ ကိလေသာမှ လွတ်သော ဝိမုတ္တိစိတ် ဖြစ် နေသည်ဟု သိအောင်ပြုရပါသည်။

၁၆။ ကိလေသာမှ မလွတ်သော အဝိမုတ္တစိတ် ဖြစ်
သောအခါ ကိလေသာမှ မလွတ်သော အဝိမုတ္တ
စိတ် ဖြစ်နေသည်ဟု သိအောင်ပြုရပါသည်။

မေး။ ထိုမှတစ်ပါး စိတ္တာနုပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မည်သို့
ဆင်ခြင်ရပါသေးသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ အတွင်းသန္တာန်၌ရှိသောစိတ်၊
၂။ အပသန္တာန်၌ရှိသောစိတ်၊
၃။ အတွင်းအပ သန္တာန်နှစ်ပါး၌ဖြစ်သော စိတ်တို့ကို
ပြဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းအားဖြင့် စိတ်ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း
သတိဖြင့် မလွတ်အောင် သိမ်းဆည်းကာ ဆင်ခြင်
ရပါသည်။

ထို့ပြင်လည်း-

- ၁။ စိတ်တို့၏ဖြစ်ပုံ၊
- ၂။ စိတ်၏ချုပ်ပုံ၊
- ၃။ စိတ်တို့၏ ဖြစ်ပုံ၊ ချုပ်ပုံ နှစ်ပါးတို့ကို သတိဖြင့်
သိမ်းဆည်း၍ ဆင်ခြင်ရပါသည်။

မေး။ စိတ္တာနုပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဤသို့ စီးဖြန်းပွားများ
သောအခါ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘယ်သို့ ထင်မြင်လာပါ
သနည်း။

ဖြေ။ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်မှာ- “အာရုံကို သိတတ်သောစိတ်ရှိ၏”
ဟူ၍ သတိခိုင်မြဲစွာ ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ထိုသို့ သတိခိုင်မြဲ၍
လာသောအခါ-

- ၁။ စိတ္တာနုပဿနာဉာဏ် အဆင့်ဆင့် ရင့်သန်ခြင်း
အကျိုး၊

◆ စိတ္တာနုပဿနာ ◆

၂။ စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ခိုင်မြဲ၍ ကြီးပွားခြင်း အကျိုးများ ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်စုံတစ်ရာ တွယ်တာ ငြိကပ် ခြင်း မရှိဘဲ လောက၌ စွဲလမ်းခြင်းအမျိုးမျိုး ကင်းပျောက်သွား ပါသည်။

မေး။ ဤစိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၌ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေ ပြီးလျှင် ဝိပဿနာတင်ကာ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါ မည်နည်း။

ဖြေ။ ၁။ တပ်မက်သော သရာဂစိတ်၊ တပ်မက်ခြင်း ကင်း သော ဝီတရာဂစိတ်၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်သော စိတ်တို့သည် နာမ်တရား ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ထိုစိတ်တို့ကို ဆင်ခြင်သော သတိသည်လည်း နာမ် တရားပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနာမ်တရားတို့သည်-

၁။ ခဏခဏ ပျက်စီးတတ်သော အနိစ္စသဘော၊

၂။ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းမကင်းသော ဒုက္ခသဘော၊

၃။ အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရသော အနတ္တသဘော အမှန် ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေကာ ဝိပဿနာတင်၍ ဆင် ခြင်ရပါသည်။

စိတ္တာနုပဿနာပြီး၏။

၄၆

◆ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ◆

၁၁-ဓမ္မာနုပဿနာ နိဝရဏပိုင်း

မေး။ အဘယ့်ကြောင့် ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ဆိုပါ သနည်း။

ဖြေ။ အထွေထွေသောတရားတို့ကို သတိဖြင့် သိမ်းဆည်း၍ ဆင်ခြင်သောကြောင့် ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ခေါ်ဆိုပါ သည်။

မေး။ ဤဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၌- အဘယ်တရားများကို ဆင်ခြင်ပါသနည်း၊ ပါဠိတော် လာရှိသည်အတိုင်း ဖြေ ဆိုပါ။

ဖြေ။ ဤဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၌-

၁။ နိဝရဏတရားငါးပါး၊

၂။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး၊

၃။ အာယတနတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊

၄။ ဗောဇ္ဈင်္ဂခုနစ်ပါး၊

၅။ သစ္စာလေးပါး

ဤတရားများကို သတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာတော်နည်း အတိုင်း ဆင်ခြင်ရပါသည်။

မေး။ နိဝရဏတရား ဘယ်နှပါး ရှိပါသနည်း၊ သရုပ်နှင့်တကွ ဖြေဆိုပါ။

ဖြေ။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏ၊ ဗျာပါဒနိဝရဏ၊ ထိနမိဒ္ဓနိဝရဏ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စနိဝရဏ၊ ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏ အားဖြင့် နိဝရဏတရား ငါးပါး ရှိပါသည်။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် နိဝရဏ ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ပိတ်ပင်ကန့်ကွက် တားဆီးတတ်သောကြောင့် နိဝရဏ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ နိဝရဏငါးပါးတို့၏သဘောကို အမြတ်မျှ ပြဆိုပါ။

ဖြေ။ ၁။ ကာမဂုဏ်ငါးဖြာ၌ အာသာငန်းငန်း စွဲလမ်း တပ် မက်သောလောဘကို ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏ ခေါ်ပါ သည်။

၂။ ပျက်စီးစေချင်သောဒေါသကို ဗျာပါဒ နိဝရဏ ခေါ် ပါသည်။

၃။ ထိုင်းမှိုင်းပျင်းရိ အိပ်ငိုက်ခြင်းသဘောကို ထိနမိဒ္ဓ နိဝရဏ ခေါ်ပါသည်။

၄။ စိတ်မတည်ငုံ့ဘဲ ပျံ့လွင့်ခြင်း၊ နောင်တစ်ဖန် ပူပန် ခြင်းသဘောကို ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စနိဝရဏ ခေါ်ပါသည်။

၅။ စိတ်မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘဲ သို့လောသို့လော တွေးတော ယုံမှားခြင်းသဘောကို ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏ ခေါ်ပါ သည်။

မေး။ သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာ နည်းအားဖြင့် နိဝရဏတရားတို့ ကို ဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ မိမိသန္တာန်၌ ကာမစ္ဆန္ဒရှိလျှင် ရှိနေသည်-ဟူ၍ သိအောင် ပြုခြင်း၊

၂။ မရှိလျှင်မရှိ-ဟူ၍ သိအောင်ပြုခြင်း၊

၃။ မဖြစ်သေးသော ကာမစ္ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် ဖြစ် ပေါ်မှုကို သိအောင်ပြုခြင်း၊

၄။ ဖြစ်ပြီးသော ကာမစ္ဆန္ဒကို ပယ်လျှင် ပယ်ပြီးပြီဟု သိအောင်ပြုခြင်း၊

၅။ ပယ်ပြီးသော ကာမစ္ဆန္ဒသည် နောင်တစ်ဖန် ပေါ်နိုင်ရန် သဘောမရှိဘဲ ချုပ်ငြိမ်းခဲ့လျှင် ထိုချုပ်ငြိမ်းမှုကို သိအောင်ပြုခြင်း၊

ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏကို သတိဖြင့် ဤသို့ သိမ်းဆည်းကာ ဆင်ခြင်ရပါသည်။

[ကျန်သော နိဝရဏတရားငါးပါးတို့၌လည်း ဤနည်းကို ပြု၍ အဖြေထုတ်လေ။]

နိဝရဏပိုင်း ပြီး၏။

၁၂-ဓမ္မာနုပဿနာ ခန္ဓာပိုင်း

မေး။ ခန္ဓာ ဘယ်နှုပါး ရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ရူပက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ သညာက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ဟူ၍ ခန္ဓာငါးပါး ရှိပါသည်။ ထိုခန္ဓာငါးပါးကို ပင်လျှင် ဥပါဒါန်တရားတို့၏ စွဲလမ်းရာအာရုံ ဖြစ်သောကြောင့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ခန္ဓာငါးပါးကို တရားကိုယ်အားဖြင့် ခန္ဓာဖွဲ့၍ ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ရုပ်-၂၈ ပါးကို ရူပက္ခန္ဓာ ခေါ်ပါသည်။

၂။ ဝေဒနာစေတသိက်တစ်ပါးကို ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ခေါ်ပါသည်။

◆ ဓမ္မာနုပဿနာခန္ဓာပိုင်း ◆

၃။ သညာ စေတသိက် တစ်ပါးကို သညာက္ခန္ဓာ ခေါ်
ပါသည်။

၄။ ဝေဒနာ၊ ပညာမှ ကြွင်းသော စေတသိက် ၅၀-ကို
သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ခေါ်ပါသည်။

၅။ စိတ်တစ်ခု ယုတ်ကိုးဆယ်ကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ခေါ်
ပါသည်။

မေး။ သတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာနည်းအားဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးကို
အဘယ်ကဲ့သို့ ဆင်ခြင်ရပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ ဤရုပ်တရားအစုသည်ကား- ရူပက္ခန္ဓာတည်း။
၂။ ဤတရားကား- ရူပက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။
၃။ ဤတရားကား- ရူပက္ခန္ဓာ၏ ချုပ်ကြောင်းတည်း။

ဤသို့လျှင် ရူပက္ခန္ဓာ၌ အနုပဿနာဉာဏ် ၃-ချက်တို့
ဖြင့် ဆင်ခြင်ရပါသည်။

[ဝေဒနာက္ခန္ဓာ စသည်တို့၌လည်း ထို့နည်းအတူပင်
အဖြေကို ထုတ်လေ။]

မေး။ ခန္ဓာငါးပါးကို အဘယ်သို့သော ဥပမာအားဖြင့် မြတ်စွာ
ဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ ရူပက္ခန္ဓာသည် ရေမြုပ်နှင့်တူ၏။
၂။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည် ရေပွက်နှင့်တူ၏။
၃။ သညာက္ခန္ဓာသည် တံလျှပ်နှင့်တူ၏။
၄။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် ငှက်ပျောတုံးနှင့်တူ၏။
၅။ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည် မျက်လှည့်ရုပ်နှင့် တူ၏။
ဟူ၍ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်၌ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်
မူပါသည်။

၅၀ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ♦

ဆောင်ပုဒ်... ၁။ ရေမြုပ်ပမာ၊ ရုပ်ခန္ဓာ၊ ဝေ-မှာ ရေပွက်ဟန်။
 ၂။ တံလျှုပ်ပမာ၊ မှတ်သညာ၊ သင်္ခါငှက်ပျောစံ။
 ၃။ မျက်လှည့်အသွင်၊ စိတ်ဝိညာဉ်၊ ငါးအင်ခန္ဓာ
 မှန်။

မေး။ ခန္ဓာငါးပါးကို ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေပြီးလျှင် ဝိပဿနာ
တင်ကာ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ၁။ ရူပက္ခန္ဓာသည် ရုပ်တရား ဖြစ်ပါသည်။
 ၂။ ကြွင်းသော ခန္ဓာလေးပါးတို့သည် နာမ်တရား ဖြစ်
 ကြပါသည်။

ထိုရုပ်တရား၊ နာမ်တရားတို့သည်-

၁။ ခဏခဏ ပျက်စီးခြင်း အနိစ္စသဘော၊
 ၂။ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းနှင့်မကင်းသော ဒုက္ခသဘော၊
 ၃။ အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရသော အနတ္တသဘော
 အမှန် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေကာ ဝိပဿနာတင်၍ ဆင်
ခြင်ရပါသည်။

ခန္ဓာပိုင်းပြီး၏။

၁၃-ဓမ္မာနုပဿနာ အာယတနပိုင်း

မေး။ အာယတနတရား ဘယ်နှုပါး ရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး၊ ဗာဟိရာယတန ခြောက်
ပါးအားဖြင့် ၁၂-ပါး ရှိပါသည်။

မိခင်ဧရာဝတီ

◆ ဓမ္မာနုပဿနာအာယတနပိုင်း ◆

မေး။ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးသရုပ်ကို ဖော်ပြပါ။

ဖြေ။ စက္ခာယတန၊ သောတာယတန၊ ဃာနာယတန၊ ဇိဝှိယတန၊ ကာယာယတန၊ မနာယတနအားဖြင့် ခြောက်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ဗာဟိရာယတနခြောက်ပါးသရုပ်ကို ဖော်ပြပါ။

ဖြေ။ ရူပါယတန၊ သဒ္ဒါယတန၊ ဂန္ဓာယတန၊ ရသာယတန၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန-ဓမ္မာယတန၊ အားဖြင့် ခြောက်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ သတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာနည်းအားဖြင့် အဘယ် အာယတန တရားတို့ကို အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါသနည်း။

- ဖြေ။
- ၁။ စက္ခု တည်းဟူသော မျက်စိကို သိအောင်ပြုခြင်း၊
 - ၂။ ရူပါရုံ တည်းဟူသော အဆင်းကို သိအောင်ပြုခြင်း၊
 - ၃။ မျက်စိနှင့် ရူပါရုံ နှစ်ပါးစုံ ထိခိုက်သောအခါ သံယောဇဉ်တစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုသံယောဇဉ်ကိုလည်း သိအောင်ပြုခြင်း၊
 - ၄။ မဖြစ်သေးသော သံယောဇဉ်တရား ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် ထိုဖြစ်ပေါ်မှုကို သိအောင်ပြုခြင်း၊
 - ၅။ ဖြစ်ပြီးသော သံယောဇဉ်ကို ပယ်လျှင် ပယ်ပြီးပြီဟု သိအောင်ပြုခြင်း၊
 - ၆။ ပယ်ပြီးသော သံယောဇဉ်သည် နောင်တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်နိုင်ရန် သဘောမရှိဘဲ ချုပ်ငြိမ်းခဲ့လျှင် ထိုချုပ်ငြိမ်းမှုကို သိအောင်ပြုခြင်း၊

ဤသို့လျှင် စက္ခာယတနနှင့် ရူပါယတနကို တွဲစပ်၍ သတိဖြင့် သိမ်းဆည်းကာ ဆင်ခြင်ရပါသည်။

၅၂ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ♦

[သောတနှင့် သဒ္ဓါရုံ၊ ယာနနှင့် ဂန္ဓာရုံ၊ ဇိတှာနှင့်ရသာရုံ၊ ကာယနှင့် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ မနနှင့် ဓမ္မာရုံ တွဲစပ်၍ ဟောတော်မူရာ ဌ်လည်း ဤသို့အမေးအဖြေကို ထုတ်လေ။]

မေး။ ဤအာယတန ၁၂-ပါးကို ဥပမာအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား အဘယ်သို့ ဟောကြားတော်မူပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ ရှေ့ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးသည် ရွာဆိုးကုန်း၊ ရွာပျက်ကုန်းကြီးနှင့် တူ၏။
၂။ နောက်- ဗာဟိရာယတနခြောက်ပါးသည် ဓားပြနှင့် တူ၏။

ဟူ၍ ဟောတော်မူပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ရွာပျက်ကြီးနယ်၊ ရှေ့ခြောက်သွယ်၊ နောက်ဝယ်တင် ဓားပြ။

မေး။ အာယတနတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့ကို ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေပြီးလျှင် ဝိပဿနာတင်ကာ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ၁။ အာယတန ၁၂-ပါးတို့တွင် စက္ခာယတန၊ သောတာယတန၊ ယာနာယတန၊ ဇိဝှိယတန၊ ကာယာယတန၊ ရူပါယတန၊ သဒ္ဓါယတန၊ ဂန္ဓာယတန၊ ရသာယတန၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန ဤအာယတန ၁၀-ပါးတို့သည် ရုပ်တရားသက်သက် ဖြစ်ကြပါသည်။
၂။ မနာယတနသည် နာမ်တရားသက်သက် ဖြစ်ပါသည်။
၃။ ဓမ္မာယတနသည် ရုပ်၊ နာမ် နှစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

◆ ဓမ္မာနုပဿနာဗောဇ္ဈင်ပိုင်း ◆

ထိုရုပ်, နာမ်တရားနှစ်ပါးတို့သည်-

၁။ ခဏခဏပျက်စီးခြင်းအနိစ္စသဘော၊

၂။ အဖြစ်အပျက်နှင့် မကင်းသော ဒုက္ခသဘော၊

၃။ အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရသော အနတ္တသဘော
အမှန် ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ရုပ်, နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေကာ ဝိပဿနာတင်၍ ဆင်
ခြင်ရပါသည်။

[မှတ်ချက်။ ဓမ္မာယတန၌ ပါဝင်သော နိဗ္ဗာန်မှာ
လက္ခဏာရေးနှင့် မသက်ဆိုင်။]

အာယတနပိုင်း ပြီး၏။

၁၄-ဓမ္မာနုပဿနာ ဗောဇ္ဈင်ပိုင်း

မေး။ ဗောဇ္ဈင်တရား ဘယ်နှုန်း ရှိပါသနည်း၊ သရုပ်နှင့်တကွ
ဖြေဆိုပါ။

ဖြေ။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်၊
ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဥပေက္ခာ
သမ္မောဇ္ဈင် အားဖြင့် ဗောဇ္ဈင် ခုနှစ်ပါး ရှိပါသည်။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် ဗောဇ္ဈင်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ မဂ်ဉာဏ်လေးပါးကို ဗောဓိ ခေါ်ပါသည်။ ထိုဗောဓိ
ဉာဏ်၏ ဖြစ်ကြောင်းအင်္ဂါ ဖြစ်သောကြောင့် ဗောဇ္ဈင် ခေါ်ပါ
သည်။

ဗောဓိယာအင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။

ဗောဓိယာ၊ မဂ်ဉာဏ်လေးပါး၏၊ အင်္ဂါ။ ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင် မည်၏။

ဗောဇ္ဈင်ကို ဤသို့ဝိပြုဟ်ဆိုရပါသည်။

မေး။ ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါးတို့၏ သဘောကို အသီးသီး အမြွက်မျှ ဖော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ကောင်းသော တရားကိုသာ အောက်မေ့ခြင်းသတိ ကို သတိသမ္မောဇ္ဈင် ခေါ်ပါသည်။

၂။ တရားသဘောတို့ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်သော ပညာကို ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင် ခေါ်ပါသည်။

၃။ ကောင်းသောအမှု၌ အားထုတ်ခြင်း ဝီရိယကို ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင် ခေါ်ပါသည်။

၄။ ကောင်းမြတ်သောအမှုနှင့် စပ်၍ နှစ်သက်ခြင်း ပီတိကို ပီတိသမ္မောဇ္ဈင် ခေါ်ပါသည်။

၅။ နှစ်သက်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ငြိမ်းချမ်း သာ၍နေခြင်းကို ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင် ခေါ်ပါသည်။

၆။ ကောင်းသောအမှု၌ စိတ်မပျံ့လွင့်ဘဲ တည်တံ့ခြင်း ကို သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင် ခေါ်ပါသည်။

၇။ ကောင်းသောအမှုကို အားထုတ်ရာတွင် စိတ်ကို မတက်ကြွစေဘဲ၊ စိတ်ကို မတွန့်စေဘဲ အညီအမျှ ထားနိုင်ခြင်းသဘောကို ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင် ခေါ် ပါသည်။

◆ ဓမ္မာနုပဿနာဗောဇ္ဈင်ပိုင်း ◆

မေး။ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးကို စကြာမင်း၏ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပမာပုံနှိုင်း၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့ရာ မည်သို့ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းကို ဖော်ပြပါ။

- ဖြေ။
- ၁။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်သည် ဆင်ရတနာနှင့်တူ၏။
 - ၂။ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်သည် မြင်းရတနာနှင့် တူ၏။
 - ၃။ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်သည် စကြာရတနာနှင့် တူ၏။
 - ၄။ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်သည် မြရတနာနှင့် တူ၏။
 - ၅။ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်သည် မိဖုရားကြီးရတနာနှင့် တူ၏။
 - ၆။ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်သည် သားကြီးရတနာနှင့်တူ၏။
 - ၇။ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်သည် သူဌေးကြီးရတနာနှင့် တူ၏။

ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးကို စကြာမင်း၏ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် တူ၏ဟူ၍ ဤသို့ နှိုင်းယှဉ်၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ဗောဇ္ဈင်သတ္တ၊ စက္ကဝတ္တိ၊ မည်ဘိထင်ရှား၊ မင်းတရား၏၊ ထွတ်ဖျားမှန်စွာ၊ ရတနာနှင့်၊ ပမာနှိုင်းဘိ၊ ဤသို့သိလော၊ သတိမှာ-ဆင်၊ မြင်းလျှင် ဓမ္မဝိစယတည်း၊ လုံ့လ စကြာ၊ မြမှာ-ပီတိ၊ ပဿဒ္ဓိကား၊ မိဖုရားတည်း၊ သား-သမာဓိ၊ သေဌ်မှတ်ရာ၊ ဥပေက္ခာသည်။ ။ ပမာဗောဇ္ဈင်-မှတ်ထုံးတည်း။

မေး။ မိမိတို့၏သန္တာန်၌ သတိသမ္မောဇ္ဈင်တရား တည်လာအောင် အဘယ်သို့ ရွက်ဆောင်ပြုကျင့်ရပါသနည်း။

- ဖြေ။ ၁။ သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ လျောင်းခြင်း၊ ဣရိယာပုတ် လေးပါးတို့၌ ကိုယ်နှင့်မကွာအောင် သတိကို ဆောင်ထားခြင်း၊
- ၂။ မေ့မေ့လျော့လျော့ ပေါ့ပေါ့တန်တန် သတိကင်း၍ ညံ့ဖျင်းသောသူတို့နှင့် မပေါင်းဖော်ခြင်း၊
- ၃။ မမေ့မလျော့ မပေါ့မတန် သတိထက်သန်သော သူတို့နှင့် ပေါင်းသင်းလေ့ရှိခြင်း၊
- ၄။ သတိတရား မပြတ်အောင် စိတ်ဓာတ်ကို အမြဲ သွေးဆောင်ခြင်း၊

ဤကျင့်ဝတ်လေးပါးကို လေ့လာပြုကျင့်ရပါသည်။ ထိုသို့ ပြုကျင့်ခဲ့ပါလျှင် မိမိတို့သန္တာန်မှာ သတိသမ္မောဇ္ဈင်တရား တည်၍ လာပါသည်။

မေး။ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်တရား တည်လာအောင် အဘယ်သို့ ရွက်ဆောင်ပြုကျင့်ရပါမည်နည်း။

- ဖြေ။ ၁။ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှ စ၍ ပရမတ္ထတရားတို့ကို သင်ကြားမေးမြန်းလေ့ရှိခြင်း၊
- ၂။ ညစ်ပေခြင်းမှ ကင်း၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ပစ္စည်းဝတ္ထု အသုံးအဆောင်တို့ကို သုံးဆောင်လေ့ရှိခြင်း၊
- ၃။ သဒ္ဓါနှင့်ပညာ၊ ဝီရိယနှင့် သမာဓိကို ညီမျှစွာ ထားလေ့ရှိခြင်း၊
- ၄။ ပညာအညွန့်တုံး၍ အဖျင်းအဖြုန်းလူများကို ရှောင်ကြဉ်လေ့ရှိခြင်း၊

◆ ဓမ္မာနုပဿနာဗောဇ္ဈင်္ဂပိုင်း ◆

၅။ တတ်သိ မြော်မြင် ဆင်ခြင်တုံတိ ပညာရှိကို မပြတ် ပေါင်းသင်းလေ့ရှိခြင်း၊

၆။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာနှင့်စပ်၍ ခဲခက်နက်နဲသော တရား သဘောတို့ကို ကြံစည်ရှုစားလေ့ရှိခြင်း၊

၇။ ပညာဉာဏ်မပြတ် ဖြစ်ပွားအောင် စိတ်ဓာတ်ကို အမြဲသွေးဆောင်ခြင်း၊

ဤကျင့်ဝတ်ခုနစ်ပါးကို လေ့လာပြုကျင့်ရပါသည်။ ထိုသို့ ပြုကျင့်ခဲ့ပါလျှင် ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်တရား တည်၍လာပါ သည်။

မေး။ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်တရား တည်လာအောင် အဘယ်သို့ ရွက်ဆောင် ပြုကျင့်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ၁။ အလွန် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အပါယ် ဘေးကို မပြတ်ဆင်ခြင်ခြင်း၊

၂။ ဝီရိယတန်ခိုးသည် အမျိုးမျိုး ကြီးကျယ်လှ၏ဟူ၍ ဝီရိယ၏အကျိုးကို ရှုမြော်ခြင်း၊

၃။ ဘုရား စသော သူတော်ကောင်းတို့၏ သွားရာခရီး လမ်းကြောင်းကို လိုက်သင့်ပေသည်ဟု ဆင်ခြင် ခြင်း၊

၄။ ငါ သုံးဆောင်သော အာဟာရနှင့် ငါ၏စွမ်းအားကို တရားအားထုတ်သဖြင့် အသုံးပြုအံ့ဟု နှလုံးသွင်း ခြင်း၊

၅။ သူတော်ကောင်းတို့၏ အမွေခံအစစ် ငါအမှန်ဖြစ် မည်ဟူ၍ နှလုံးသွင်းခြင်း၊

◆ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ◆

- ၆။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရားသည် ဘုရားစင်စစ် ဧကန်ဖြစ်သည်ဟူ၍ ယုံကြည်ခြင်း၊
- ၇။ ဘုရားရှင်၏သား သံဃာတော်အရှင်မြတ်များသည် သုပုဋိပန္နဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံမြင့်မြတ်သည်ဟူ၍ ယုံကြည်ခြင်း၊
- ၈။ ငါ၏ သီတင်းသုံးဖော်များသည် သူတော်ကောင်း စင်စစ်ဧကန်ဖြစ်သည်ဟူ၍ အားထားယုံကြည်ခြင်း၊
- ၉။ ပျင်းရိထိုင်းမှိုင်းသော သူတို့ကို ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
- ၁၀။ လုံ့လစွမ်းအန် ထက်သန် ကဲမောက် ရဲရဲတောက်ပူဂိုလ်များကို မပြတ်မှီဝဲခြင်း၊
- ၁၁။ ဝီရိယတရား မပြတ်ဖြစ်ပွားအောင် စိတ်ဓာတ်ကို အမြဲသွေးဆောင်ခြင်း၊

ဤကျင့်ဝတ် ၁၁-ပါးကို လေ့လာပြုကျင့်ရပါသည်။ ထိုသို့ ပြုကျင့်ခဲ့ပါလျှင် မိမိတို့သန္တာန်မှာ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်တရား တည်၍လာပါသည်။

မေး။ ဝီတိသမ္မောဇ္ဈင်တရား တည်လာအောင် အဘယ်သို့ ရွက်ဆောင် ပြုကျင့်ရပါမည်နည်း။

- ဖြေ။**
- ၁။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊
 - ၂။ ဓမ္မာနုဿတိ၊
 - ၃။ သံဃာနုဿတိ၊
 - ၄။ သီလာနုဿတိ၊
 - ၅။ စာဂါနုဿတိ၊
 - ၆။ ဒေဝတာနုဿတိ၊

◆ ဓမ္မာနုပဿနာဗောဇ္ဈင်ပိုင်း ◆

- ၇။ ဥပသမာနုဿတိ၊ ဤအနုဿတိတရား ခုနစ်ပါးတို့ကို ပွားများလေ့ရှိခြင်း၊
- ၈။ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို မတုန်မလှုပ် ကြည်ညိုခြင်း၊
- ၉။ သဒ္ဓါအညွန့်တုံး၍ နှလုံးခြောက်သွေ့သောသူတို့ကို ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
- ၁၀။ သဒ္ဓါကြည်ညို၍ စိတ်နှလုံး ရွမ်းစိုသောသူတို့ကိုသာ မှီခိုပေါင်းသင်းလေ့ရှိခြင်း၊
- ၁၁။ ပီတိတရား ဖြစ်ပွားလေအောင် စိတ်ဓာတ်ကို အမြဲ သွေးဆောင်ခြင်း၊

ဤကျင့်ဝတ် ၁၁-ပါးကို လေ့လာပြုကျင့်ရပါသည်။ ထိုသို့ပြုကျင့်ခဲ့ပါလျှင် မိမိတို့သန္တာန်မှာ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်တရား တည်၍လာပါသည်။

မေး။ ပဿဒ္ဓိ သမ္မောဇ္ဈင်တရား တည်လာအောင် အဘယ်သို့ ရွက်ဆောင်ပြုကျင့်ရပါမည်နည်း။

- ဖြေ။**
- ၁။ မွန်မြတ်သော အစာဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်ခြင်း၊
 - ၂။ ချမ်းသာညီမျှ သပ္ပာယ်ဖြစ်သော ဥတုကို မှီဝဲခြင်း၊
 - ၃။ ချမ်းသာသော ဣရိယာပုတ်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်း၊
 - ၄။ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ သတ္တဝါအများတို့သည် ကံသာလျှင် အမွေဥစ္စာရှိ၏ဟူ၍ အမြဲဆင်ခြင်ခြင်း၊
 - ၅။ ကိုယ်ကြမ်းစိတ်ကြမ်းနှင့် အသနားမဖက် ရက်စက်ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူများကို ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
 - ၆။ ကိုယ်ရော စိတ်ပါ ငြိမ်သက်အေးမြစွာနှင့် သိမ်မွေ့သောသူတို့ကို အမြဲ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်း၊

◆ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ◆

၇။ ပဿဒ္ဓိတရား ဖြစ်ပွားလေအောင် စိတ်ဓာတ်ကို အမြဲသွေးဆောင်ခြင်း၊

ဤကျင့်ဝတ် ခုနစ်ပါးတို့ကို လေ့လာပြုကျင့်ရပါသည်။ ထိုသို့ပြုကျင့်ခဲ့ပါလျှင် မိမိတို့သန္တာန်မှာ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်တရား တည်၍လာပါသည်။

မေး။ သမာဓိ သမ္မောဇ္ဈင်တရား တည်လာအောင် အဘယ်သို့ ရွက်ဆောင် ပြုကျင့်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ၁။ ညစ်ပေခြင်းမှ ကင်း၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ပစ္စည်း ဝတ္ထု အသုံးအဆောင်တို့ကို သုံးဆောင်လေ့ ရှိခြင်း၊

၂။ သဒ္ဓါနှင့်ပညာ၊ ဝီရိယနှင့်သမာဓိကို ညီမျှစွာ ထား လေ့ရှိခြင်း၊

၃။ သမာဓိအာရုံဖြစ်သော ကသိုဏ်းဝန်း နိမိတ်တို့ကို ထင်လွယ်အောင်ယူမည့် လိမ္မာခြင်း-

၄။ ဝီရိယလျော့ပါးသဖြင့် စိတ်ဓာတ်တွန့်၍နေသော အခါ စိတ်တက်ကြွ၍လာအောင် မြှောက်၍ပေးခြင်း၊

၅။ ဝီရိယလွန်သဖြင့် စိတ်ပျံ့လွင့်၍ မြောက်မြင့်နေ သောအခါ စိတ်ငြိမ်ဝပ်သွားအောင် နှိမ်၍ပေးခြင်း၊

၆။ စိတ်ညှိုးနွမ်း၍နေသောအခါ စိတ်ကို ရွှင်အောင် ပြုလုပ်၍ပေးခြင်း၊

၇။ စိတ်ဓာတ်သည် တွန့်ခြင်း၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းတို့မှ ကင်း၍ အာရုံတစ်ခုတည်း၌ ငြိမ်သက်စွာ စူးစိုက်၍နေ သော အခါ မြှောက်ခြင်း၊ နှိမ်ခြင်း၊ ရွှင်စေခြင်းတို့ကို မပြုဘဲ အလိုက်သင့် လျစ်လျူရှု၍ထားခြင်း၊

◆ ဓမ္မာနုပဿနာဗောဇ္ဈင်ပိုင်း ◆

၈။ စိတ်နှလုံး ချောက်ချား၍ ဥဒ္ဓစ္စ များသောသူကို
ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊

၉။ သမာဓိမဏ္ဍိုင်ဖြင့် စိတ်နှလုံး ခုံခိုင်သောသူကို အမြဲ
ပေါင်းသင်းခြင်း၊

၁၀။ ဈာန်တရားများကို ဆင်ခြင်လေ့ရှိခြင်း၊

၁၁။ သမာဓိတရား ဖြစ်ပွားလေအောင် စိတ်ဓာတ်ကို
အမြဲသွေးဆောင်လေ့ရှိခြင်း၊

ဤကျင့်ဝတ် ၁၁-ပါးတို့ကို လေ့လာပြုကျင့်ရပါသည်။
ထိုသို့ပြုကျင့်ခဲ့ပါလျှင် မိမိတို့သန္တာန်မှာ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်တရား
တည်၍ လာပါသည်။

မေး။ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်းများကို ဖြေဆိုခဲ့ရာ၌
တွန့်သောစိတ်ကို မြှောက်ပင့်၍ ပေးရမည်၊ ပျံ့လွင့်
မြှောက်မြင့်နေသောစိတ်ကို နှိမ်၍ ပေးရမည်၊ ညှိုးနွမ်း
နေသောစိတ်ကို ရှင်အောင် ပြုရမည်ဟု ဖြေဆိုခဲ့ပေ
သည်။ တွန့်၍နေသောစိတ်ကို အဘယ်သို့သော နည်း
လမ်းမျိုးဖြင့် မြှောက်ပင့်ပေးရပါသနည်း။

ဖြေ။ တွန့်၍နေသောစိတ်ကို ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဝီရိယ
သမ္မောဇ္ဈင်၊ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဤဗောဇ္ဈင်သုံးပါးကို ပွားများ
သဖြင့် မြှောက်ပင့်ပေးရပါသည်။ ဤသမ္မောဇ္ဈင်သုံးပါးကို ပွား
များလျှင် တွန့်နေသောစိတ်များသည် အလိုလို မြင့်မြောက်၍
လာပါသည်။

မေး။ ပျံ့လွင့်မြှောက်မြင့်နေသောစိတ်ကို အဘယ်နည်းလမ်း
မျိုးဖြင့် နှိမ်ရပါသနည်း။

၆၂ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ♦

ဖြေ။ ပျံ့လွင့် မြောက်မြင့်နေသောစိတ်ကို ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဤဗောဇ္ဈင်သုံးပါးကို ပွားများသဖြင့် နှိမ်ရပါသည်။ ဤဗောဇ္ဈင်သုံးပါးကို ပွားများလျှင် ပျံ့လွင့်မြောက်မြင့်နေသော စိတ်များသည် အလိုလို နိမ့်ကျ၍ လာပါသည်။

မေး။ ညှိုးနွမ်း၍နေသော စိတ်များကို အဘယ်နည်းလမ်းမျိုးဖြင့် ရွှင်အောင် ပြုပြင်ရပါသနည်း။

ဖြေ။ ညှိုးနွမ်း၍နေသောစိတ်များကို သံဝေဂအာရုံတို့ကို ပွားများခြင်း၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို အာရုံပြုခြင်း၊ ဤနည်းလမ်းမျိုးဖြင့် ရွှင်အောင် ပြုပြင်ရပါသည်။

မေး။ မိမိတို့သန္တာန်၌ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်တရား တည်လာအောင် အဘယ်သို့ ရွက်ဆောင်ပြုကျင့်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ၁။ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ သတ္တဝါအများတို့သည် ကံသာလျှင် အမွေဥစ္စာ ရှိကြကုန်၏ဟူ၍ ကမ္မဿကာသဘောကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊

၂။ ပရမတ္ထသဘောအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ-မရှိဟု နိဿတ္တသဘောအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့ အပေါ်၌ လျစ်လျူထားခြင်းနှင့် ပစ္စည်းဘဏ္ဍာ ပရိက္ခရာ အသုံးအဆောင်တို့၌ ငါပိုင်သည်-ငါဆိုင်သည် သဘောမထားဘဲ အသာမိကသဘောအား လျစ်လျူရှုထားခြင်း၊

၃။ သား၊ သမီး၊ ဆွေဉာတကာ၊ ပစ္စည်းဘဏ္ဍာတို့၌ တွယ်တာခင်မင်လေ့ရှိသော သူများကို ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊

◆ ဓမ္မာနုပဿနာဗောဇ္ဈင်ပိုင်း ◆

၄။ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌လည်းကောင်း၊ အလုံးစုံသော ပစ္စည်းဘဏ္ဍာတို့၌လည်းကောင်း တွယ်တာ ခင်မင်မှု နည်းပါးသော ဥပေက္ခာသမားကို အမြဲ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်း၊

၅။ ဥပေက္ခာတရား ဖြစ်ပွားအောင် စိတ်ဓာတ်ကို အမြဲ သွေးဆောင်ခြင်း၊

ဤကျင့်ဝတ်ငါးပါးတို့ကို လေ့လာပြုကျင့်ရပါသည်။ ထိုသို့ပြုကျင့်ခဲ့ပါလျှင် မိမိသန္တာန်မှာ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်တရား တည်၍လာပါသည်။

မေး။ သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာနည်းအားဖြင့် ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ မိမိအဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ သတိသမ္မောဇ္ဈင်တရား ထင်ရှားရှိလျှင်- “ငါ၏သန္တာန်၌ သတိသမ္မောဇ္ဈင်တရား ထင်ရှားရှိ၏” ဟူ၍ သိအောင်ပြု၏။

၂။ မိမိသန္တာန်၌ သတိသမ္မောဇ္ဈင်တရား ထင်ရှားမရှိလျှင်- “ငါ၏သန္တာန်၌ သတိသမ္မောဇ္ဈင်တရား ထင်ရှားမရှိ” ဟု သိအောင်ပြု၏။

၃။ မဖြစ်သေးသော သတိသမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်လာလျှင် ထိုဖြစ်မှုကို သိအောင်ပြု၏။

၄။ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာသော သတိသမ္မောဇ္ဈင်တရား ပွားများအောင် ဖြည့်ကျင့်ခဲ့လျှင် ထိုပွားများအောင် ဖြည့်ကျင့်မှုကိုလည်း သိအောင်ပြု၏။

ဤသို့လျှင် သတိသမ္မောဇ္ဈင်တရားကို သတိဖြင့် သိမ်းဆည်းကာ ဆင်ခြင်ရပါသည်။

၆၄

◆ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ◆

[ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင် စသည်တို့၌လည်း ထိုနည်းတူစွာ အဖြေကိုထုတ်လေ။]

မေး။ ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါးတို့ကို ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး ခွဲဝေပြီးလျှင် ဝိပဿနာတင်ကာ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါမည်နည်း။

ဖြေ။ ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါးတို့သည် နာမ်တရားသက်သက် ဖြစ်ကြ ပါသည်။ ထိုနာမ်တရားတို့သည်-

၁။ ခဏ၊ ခဏ၊ ပျက်စီးခြင်းအနိစ္စသဘော၊

၂။ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းတို့နှင့်မကင်းသော ဒုက္ခသဘော၊

၃။ အလိုသို့မလိုက် အစိုးမရသော အနတ္တသဘော အမှန် ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့ နှစ်ပါးခွဲဝေကာ ဝိပဿနာတင်၍ ဆင်ခြင်ရပါ သည်။

ဗောဇ္ဈင်ပိုင်း ပြီး၏။

၁၅-ဓမ္မာနုပဿနာ အရိယသစ္စာပိုင်း

မေး။ သစ္စာ ဘယ်နှစ်ပါး ရှိပါသနည်း၊ သရုပ်နှင့်တကွ ဖြေ ကြားပါ။

ဖြေ။ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ ဟူ၍ သစ္စာလေးပါး ရှိပါသည်။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် သစ္စာ ခေါ်ပါသနည်း။

မိခင်ရောဝတီ

◆ ဓမ္မာနုပဿနာအရိယသစ္စာပိုင်း ◆

ဖြေ။ မဖောက်မပြန် သဘောမှန်သောကြောင့် သစ္စာဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသည်။

မေး။ သစ္စာလေးပါးတို့၏ သဘောကို အမြွက်မျှ ပြဆိုပါ။

ဖြေ။ ၁။ ဆင်းရဲခြင်းသဘောအမှန်ကို ဒုက္ခသစ္စာ ခေါ်ပါသည်။

၂။ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းသဘောအမှန်ကို သမုဒယသစ္စာ ခေါ်ပါသည်။

၃။ ဒုက္ခတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာသဘောအမှန်ကို နိရောဓသစ္စာ ခေါ်ပါသည်။

၄။ ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းရာသို့ ဆိုက်ရောက်စေတတ်သော လမ်းမှန်အကျင့်မှန်ကို မဂ္ဂသစ္စာ ခေါ်ပါသည်။ ဒုက္ခ နိရောဓ ဂါမိနီပဋိပဒါလည်း ခေါ်ပါသည်။

မေး။ သစ္စာလေးပါးတို့၌ ပြုဖွယ်ကိစ္စများကို ဖော်ပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိအောင်ပြုရပါသည်။

၂။ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ရပါသည်။

၃။ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက် ဆိုက်ရောက်အောင် ပြုရပါသည်။

၄။ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများရပါသည်။

မေး။ သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာနည်းအားဖြင့် သစ္စာလေးပါးကို ဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ ဤတေဘုမ္မက သင်္ခါရတရားစုကား ဒုက္ခသစ္စာ အမှန်တည်း။

၂။ ဤတဏှာလောဘသည်ကား သမုဒယသစ္စာအမှန်တည်း။

၃။ ဤနိဗ္ဗာန်သည်ကား နိရောဓသစ္စာအမှန်တည်း။

၄။ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်ကား မဂ္ဂသစ္စာအမှန်တည်း။ ဟူ၍ သစ္စာလေးပါးကို ရှေးဦးစွာ သိအောင် ဆင်ခြင်ရပါသည်။

မေး။ ဒုက္ခသစ္စာ ဆိုသည်ကား အဘယ်တရားများပါနည်း။

ဖြေ။ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ စသော တရားများ ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်သဘောကို ဇာတိ ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ထိုထိုဘုံဘဝတို့၌ သတ္တဝါတို့၏ စ၍ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေ တည်နေခြင်းကို ဇာတိ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်သဘောကို ဇရာ ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ထိုထိုဘုံဘဝတို့၌ သတ္တဝါတို့၏ ရင့်ရော်ခြင်း၊ သွားကျိုးခြင်း၊ ဆံဖြူခြင်း၊ အရေတွန့်ခြင်း၊ နေရမည့်အသက် လျော့၍ လျော့၍သွားခြင်း၊ မျက်စိ စသော ဣန္ဒြေတို့၏ ရင့်ရော်ယိုယွင်းခြင်း၊ ဤသဘောများကို ဇရာ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ မရဏဟူသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ထိုထိုဘုံဘဝတို့၌ သတ္တဝါတို့၏ ခန္ဓာပျက်ယွင်းခြင်း၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ချုပ်ပျက်ခြင်း၊ မျက်မှောက်သောဘဝ၏ ရွေ့လျော့ပြတ်ကြွေ၍ စုတေခြင်း-သေခြင်း၊ ဤသဘောများကို မရဏဟူ၍ ခေါ်ပါသည်။

◆ ဓမ္မာနုပဿနာအရိယသစ္စာပိုင်း ◆

မေး။ သောကဟူသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ တစ်စုံတစ်ခုသော ပျက်စီးခြင်းဖြင့် ပျက်စီး၍ ဆင်းရဲဒုက္ခ ဖိစီးခြင်းခံရသောအခါ စိုးရိမ်ပူဆွေး အတွင်းပူ ပူ၍ နေခြင်း၊ ဤ သဘောကို သောကဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသည်။

မေး။ ပရိဒေဝဟူသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ တစ်စုံတစ်ခုသော ပျက်စီးခြင်းဖြင့် ပျက်စီး၍ ဆင်းရဲ ဖိစီးခြင်း ခံရသောအခါ မြည်တမ်းခြင်း၊ ဖွဲ့နွဲ့ငိုကြွေးခြင်း၊ ဤ သဘောကို ပရိဒေဝဟူ၍ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ဒုက္ခဟူသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သော မသက်သာမှု၊ စိတ်၌ဖြစ်သော မသက်သာမှု၊ ဤသဘောများကို ဒုက္ခခေါ်ပါသည်။

မေး။ ဒေါမနဿဟူသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ စိတ်၌စွဲ၍ဖြစ်သော ဆင်းရဲမှု၊ နှလုံးမသာမယာမှု၊ စိတ် ညစ်နွမ်း၍ ပင်ပန်းမှု၊ ဤသဘောများကို ဒေါမနဿ ခေါ် ပါသည်။

မေး။ ဥပါယာသဟူသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ တစ်စုံတစ်ခုသော ပျက်စီးခြင်းဖြင့် ပျက်စီးဆင်းရဲ ဖိစီး ခြင်း ခံရသောအခါ သက်ကြီး ဖိုလှိုက် တရွိုက်ငင်ငင် ပင်ပန်းမှုကို ဥပါယာသ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ အပ္ပိယ သမ္ပယောဂ ဒုက္ခဟူသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ မချစ်မနှစ်သက်အပ်၊ အလိုမရှိအပ်သော အာရုံဝတ္ထု အမျိုးမျိုးတို့နှင့် မကွေမကွင်းနိုင်ဘဲ အမြဲပေါင်းသင်း ဆက်ဆံ ကာ နေရမှုကို အပ္ပိယ သမ္ပယောဂ ဒုက္ခ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ပိယ ဝိပွယောဂ ဒုက္ခဟူသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ချစ်ခင်နှစ်သက်အပ်၊ အလိုရှိအပ်၊ စိတ်နှလုံးကို ရွှင်စေ တတ်သော ဝတ္ထုအာရုံအမျိုးမျိုးတို့နှင့် မဆက်ဆံ မပေါင်းသင်း ရဘဲ ကွေကွင်းခွဲခွာနေရမှုကို ပိယဝိပွယောဂ ဒုက္ခ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ တောင့်တတိုင်း မရနိုင်သဖြင့် ဆင်းရဲသော အလဗ္ဘနိယ ဒုက္ခဟူသည် အဘယ်နည်း။

- ဖြေ။
- ၁။ သတ္တဝါတို့မှာ- “ငါ ပဋိသန္ဓေ မနေရလျှင် ကောင်းလေစွ” ဟူ၍ တောင့်တတိုင်း မရနိုင်ခြင်း၊
 - ၂။ “ငါ မအိုလျှင် ကောင်းလေစွ” ဟု တောင့်တတိုင်း မရနိုင်ခြင်း၊
 - ၃။ “ငါမသေလျှင် ကောင်းလေစွ” ဟု တောင့်တတိုင်း မရနိုင်ခြင်း၊
 - ၄။ “ငါသေလျှင် ကောင်းလေစွ” ဟု တောင့်တတိုင်း မရနိုင်ခြင်း၊
 - ၅။ “ငါ မစိုးရိမ်လို့၊ ငါမငိုကြွေးလို့၊ ငါမဆင်းရဲလို့” ဟူ၍ တောင့်တတိုင်း မရနိုင်ခြင်း၊

ဤသဘောများကို အလဗ္ဘနိယဒုက္ခ ခေါ်ပါသည်။

◆ သမုဒယသစ္စာ ◆

မေး။ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အဘယ်တရားများကို ဒုက္ခ ခေါ်ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ ခန္ဓာငါးပါးကိုပင် အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် ဒုက္ခ ဟူ၍ ခေါ်ဆိုပါသည်။

ဒုက္ခသစ္စာ ပြီး၏။

သမုဒယသစ္စာ

မေး။ အဘယ်တရားကို သမုဒယသစ္စာ ခေါ်ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ။ တစ်ဖန် ဘဝ အသစ်အသစ်ကို ဖြစ်အောင် ထူထောင်တတ်သော ထိုထိုအာရုံတို့၌ ခုံမင်စွဲလမ်းတတ်သော တဏှာလောဘကို သမုဒယသစ္စာ-ခေါ်ဆိုပါသည်။

မေး။ ထိုတဏှာသည် ဘယ်နှုပါး ရှိပါသနည်း။

ဖြေ။ ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာ အားဖြင့် သုံးပါးရှိပါသည်။

မေး။ ထိုတဏှာသည် အဘယ်ဝတ္ထု၌ ခိုအောင်းမှီတွယ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ လောက၌ ချစ်ခင်ဖွယ်၊ မြတ်နိုးဖွယ်၊ သာယာဖွယ်ဖြစ်သော ဝတ္ထုတို့၌ ခိုအောင်းမှီတွယ်ပါသည်။

မေး။ ဤလောက၌ ချစ်အပ်၊ သာယာအပ်သော ဝတ္ထု ဟူသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ဤလောက၌-

- ၁။ စက္ခု-မျက်စိ၊ သောတ-နား၊ ယာနု-နှာခေါင်း၊ ဇိဝှါ-လျှာ၊ ကာယ-ကိုယ်။
- ၂။ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာရုံ။
- ၃။ စက္ခုဝိညာဉ်၊ သောတဝိညာဉ်၊ ယာနုဝိညာဉ်၊ ဇိဝှါဝိညာဉ်၊ ကာယဝိညာဉ်၊ မနောဝိညာဉ်။
- ၄။ မျက်စိအတွေ့၊ နားအတွေ့၊ နှာခေါင်းအတွေ့၊ လျှာအတွေ့၊ ကိုယ်အတွေ့။
- ၅။ မျက်စိခံစားမှု၊ နားခံစားမှု၊ နှာခေါင်းခံစားမှု၊ လျှာခံစားမှု၊ ကိုယ်ခံစားမှု၊ စိတ်ခံစားမှု၊
- ၆။ အဆင်းကို သာယာမှု၊ အသံကို သာယာမှု၊ အနံ့ကို သာယာမှု၊ အရသာကို သာယာမှု၊ အတွေ့အထိကို သာယာမှု။

ဤသို့ စသော သဘောများကို ချစ်အပ်သော ပိယရုပ်၊ သာယာအပ်သော သာတရုပ် ဟူ၍ ခေါ်ပါသည်။ ထိုအာရုံ၊ ဝတ္ထုတို့မှာ တဏှာကိန်းအောင်းပါသည်။

မေး။ အချုပ်အားဖြင့် အဘယ်တရားများကို ပိယရုပ်၊ သာတရုပ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသနည်း။

ဖြေ။ ရုပ် ၂၈-ပါး၊ လောကီစိတ် ၈၁-ပါး၊ ထိုလောကီစိတ်တို့၌ ယှဉ်သော စေတသိက် ၅၂-ပါး၊ ဤလောကီတရားစုကို အချုပ်အားဖြင့် ပိယရုပ်၊ သာတရုပ် ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရပါသည်။ ထိုပိယရုပ်၊ သာတရုပ်တို့၌ တဏှာကိန်းအောင်းပါသည်။

သမုဒယသစ္စာ ပြီး၏။

မိခင်ဧရာဝတီ

◆ နိရောဓသစ္စာ-မဂ္ဂသစ္စာ ◆

နိရောဓသစ္စာ

မေး။ အဘယ်တရားကို ဒုက္ခနိရောဓသစ္စာဟု ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ပြဆိုအပ်ပြီးသော တဏှာ၏ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း၊ တဏှာကို စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ တဏှာဓာတ်မှ ကျွတ်လွတ်ခြင်း နိဗ္ဗာန် သဘောကို ဒုက္ခနိရောဓသစ္စာ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်မည်သော အာရုံဝတ္ထုတို့၌ တဏှာကို အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းပယ်ဖျောက်ရပါသနည်း။

ဖြေ။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ပိယရုပ်၊ သာတရုပ်တို့၌ ကိန်းအောင်း သော တဏှာကို အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းအောင် ပယ်ရပါသည်။ တဏှာချုပ်ငြိမ်းလျှင် ဒုက္ခဇာတ်သိမ်း၍ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ကြီး ပေါ် ပေါက်ပါသည်။

နိရောဓသစ္စာ ပြီး၏။

မဂ္ဂသစ္စာ

မေး။ မဂ္ဂသစ္စာ-ဟူသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို မဂ္ဂသစ္စာ ခေါ်ပါသည်။

မေး။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသရုပ်ကို ဖော်ထုတ်၍ပြပါ။

ဖြေ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ ဤကား မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

မိခင်ရောဝတီ

၇၂ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ♦

မေး။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၏ အနက်သဘောကို အမြွက်မျှ ဖော်ပြပါ။

- ဖြေ။ ၁။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-ကောင်းစွာ မြင်ခြင်း၊
 ၂။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ-ကောင်းစွာ ကြံစည်ခြင်း၊
 ၃။ သမ္မာဝါစာ-ကောင်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်း၊
 ၄။ သမ္မာကမ္မန္တ-ကောင်းသောအမှုကို ပြုလုပ်ခြင်း၊
 ၅။ သမ္မာအာဇီဝ-ကောင်းစွာ အသက်မွေးခြင်း၊
 ၆။ သမ္မာဝါယာမ-ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်း၊
 ၇။ သမ္မာသတိ-ကောင်းစွာ အောက်မေ့ခြင်း၊
 ၈။ သမ္မာသမာဓိ-ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်း၊

ဤကား မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၏ သဘောအဓိပ္ပာယ်များ ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ့်ကြောင့် မဂ္ဂင် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ မဂ်ဉာဏ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကြောင်း လမ်းကောင်းကြီး သဖွယ်ဖြစ်၍ မဂ္ဂင်ခေါ်ပါသည်။

မေး။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာသုံးပါးသို့ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ သွင်း၍ပြပါ။

- ဖြေ။ ၁။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ ဤမဂ္ဂင် သုံးပါးကို အဓိသီလသိက္ခာ၌ သွင်းရပါသည်။
 ၂။ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ ဤမဂ္ဂင် သုံးပါးကို အဓိစိတ္တသိက္ခာ၌ သွင်းရပါသည်။
 ၃။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ဤမဂ္ဂင်နှစ်ပါးကို အဓိ ပညာသိက္ခာ၌ သွင်းရပါသည်။

မေး။ အဘယ်တရားကို သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ သစ္စာလေးပါးတရား အချက်တို့ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း အလင်းသိမြင်နိုင်သော ပညာကို သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင် ခေါ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်သဘောတရားကို သမ္မာသင်္ကပ္ပ မဂ္ဂင် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ နေက္ခမသင်္ကပ္ပေါ - ကာမဘောင်မှ ခွာရှောင်ရန် ကြံစည်မှု ဟူသော ဝိတက်တစ်မျိုး။
၂။ အဗျာပါဒ သင်္ကပ္ပေါ-ဒေါသမှရှောင်ကြဉ်၍ မေတ္တာ သက်ဝင်ရန် ကြံစည်မှုဟူသော ဝိတက်တစ်မျိုး၊
၃။ အဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပေါ-သူတစ်ပါးအား ညှဉ်းဆဲမှုကို ခွာ၍ ကရုဏာ သက်ဝင်ရန် ကြံစည်မှုဟူသော ဝိတက်တစ်မျိုး၊

ဤသမ္မာဝိတက်သုံးမျိုးကို သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင် ခေါ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်သဘောတရားကို သမ္မာဝါစာမဂ္ဂင် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ မုသာဝါဒ စသော ဝစီဒုစရိုက် လေးပါးတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာဝါစာ စေတသိက်ကိုပင် သမ္မာဝါစာမဂ္ဂင် ခေါ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်သဘောတရားကို သမ္မာကမ္မန္တမဂ္ဂင် ခေါ်ပါသနည်း။

၇၄ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာန်အမေးအဖြေ ♦

ဖြေ။ ပါဏာတိပါတ စသော ကာယဒုစရိုက် သုံးပါးတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာကမ္မန္တစေတသိက်ကိုပင် သမ္မာကမ္မန္တမဂ္ဂင် ခေါ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်သဘောတရားကို သမ္မာအာဇီဝမဂ္ဂင် ခေါ်ပါ သနည်း။

ဖြေ။ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါး၊ ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးတို့မှ ရှောင် ကြဉ်၍ ဖြူစင်စွာ အသက်မွေးကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာအာဇီဝ စေတသိက်ကိုပင် သမ္မာအာဇီဝမဂ္ဂင်-ခေါ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်သဘောတရားကို သမ္မာဝါယာမ မဂ္ဂင် ခေါ် ပါသနည်း။

- ဖြေ။
- ၁။ မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို မဖြစ် အောင် အားထုတ်ခြင်းတစ်ပါး၊
 - ၂။ ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ခွာရ အောင် အားထုတ်ခြင်းတစ်ပါး၊
 - ၃။ မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြစ်ပေါ်ရ အောင် အားထုတ်ခြင်းတစ်ပါး၊
 - ၄။ ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပွားများတိုးတက် လေအောင် အားထုတ်ခြင်းတစ်ပါး၊

ဤသမ္မပ္ပဓာန် ဝီရိယလေးပါးကို သမ္မာဝါယာမ မဂ္ဂင် ခေါ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်သဘောတရားကို သမ္မာသတိမဂ္ဂင် ခေါ်ပါ သနည်း။

ဖြေ။ သတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာတော်၌ လာရှိသောအတိုင်း-

- ၁။ ကိုယ်ကာယအစု၌ မပြတ်ရှုဆင်ခြင်သော ကာယာ နှုပဿနာသတိ၊
- ၂။ စိတ်အစု၌ မပြတ်ရှုဆင်ခြင်သော စိတ္တာနှုပဿနာ သတိ၊
- ၃။ ဝေဒနာအစု၌ မပြတ်ရှုဆင်ခြင်သော ဝေဒနာ နှုပဿနာ သတိ၊
- ၄။ နီဝရဏ စသော တရားအစုတို့၌ မပြတ်ရှုဆင်ခြင် သော ဓမ္မာနှုပဿနာသတိ၊

သတိပဋ္ဌာန်ဆိုင်ရာ လေးဖြာသော သတိကြီးများကို သမ္မာသတိမဂ္ဂင် ခေါ်ပါသည်။

မေး။ အဘယ်သဘောတရားကို သမ္မာသမာဓိမဂ္ဂင် ခေါ်ပါ သနည်း။

ဖြေ။ ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တရားတို့မှ ဆိတ်ငြိမ်ကင်းဝေး အကုသိုလ် အညစ်အကြေးတို့ကို စွန့်ခွာ၍ ဘာဝနာကိစ္စဖြင့် ပထမဈာန် စသော သမာပတ်ကို ဝင်စားကာ ဝိဝေကပီတိ ချမ်းသာဖြင့် လွန်စွာ စိတ်တည်ခိုင်မှုကို သမ္မာသမာဓိမဂ္ဂင် ခေါ်ပါသည်။

မဂ္ဂသစ္စာပြီး၏။
 အရိယသစ္စာပိုင်းပြီး၏။
 ဓမ္မာနှုပဿနာပြီး၏။

နိဂုံး

မေး။ ကုဿရိယ၊ ဓမ္မ၊ ယသ၊ သိရီ၊ ကာမ၊ ပယတ္တ ဟု
 ခြောက်ဝဘုန်းဂုဏ် နှုန်းမကုန်ဘဲ သုံးဘုံတိုက်သား
 မကိုဋ်ထား၍ ဝပ်တွားပူဇော်ကြရာ ဂင်္ဂါဝါဠု သဲစုမက
 ပွင့်တော်မူသမျှသော ဘဂဝန္တသခင် ဘုရားရှင်တို့၏
 လက်သုံးဟောမြဲထုံးဖြစ်သော ဤသတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာ
 ကို ကောင်းစွာ ဖြေကြားပေးသည့်အတွက် နှစ်သက်
 ရွှင်လန်း ဖြန်းဖြန်းပီတိ ဝမ်းဆီထိသကဲ့သို့ အမိတ
 ကုသိုလ် ထိုထိုများလှ ဓမ္မသဝန ဓမ္မဒေသနာများကို
 အဆင့်ဆင့် ပွားရပေပြီ၊ ထိုမှတခြား မေးရန်အခွင့် ရှိပြန်
 လေသည်ကား ဤသတိပဋ္ဌာန်တရား လေးပါးကို
 ကောင်းမွန်စွာ ပွားများခဲ့ပါလျှင် မည်သို့သောအကျိုးကို
 ဖွံ့ဖြိုးစွာ ရနိုင်ပါသနည်း။

ဖြေ။ မဟာဘဂဝန္တ ခြောက်ဝဘုန်းဂုဏ် နှုန်းမကုန်ဘဲ သုံးဘုံ
 တိုက်သားတို့၏ မကိုဋ်ထွတ်ဖျား ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာ
 ဘုရား ဟူသမျှတို့၏ လက်သုံး ဟောမြဲထုံးဖြစ်ပေသော ဤ
 သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး ကောင်းမွန်စွာ ပွားများ
 အားထုတ်ခဲ့ပါလျှင် မျက်မှောက်ဘဝမှာပင် ကိလေသာ ကုန်ခန်း
 ၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေရာ၏။ အကယ်၍ ရဟန္တာ
 အဖြစ်သို့ မရောက်နိုင်သေးပါလျှင် အနာဂါမ်အဖြစ်သို့ ရောက်
 နိုင်၏-ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါသည်။

မေး။ ဤသတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာကို ခုနစ်နှစ်အောက် ယုတ်
 လျော့၍ ပွားများသောသူမှာ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ ဖြစ်
 နိုင်ဖွယ်ရာ အကြောင်း မရှိပြီလော။

ဖြေ။ ခုနစ်နှစ် ပွားများရမည်ဟု ဟောတော်မူခြင်းမှာ-ဥက္ကဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒနည်းအားဖြင့် အလွန်ဆုံးထား၍ ဟောကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ခြောက်နှစ်၊ ငါးနှစ်၊ လေးနှစ်၊ သုံးနှစ်၊ နှစ်နှစ်၊ တစ်နှစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခြောက်လ၊ ငါးလ၊ လေးလ၊ သုံးလ၊ နှစ်လ၊ တစ်လခွဲ၊ အနည်းဆုံးအားဖြင့် - ခုနစ်ရက်တာမျှ ဤသတိပဋ္ဌာန် ဒေသနာကို ကောင်းမွန် ကျနစွာ ပွားများခဲ့ပါလျှင် ဤမျက် မှောက်ဘဝ၌ပင်လျှင် ကိလေသာ ကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာဖြစ်နိုင်၏။ အကယ်၍ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ မရောက်နိုင်သေးပါလျှင် အနာဂါမ် အဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်၏ ဟူ၍ ရွှေဗျာဒိတ်တော်မိန့်ခွန်းဖြင့် ပြည့်စုံစွာ ဟောမြှောက်တော်မူပါသည်။

မေး။ ဤသတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာကို ဟောတော်မူသောအခါ အဘယ်မျှလောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည် အာသဝေါ တရားမှ ကျွတ်လွတ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အထွတ်သို့တိုင် ရောက်ကြပါသနည်း။

ဖြေ။ ဤသတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာကို ဟောတော်မူသောအခါ သုံးသောင်းမျှလောက်သော ရဟန်းတော် အရှင်မြတ်တို့သည် အာသဝေါကင်းပြတ်၍ မြင့်မြတ်သော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက် တော်မူကြပါသည်။

နိဂုံးပြီး၏။

အနုမောဒနာပွဲသိမ်း

သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ မကုဋ-ကုဋ၊ တိလောကဥသျှောင်၊
 ဘုန်းခေါင်ဘုန်းဖျား၊ ခြောက်ပါးတံခွန်၊ ဘဂဝန်အောင်ဟိတ်၊
 ဂုဏ်တံဆိပ်ဖြင့်၊ ဘိသိက်ခံယူတော်မူပြီးခါ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ၊
 သတ္တဝါခပင်း၊ အမင်းမင်းတို့ ဦးညွတ်ရာ၊ တရားစကြာမင်းကြီး
 ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ လေးပါးသောရတနာ၊ မဟာ
 သတိပဋ္ဌာန်၊ သုတ္တန်တော်အမြတ်ကို၊ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၊
 အဓိပ္ပာယ် မရှုပ်ထွေးစေဘဲ၊ အမေးအဖြေနှင့်တကွ၊ တရား
 သဘင်၊ ဆင်ယင်ကြပေသည်မှာ၊ ရွှင်ပြုံးနှစ်သက်၊ အားတက်
 စွာဘိ၊ ပီတိငါးခိုင်၊ အပြိုင်ပြိုင် ပွင့်လန်း၍၊ တရားတည်းဟူသော
 အမြိုက်ပန်းကို၊ ဆင်မြန်းပြီးခါ၊ ဓမ္မပီတိအရသာကို၊ ကောင်းစွာ
 ခံစားကြရပေပြီ။

မဟာသတိပဋ္ဌာန်၊ သုတ္တန်လေးနက်၊ ဓမ္မစက်ကို၊ နှစ်
 သက်လှစွာ၊ စေတနာဖြင့်၊ ဘာဝနာအခြေ၊ ဝဋ်သုံးထွေမှ၊ ရှောင်
 သွေ ကင်းလွတ်၍၊ ဝိဝဋ္ဌသမိုက်၊ အမြိုက်အောင်ခန်း၊ နိဗ္ဗာန်
 နန်းသို့၊ စခန်းမကြာ၊ နာဝါမဂ္ဂင်၊ သင်္ဘောယာဉ်ဖြင့်၊ လျင်လျင်
 ကူးမြောက်ကြရန်၊ သင်အံလေ့ကျက်၊ နှုတ်တက် သရဇ္ဈာယ်
 တော်မူကြပါကုန်လော့။

အနုမောဒနာပွဲသိမ်းပြီး၏။

◆ နိဂုံးကဗျာ ◆

နိဂုံးကဗျာ

- ၁။ စိုက်ထူတံခွန်၊ ဘဂဝန်၊ ဂုဏ်မွန်ကျယ်ဝန်းစွာ။
- ၂။ မြတ်စွာဘုရား၊ ဟောမြွက်ကြား၊ တရားမြိုက်သြဇာ။
- ၃။ သတိပဋ္ဌာန်၊ ကျမ်းသုတ္တန်၊ ထုတ်ပြန်မေးဖြေစာ။
- ၄။ သရုပ်ဓိပ္ပာယ်၊ လွန်ဆန်းကြယ်၊ အလွယ်သိစိမ့်ငှာ။
- ၅။ သိလွယ်စေကြောင်း၊ လူအပေါင်း၊ ကောင်းသည့်စေတနာ။
- ၆။ သင့်အံဆောင်ရွက်၊ ရအောင်ကျက်၊ မခက်လွယ်ကူစွာ။
- ၇။ ဝတ်ကျောင်းရွှေဘုံ၊ ဓမ္မာရုံဝယ်၊ မေးတုံဖြေကြား၊ ကုသိုလ်
ပွား၊ အများကြည်ညိုရာ။
- ၈။ လယ်တီအစ-ပဏ္ဍိတာ၊ နာမမည်သညာ။
- ၉။ အများကျက်ရန်၊ ရေးစီမံ၊ မဂ်ဉာဏ်လက်ဆောင်သာ။
- ၁၀။ ဧကအဋ္ဌ၊ ဒွိဧက၊ မာသ-ကန်သညာ။
- ၁၁။ ဂူရုနံကြွက်၊ ဆန်းလေးရက်၊ ပြီးလျက် အောင်မြင်စွာ။
- ၁၂။ သတိပဋ္ဌာန်၊ သုတ္တန်မေးဖြေ၊ ရေးပေရငြား၊ ကောင်းမှုအား
ကြောင့်၊ အများရွှင်လန်း၊ လပြည့်စန်းနှင့် ပန်း၏အသွင်၊
စိတ်ကြည်လင်၊ ပြည်ခွင် ငြိမ်းချမ်းသာ။

နိဂုံးကဗျာပြီး၏။

မဟာသတိပဋ္ဌာန် အမေးအဖြေကျမ်းပြီး၏။

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ပါဠိတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

အမွှန်း

- (က) လဒ္ဓါ ပေါသော သုမဇ္ဈုသံ၊
ရတနာနိဓ နိဒ္ဒဟေ။
ဧဝံ ဒေသေသိ ဂမ္ဘီရံ၊
ဘဂဝါ ကုရုဝါသိနံ။ ။
- (ခ) ဧကဝိသတိ ဌာနေသု၊
အရဟတ္တေ သုခေပိယ။
သောကာဒုပဒ္ဒဝဏ္ဏာတံ၊
ဝိသုဒ္ဓဒိဌမာဝဟံ။ ။
- (ဂ) ပဏ္ဍုကမ္မလဝေသောဝ၊
သတ္တဝဏ္ဏံ ပကာသယံ။
စရိတာဒိန္ဒလောမေန၊
စတုဓာ တံ ဘဏာမ ဟေ။ ။

နိဒါန

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ကုရုသု
ဝိဟရတိ ကမ္မာသဒမ္ပနာမ^၁ ကုရုနံ နိဂမော။ တကြ ခေါ ဘဂဝါ

၁-ကမ္မာသဒမ္ပနာမ (ကတ္တမိ)

ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိ “ဘိက္ခဝေါ” တိ။ ဘဒ္ဒန္တေတိ° တေ ဘိက္ခု။
ဘဂဝတော ပစ္စယောသံ။

ဘဂဝါ ဧတ ဒဝေါစ-

ဥဒ္ဒေသ

၂။ ဧကာယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ သတ္တာနံ
ဝိသုဒ္ဓိယာ သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ
အတ္တင်္ဂမာယ ဉာယဿ အဓိဂမာယ နိဗ္ဗာနဿ သစ္စိကိရိယာယ၊
ယဒိဒံ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ။

ကတမေ စတ္တာရော-

ဣမ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု၊ ကာယေ ကာယာနုပဿီ
ဝိဟရတိ အာတာပီ သမ္ပဇာနော သတိမာ ဝိနေယျ လောကေ
အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿီ ဝိဟရတိ
အာတာပီ သမ္ပဇာနော သတိမာဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာ
ဒေါမနဿံ၊ စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿီ ဝိဟရတိ အာတာပီ သမ္ပဇာနော
သတိမာ ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ဓမ္မေသု ဓမ္မာ
နုပဿီ ဝိဟရတိ အာတာပီ သမ္ပဇာနော သတိမာ ဝိနေယျ
လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ။

ဥဒ္ဒေသော နိဋ္ဌိတော။

၁-ဘဒ္ဒန္တေတိ (သီ၊ သျှာ၊ ဣ)

မိခင်ဧရာဝတီ

ကာယာနုပဿနာ အာနာပါနပဗ္ဗ

၃။ ကထဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာ-
နုပဿိ ဝိဟရတိ။ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု အရညဂတော ဝါ
ရုက္ခမူလဂတော ဝါ သုညာဂါရဂတော ဝါ နိသီဒတိပလ္လင်္ကီ
အာဘုဇိတ္တာ ဥဇ္ဇိ ကာယံ ပဏိဓာယ ပရိမုခံ သတိံ ဥပဋ္ဌပေတ္တာ။

သော သတောဝံ အဿသတိ၊ သတောဝံ ပဿသတိ။
ဒီဃံ ဝါ အဿသန္တော ဒီဃံ အဿသာမိတိ ပဇာနာတိ၊ ဒီဃံ
ဝါ ပဿသန္တော ဒီဃံ ပဿသာမိတိ ပဇာနာတိ။ ရဿံ ဝါ
အဿသန္တော ရဿံ အဿသာမိတိ ပဇာနာတိ၊ ရဿံ ဝါ
ပဿသန္တော ရဿံ ပဿသာမိတိ ပဇာနာတိ။

သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ အဿသိဿာမိတိ သိက္ခတိ၊
သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ ပဿသိဿာမိတိ သိက္ခတိ။ ပဿမ္ဘယံ
ကာယသင်္ခါရံ အဿသိဿာမိတိ သိက္ခတိ၊ ပဿမ္ဘယံ ကာယ
သင်္ခါရံ ပဿသိဿာမိတိ သိက္ခတိ။

သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ဒက္ခော ဘမကာရော ဝါ
ဘမကာရန္တေဝါသီ ဝါ ဒီဃံ ဝါ အဉ္စန္တော ဒီဃံအဉ္စမိတိ ပဇာ
နာတိ၊ ရဿံ ဝါ အဉ္စန္တော ရဿံ အဉ္စမိတိ ပဇာနာတိ။ ဧဝမေဝ
ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဒီဃံ ဝါ အဿသန္တော ဒီဃံ အဿသာမိတိ
ပဇာနာတိ၊ ဒီဃံ ဝါ ပဿသန္တော ဒီဃံ ပဿသာမိတိ
ပဇာနာတိ။ ရဿံ ဝါ အဿသန္တော ရဿံ အဿသာမိတိ
ပဇာနာတိ၊ ရဿံ ဝါ ပဿသန္တော ရဿံ ပဿသာမိတိ ပဇာ
နာတိ။

သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ အဿသိဿာမိတိ သိက္ခတိ၊
သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ ပဿသိဿာမိတိ သိက္ခတိ။ ပဿမ္ဘယံ

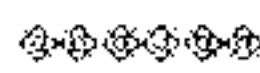
◆ ကာယာနုပဿနာဣရိယာပထပဗ္ဗ ◆ ၈၃

ကာယသင်္ခါရံ အဿသိဿာမိတိ သိက္ခတိ၊ ပဿမ္ဘယံ ကာယ
သင်္ခါရံ ပဿသိဿာမိတိ သိက္ခတိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ
ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ
ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊
သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ။

အတ္ထိ ကာယော တိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပ္ပန်တာ
ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။
အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။
ဧဝမ္ပိ ခေါ် ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

အာနာပါနပဗ္ဗ နိဋ္ဌိတံ။

ကာယာနုပဿနာ ဣရိယာပထပဗ္ဗ

၄။ ပုန စဝရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဂစ္ဆန္တော ဝါ ဂစ္ဆာမိတိ
ပဇာနာတိ၊ ဌိတော ဝါ ဌိတောမ္ပိတိ ပဇာနာတိ၊ နိဿိန္တော ဝါ
နိဿိန္တောမ္ပိတိ ပဇာနာတိ၊ သယာနော ဝါ သယာနောမ္ပိတိ ပဇာ
နာတိ၊ ယထာ ယထာ ဝါ ပနဿ ကာယော ပဏိဟိတော
ဟောတိ၊ တထာ တထာ နံ ပဇာနာတိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ
ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ

၁-ဧဝမ္ပိ (သိ၊ သျှ၊ ဣ)

မိခင်ဇရာဝတီ

၈၄ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ပါဠိတော် ♦

ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊
သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ။

အတ္ထိ ကာယောတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ
ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။
အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။
ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

ဣရိယာပထပဗ္ဗံ နိဋ္ဌိတံ။

ကာယာနုပဿနာ သမ္ပဇာနပဗ္ဗ

၅။ ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု အဘိက္ကန္တေ ပဋိက္ကန္တေ
သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ၊ အာလောကိတေ ဝိလောကိတေ
သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ၊ သမိဉ္စိတေ ပဿာရိတေ သမ္ပဇာနကာရီ
ဟောတိ၊ သင်္ခါပဋိပတ္တစိဝရဓာရဏေ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ၊
အသိတေပိတေ ခါယိတေ သာယိတေ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ၊
ဥစ္စာရပဿာဝကမ္ပေ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ၊ ဂတေဌိတေ
နိသိန္တေ သုတ္တေ ဇာဂရိတေ ဘာသိတေ တုဏှိဘာဝေ သမ္ပဇာန
ကာရီ ဟောတိ။

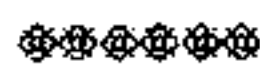
ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ
ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ
ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊
သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ။

မိခင်ဇရာဝတီ

◆ ကာယာနုပဿနာပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗ ◆ ၈၅

အတ္တိ ကာယောတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋိတာ
ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။
အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။
ဧဝမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿိ ဝိဟရတိ။

သမ္ပဇာနပဗ္ဗ နိဋ္ဌိတံ။

ကာယာနုပဿနာ ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗ

၆။ ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဣမမေဝ ကာယံ ဥဒ္ဓံ
ပါဒတလာ အဓော ကေသမတ္တကာ တစပရိယန္တံ ပူရံ နာနပု
ကာရဿ အသုစိနော ပစ္စဝေက္ခတိ-

“အတ္တိ ဣမသ္မိ ကာယေ-
ကေသာ လောမာ နခါ ဒန္တာ တစော၊
မံသံ နှာရု အဋ္ဌိ အဋ္ဌိမိဉ္စံ ဝက္ကံ၊
ဟဒယံ ယကနံ ကိလောမကံ ဝိဟကံ ပပ္ဖာသံ၊
အန္တံ အန္တဂုဏံ ဥဒရိယံ ကရိသံ မတ္တလုဂီ^၁ ၊
ပိတ္တံ သေမံ ပုဗ္ဗော လောဟိတံ သေဒေါ မေဒေါ။
အဿု ဝသာ ခေဋ္ဌော သင်္ခါဏိကာ လသိကာ
မုတ္တ” န္တိ။

သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ဥဘတောမုခါ ပုတောဋ္ဌိ^၂ ပူရာ
နာနာဝိဟိတဿ ဓညဿ။ သေယျထိဒံ၊ သာလိနံဝိဟိနံ မုဂ္ဂါနံ

၁-မတ္တလုဂီ (ကတ္တစိနတ္တိ)
၂-မုတောဋ္ဌိ (သျှာ)၊ မုတောလိ (ဣ)

၈၆ ♦ မဟာသတ်ပဋ္ဌာနသုတ်ပါဠိတော် ♦

မာသာနံ တိလာနံ တဏှုလာနံ။ တမေနံ စက္ခုမာ ပုရိသော
မုဋ္ဌိတွာ ပစ္စဝေက္ခေယျ “ဣမေသာလီ ဣမေ ဝီဟီ ဣမေ မုဂ္ဂါ
ဣမေ မာသာ ဣမေ တိလာ ဣမေ တဏှုလာ” တိ။

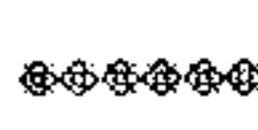
ဧဝမေဝ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဣမမေဝ ကာယံ ဥဒ္ဓံ
ပါဒတလာ အဓော ကေသမတ္ထကာ တစပရိယန္တံ ပူရံ နာနပု
ကာရဿ အသုစိနော ပစ္စဝေက္ခတိ-

“အတ္ထိ ဣမသ္မိံ ကာယေ-
ကေသာ လောမာ နခါ ဒန္တာ တစော၊
မံသံ နှာရု အဋ္ဌိ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ ဝက္ကံ၊
ဟဒယံ ယကနံ ကိလောမကံ ပိဟကံ ပပ္ပိသံ၊
အန္တံ အန္တဂုဏံ ဥဒရိယံ ကရိသံ မတ္ထလုဂီ၊
ပိတ္တံ သေမံ ပုဗ္ဗော လောဟိတံ သေဒေါ မေဒေါ၊
အဿု ဝသာ ခေဋ္ဌော သိယံဏိကာ လသိကာ
မုတ္တ” န္တိ

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ
ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ
ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ။

အတ္ထိ ကာယောတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ
ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။
အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္ဇိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။
ဧဝမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

ပဋိကူလမနသိကာရပဗ္ဗံ နိဋ္ဌိတံ။

◆ ကာယာနုပဿနာဓာတုမနုသိကာရပဗ္ဗ ◆ ၈၇

ကာယာနုပဿနာ ဓာတုမနုသိကာရပဗ္ဗ

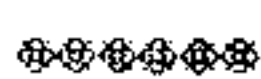
၇။ ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဣမမေဝ ကာယံ ယထာ ဌိတံ ယထာပဏိဟိတံ ဓာတုသော ပစ္စဝေက္ခတိ “အတ္ထိ ဣမသ္မိံ ကာယေ ပထဝီဓာတု အာပေါဓာတု တေဇောဓာတု ဝါယောဓာတု” တိ။

သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ဒက္ခော ဂေါယာတကော ဝါ ဂေါယာတကန္တေဝါသီ ဝါ ဂါဝိံ ဝဓိတွာ စတုမဟာပထေ ပိလသော ဝိဘဇိတွာ နိသိန္နော အဿ။ ဧဝ မေဝ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဣမမေဝ ကာယံ ယထာဌိတံ ယထာ ပဏိဟိတံ ဓာတုသော ပစ္စဝေက္ခတိ “အတ္ထိ ဣမသ္မိံ ကာယေ ပထဝီဓာတု အာပေါဓာတု တေဇောဓာတု ဝါယောဓာတု” တိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ။

အတ္ထိကာယောတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။ အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။ ဧဝမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

ဓာတုမနုသိကာရပဗ္ဗ နိဋ္ဌိတံ။

ကာယာနုပဿနာ နဝသိဝထိကပဗ္ဗ

၈။ ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သေယျထာပိ ပသေယျ သရီရံ သိဝထိကာယ ဆဒ္ဓိတံ ဧကာဟမတံ ဝါ ဒ္ဓိဟမတံ ဝါ တိဟမတံ ဝါ ဥဒ္ဓါမာတကံ ဝိနီလကံ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ။ သော ဣမမေဝ ကာယံ ဥပသံဟရတိ “အယမ္ပိ ခေါ ကာယော ဧဝံ ဓမ္မော ဧဝံဘာဝီ ဧဝံအနတိတော” တိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ။

အတ္ထိကာယောတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋ္ဌိဿတိမတ္တာယ။ အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။ ဧဝမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သေယျထာပိ ပသေယျ သရီရံ သိဝထိကာယ ဆဒ္ဓိတံ ကာကေဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနံ ကုသ လေဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနံ ဂိဇ္ဈေဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနံ ကင်္ကေဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနံ သုနခေဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနံ ဗျဂ္ဂေဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနံ ဒီပိဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနံ သိဂါလေဟိ ဝါ ၊ ခဇ္ဇမာနံ ဝိဝိဓေဟိ ဝါ ပါဏကဇာတေဟိ ခဇ္ဇမာနံ။ သော ဣမမေဝ ကာယံ ဥပသံဟရတိ “အယမ္ပိ ခေါ ကာယော ဧဝံဓမ္မော ဧဝံဘာဝီ ဧဝံအနတိတော” တိ။

၁-ဂိဇ္ဈေဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနံ၊ သုဝါနေဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနံ၊ သိဂါလေဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနံ၊ (သျှာ၊ ဣ)

◆ ကာယာနုပဿနာနဝသိဝထိကပဗ္ဗ ◆ ၈၉

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ
ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ
ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊
သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ။

အတ္ထိ ကာယောတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ
ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။
အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။
ဧဝမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သေယျထာပိ ပသေယျ
သရိရံ သိဝထိကာယ ဆဉ္စိတံ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ သမံသလော
ဟိတံ နှာရုသမ္ပန္နံ။ သော ဣမမေဝ ကာယံ ဥပသံ ဟရတိ
“အယမ္ပိ ခေါ ကာယော ဧဝံဓမ္မော ဧဝံဘာဝီ ဧဝံအနတီ
တော” တိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ
ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ
ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊
သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ။

အတ္ထိ ကာယောတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ
ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။
အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။
ဧဝမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

၉၀ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ပါဠိတော် ♦

ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သေယျထာပိ ပသေယျ သရီရံ သိဝထိကာယ ဆဒ္ဓိတံ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ နိမံသ လောဟိတမက္ခိတံ နှာရုသမ္ပန္နံ။ သော ဣမမေဝ ကာယံ ဥပသံ ဟရတိ “အယမ္ပိ ခေါ ကာယော ဧဝံဓမ္မော ဧဝံဘာဝီ ဧဝံအနတီ တော” တိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ သမုဒယ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ။

အတ္ထိ ကာယောတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။ အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။ ဧဝမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သေယျထာပိ ပသေယျ သရီရံ သိဝထိကာယ ဆဒ္ဓိတံ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ အပဂတ - မံသလောဟိတံ နှာရုသမ္ပန္နံ။ သော ဣမမေဝ ကာယံ ဥပသံဟ ရတိ “အယမ္ပိ ခေါ ကာယော ဧဝံဓမ္မော ဧဝံဘာဝီ ဧဝံအနတီ တော” တိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ။

◆ ကာယာနုပဿနာနဝသိဝထိကပဗ္ဗ ◆ ၉၁

အတ္ထိ ကာယောတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ
ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။
အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။
ဧဝမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿိ ဝိဟရတိ။

ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သေယျထာပိ ပသေယျ
သရီရံ သိဝထိကာယ ဆဉ္စိတံ အဋ္ဌိကာနိ အပဂတသမ္ပန္နာနိ^၁
ဒိသာဝိဒိသာ ဝိက္ခိတ္တာနိ၊ အညေန ဟတ္ထဋ္ဌိကံ အညေန ပါဒဋ္ဌိကံ
အညေန ဂေါပုကဋ္ဌိကံ၊^၂ အညေန ဇယ်ဋ္ဌိတံ အညေန ဥရုဋ္ဌိကံ
အညေန ကဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊^၃ အညေန ဖာသုကဋ္ဌိကံ အညေန ပိဋ္ဌိဋ္ဌိကံ
အညေန ခန္ဓဋ္ဌိကံ^၄ အညေန ဂိဝဋ္ဌိကံ အညေန ဟနုကဋ္ဌိကံ
အညေန ဒန္တဋ္ဌိကံ အညေန သီသကဋ္ဌာဟံ။ သော ဣမမေဝ
ကာယံ ဥပသံဟရတိ “အယမ္ပိ ခေါ ကာယော ဧဝံဓမ္မော ဧဝံ
ဘာဝီ ဧဝံအနတိတော” တိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿိ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿိ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ
ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿိ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿိ
ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿိ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊
သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿိ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ။

၁- အပဂကနာရသမ္ပန္နာနိ (သျှာ)
၂- “အညေန ဂေါပုကဋ္ဌိကံ” နှိ ဣဒံ သီ-သျှာ-ဣ ပေါတ္ထကေသု နတ္ထိ။
၃- ၃-အညေန ကဋ္ဌိဋ္ဌိကံ အညေန ပိဋ္ဌိဋ္ဌိကံ အညေန ကဏ္ဍကဋ္ဌိကံ
အညေန ဖာသုကဋ္ဌိကံ အညေန ဥရုဋ္ဌိကံ အညေန အံသဋ္ဌိကံ အညေန
ဗာဟုဋ္ဌိကံ (သျှာ)

၉၂ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ပါဠိတော် ♦

အတ္တိ ကာယောတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ
ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။
အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။
ဧဝမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သေယျထာပိ ပသေယျ
သရီရံ သိဝထိကာယ ဆဉ္စိတံ အဋ္ဌိကာနိ သေတာနိ သင်္ခေဏ္ဍ
ပဋိဘာဂါနိ။ သော ဣမမေဝ ကာယံ ဥပသံဟရတိ “အယမ္ပိ
ခေါ ကာယော ဧဝံဓမ္မော ဧဝံဘာဝီ ဧဝံအနတိတော” တိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါ
ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ
ဝါ ကာယသ္မိ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိ ဝိဟရတိ၊
သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိ ဝိဟရတိ။

အတ္တိ ကာယောတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ
ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။
အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။
ဧဝမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သေယျထာပိ ပသေယျ
သရီရံ သိဝထိကာယ ဆဉ္စိတံ အဋ္ဌိကာနိ ပုဉ္ဇကိတာနိ တေရော
ဝဿိကာနိ။ သော ဣမမေဝ ကာယံ ဥပသံဟရတိ “အယမ္ပိ
ခေါ ကာယော ဧဝံဓမ္မော ဧဝံဘာဝီ ဧဝံအနတိတော” တိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ
ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ

◆ ကာယာနုပဿနာနဝသိဝထိကပဗ္ဗ ◆ ၉၃

ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊
သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ။

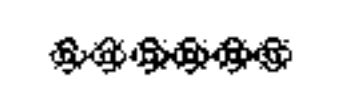
အတ္ထိံ ကာယောတိံ ဝါ ပနဿ သတိံ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ
ဟောတိံ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။
အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိံ လောကေ ဥပါဒိယတိ။
ဧဝမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သေယျထာပိ ပသေယျ
သရီရံ သိဝထိကာယ ဆဋ္ဌိတံ အဋ္ဌိကာနိ ပူတီနိ စုဏ္ဏက
ဇာတာနိ။ သော ဣမမေဝ ကာယံ ဥပသံဟရတိ “အယမ္ပိ ခေါ
ကာယော ဧဝံဓမ္မော ဧဝံဘာဝိ ဧဝံအနုတိတော” တိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ
ဝါ ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ
ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ၊
သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ကာယသ္မိံ ဝိဟရတိ။

အတ္ထိံ ကာယောတိံ ဝါ ပနဿ သတိံ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ
ဟောတိံ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။
အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိံ လောကေ ဥပါဒိယတိ။
ဧဝမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

နဝသိဝထိကပဗ္ဗံ နိဋ္ဌိတံ။
စုဒ္ဒသ ကာယာနုပဿနာ နိဋ္ဌိတာ။

ဝေဒနာနုပဿနာ

၉။ ကထဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝေဒနာသု ဝေဒနာ
နုပဿီ ဝိဟရတိ။ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သုခံ ဝါ ဝေဒနံ ဝေဒယ
မာနော သုခံ ဝေဒနံ ဝေဒယာမိတိ ပဇာနာတိ။ ဒုက္ခံ ဝါ ဝေဒနံ
ဝေဒယမာနော ဒုက္ခံ ဝေဒနံ ဝေဒယာမိတိ ပဇာနာတိ။ အဒုက္ခမ
သုခံ ဝါ ဝေဒနံ ဝေဒယမာနော အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ ဝေဒယာ
မိတိ ပဇာနာတိ။

သာမိသံ ဝါ သုခံ ဝေဒနံ ဝေဒယမာနော သာမိသံ
သုခံ ဝေဒနံ ဝေဒယာမိတိ ပဇာနာတိ၊ နိရုမိသံ ဝါ သုခံ ဝေဒနံ
ဝေဒယမာနော နိရုမိသံ သုခံ ဝေဒနံ ဝေဒယာမိတိ ပဇာနာတိ။
သာမိသံ ဝါ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ ဝေဒယမာနော သာမိသံ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ
ဝေဒယာမိတိ ပဇာနာတိ၊ နိရုမိသံ ဝါ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ ဝေဒယ
မာနော နိရုမိသံ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ ဝေဒယာမိတိ ပဇာနာတိ။
သာမိသံ ဝါ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ ဝေဒယမာနော သာမိသံ
အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ ဝေဒယာမိတိ ပဇာနာတိ၊ နိရုမိသံ ဝါ
အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ ဝေဒယမာနော နိရုမိသံ အဒုက္ခမသုခံ
ဝေဒနံ ဝေဒယာမိတိ ပဇာနာတိ။

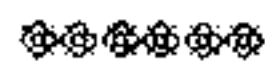
ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ
ဝါ ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ
ဝါ ဝေဒနာသု ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ဝေဒနာသု
ဝိဟရတိ၊ သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ဝေဒနာသု ဝိဟရတိ။

အတ္ထိ ဝေဒနာတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋိတာ

◆ စိတ္တာနုပဿနာ ◆

ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။
အနိဿိတော စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။
ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

ဝေဒနာနုပဿနာ နိဋ္ဌိတာ။

စိတ္တာနုပဿနာ

၁၀။ ကထဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿီ
ဝိဟရတိ။ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သရာဂံ ဝါ စိတ္တံ သရာဂံ
စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိတရာဂံ ဝါ စိတ္တံ ဝိတရာဂံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ။
သဒေါသံ ဝါ စိတ္တံ သဒေါသံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိတဒေါသံ ဝါ
စိတ္တံ ဝိတဒေါသံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ။ သမောဟံ ဝါ စိတ္တံ
သမောဟံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိတမောဟံ ဝါ စိတ္တံ ဝိတမောဟံ
စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ။

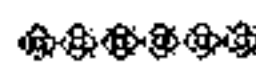
သံခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ သံခိတ္တံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ၊ ဝိက္ခိတ္တံ
ဝါ စိတ္တံ ဝိက္ခိတ္တံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ။ မဟဂ္ဂတံ ဝါ စိတ္တံ မဟဂ္ဂတံ
စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ၊ အမဟဂ္ဂတံ ဝါ စိတ္တံ အမဟဂ္ဂတံ စိတ္တန္တိ
ပဇာနာတိ။ သဥတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ သဥတ္တရံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ၊
အနုတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ အနုတ္တရံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ။

သမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ သမာဟိတံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ၊
အသမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ အသမာဟိတံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ။ ဝိမုတ္တံ
ဝါ စိတ္တံ ဝိမုတ္တံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ၊ အဝိမုတ္တံ ဝါ စိတ္တံ အဝိမုတ္တံ
စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ။

ဣတံ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါ စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ စိတ္တသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ စိတ္တသ္မိံ ဝိဟရတိ၊ သမုဒယဝယ ဓမ္မာနုပဿီ ဝါ စိတ္တသ္မိံ ဝိဟရတိ။

အတ္ထိ စိတ္တန္တိ ဝါ ပနဿ သတံ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ ဟောတိ ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။ အနိဿိတောစ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ၊ ဧဝမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿီ ဝိဟရတိ။

စိတ္တာနုပဿနာ နိဋ္ဌိတာ။

ဓမ္မာနုပဿနာ နိဝရဏပဗ္ဗ

၁၁။ ကထဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ ပဉ္စသု နိဝရဏေသု။ ကထဉ္စ ပနဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ ပဉ္စသုနိဝရဏေသု။

ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ကာမစ္ဆန္တံ အတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ကာမစ္ဆန္တောတိ ပဇာနာတိ၊ အသန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ကာမစ္ဆန္တံ နတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ကာမစ္ဆန္တောတိ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ အနုပ္ပန္နဿ ကာမစ္ဆန္တဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ ကာမစ္ဆန္တဿ ပဟာနံ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ပဟိနဿ ကာမစ္ဆန္တဿ အာယတိံ အနုပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

မိခင်ဇရာဝတီ

သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဗျာပါဒံ အတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ဗျာပါဒေါတိ ပဇာနာတိ၊ အသန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဗျာပါဒံ နတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ဗျာပါဒေါတိ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ အနုပုန္နဿ ဗျာပါဒဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စပဇာနာတိ၊ ယထာစ ဥပ္ပန္နဿ ဗျာပါဒဿ ပဟာနံ ဟောတိ တဉ္စပဇာနာတိ၊ ယထာစ ပဟိနဿ ဗျာပါဒဿ အာယတိံ အနုပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ထိနမိဒ္ဓံ အတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ထိနမိဒ္ဓန္တိ ပဇာနာတိ၊ အသန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ထိနမိဒ္ဓံ နိတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ထိနမိဒ္ဓန္တိ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ အနုပုန္နဿ ထိနမိဒ္ဓဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ ထိနမိဒ္ဓဿ ပဟာနံ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ပဟိနဿ ထိနမိဒ္ဓဿ အာယတိံ အနုပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ အတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စန္တိ ပဇာနာတိ၊ အသန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စံ နတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စန္တိ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ အနုပုန္နဿ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ ပဟာနံ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ပဟိနဿ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စဿ အာယတိံ အနုပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဝိစိကိစ္ဆံ အတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ဝိစိကိစ္ဆာတိ ပဇာနာတိ၊ အသန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဝိစိကိစ္ဆံ နတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ဝိစိကိစ္ဆာတိ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ အနုပုန္နဿ ဝိစိကိစ္ဆာယ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ ဝိစိကိစ္ဆာယ ပဟာနံ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ

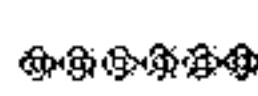
၉၈ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ပါဠိတော် ♦

ပဟိနာယ ဝိစိကိစ္ဆာယ အာယတိံ အနုပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ
ပဇာနာတိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါ
ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု
ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု ဝိဟရတိ၊ သမုဒယ
ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု ဝိဟရတိ။

အတ္ထိ ဓမ္မာတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပ္ပန္နိတာ ဟောတိ
ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။ အနိဿိတော
စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။ ဧဝမ္ပိ ခေါ
ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ ပဉ္စသု
နိဝရဏေသု။

နိဝရဏပဉ္စ နိဋ္ဌိတံ။

ဓမ္မာနုပဿနာ ခန္ဓပဗ္ဗ

၁၂။ ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ
ဝိဟရတိ ပဉ္စသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု။ ကထဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု
ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ ပဉ္စသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု။

ဣစ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဣတိ ရူပံ၊ ဣတိ ရူပဿ
သမုဒယော၊ ဣတိ ရူပဿ အတ္တင်္ဂမော။ ဣတိ ဝေဒနာ၊ ဣတိ
ဝေဒနာယ သမုဒယော၊ ဣတိ ဝေဒနာယ အတ္တင်္ဂမော။ ဣတိ
သညာ၊ ဣတိ သညာယ သမုဒယော၊ ဣတိ သညာယ

မိခင်ဇရာဝတီ

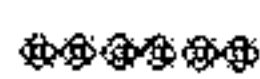
◆ မြွေနှုပဿနာအာယတနပဗ္ဗ ◆

အတ္တင်္ဂမော။ ဣတိ သင်္ခါရာ၊ ဣတိ သင်္ခါရာနံ သမုဒယော၊
ဣတိ သင်္ခါရာနံ အတ္တင်္ဂမော။ ဣတိ ဝိညာဏံ၊ ဣတိ
ဝိညာဏဿ သမုဒယော၊ ဣတိ ဝိညာဏဿ အတ္တင်္ဂမောတိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဓမ္မေသု မြွေနှုပဿီ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဓမ္မေသု မြွေနှုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါ
ဓမ္မေသု မြွေနှုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယမြွေနှုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု
ဝိဟရတိ၊ ဝယမြွေနှုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု ဝိဟရတိ၊ သမုဒယဝယ
မြွေနှုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု ဝိဟရတိ။

အတ္တိ မြွေတိ ဝါ ပနဿ သတိပစ္စုပဋိတာ ဟောတိ
ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိ မတ္တာယ။ အနိဿိတော
စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။ ဧဝမ္ပိ ခေါ
ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု မြွေသု မြွေနှုပဿီ ဝိဟရတိ ပဉ္စသု
ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု။

ခန္ဓပဗ္ဗ နိဋ္ဌိတံ။

မြွေနှုပဿနာ အာယတန ပဗ္ဗ

၁၃။ ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု မြွေသု မြွေနှုပဿီ
ဝိဟရတိ ဆသု အဇ္ဈတ္တိကဗဟိရေသု အာယတနေသု။ ကထဉ္စ
ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု မြွေသု မြွေနှုပဿီ ဝိဟရတိ ဆသု
အဇ္ဈတ္တိကဗဟိရေသု အာယတနေသု။

ဣစ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု စက္ခုပ ပဇာနာတိ၊ ရူပေ စ
ပဇာနာတိ၊ ယဉ္စ တဒုဘယံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သံယောဇနံ တဉ္စ

မိခင်ရောဝတီ

၁၀၀ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ပါဠိတော် ♦

ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ အနုပ္ပန္နဿ သံယောဇနဿ ဥပ္ပါဒေါ
ဟောတိ တဉ္စ ပဇာတိ၊ ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ သံယောဇနဿ
ပဟာနံ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ပဟိနဿ သံယော
ဇနဿ အာယတိံ အနုပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

သောတဉ္စ ပဇာနာတိ၊ သဒ္ဓေ စ ပဇာနာတိ၊ ယဉ္စ
တဒုဘယံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇုတိ သံယောဇနံ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ
စ အနုပ္ပန္နဿ သံယောဇနဿ ဥပ္ပါဒေါဟောတိ တဉ္စ ပဇာ
နာတိ၊ ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ သံယောဇနဿ ပဟာနံ ဟောတိ
တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ပဟိနဿ အာယတိံ အနုပ္ပါဒေါ
ဟောတိ တဉ္စပဇာနာတိ။

ယာနဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ဂန္ဓေ စ ပဇာနာတိ၊ ယဉ္စ တဒုဘယံ
ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇုတိ သံယောဇနံ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ
အနုပ္ပန္နဿ သံယောဇနဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊
ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ သံယောဇနဿ ပဟာနံ ဟောတိ တဉ္စ
ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ပဟိနဿ သံယောဇနဿ အာယတိံ
အနုပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

ဇိဝုဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ရသေ စ ပဇာနာတိ၊ ယဉ္စ တဒုဘယံ
ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇုတိ သံယောဇနံ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ
အနုပ္ပန္နဿ သံယောဇနဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊
ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ သံယောဇနဿ ပဟာနံ ဟောတိ တဉ္စ
ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ပဟိနဿ သံယောဇနဿ အာယတိံ
အနုပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

ကာယဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ စ ပဇာနာတိ၊ ယဉ္စ
တဒုဘယံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇုတိ သံယောဇနံ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ

◆ မြွေအနုပဿနာအာယတနပဗ္ဗ ◆

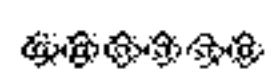
စ အနုပုဗ္ဗဿ သံယောဇနဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာ
နာတိ၊ ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ သံယောဇနဿ ပဟာနံ ဟောတိ
တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ပဟီနဿ သံယောဇနဿ
အာယတိ အနုပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

မနဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ဓမ္မေ စ ပဇာနာတိ၊ ယဉ္စ တဒုဘယံ
ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇုတိ သံယောဇနံ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ
အနုပုဗ္ဗဿ သံယောဇနဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊
ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ သံယောဇနဿ ပဟာနံ ဟောတိ တဉ္စ
ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ပဟီနဿ သံယောဇနဿ အာယတိ
အနုပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဓမ္မေသု မြွေအနုပဿီ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဓမ္မေသု မြွေအနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါ
ဓမ္မေသု မြွေအနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယမြွေအနုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု
ဝိဟရတိ၊ ဝယမြွေအနုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု ဝိဟရတိ၊ သမုဒယ
ဝယမြွေအနုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု ဝိဟရတိ။

အတ္ထိ မြွေတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပ္ပိတာ ဟောတိ
ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။ အနိဿိတော
စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။ ဧဝမ္ပိ ခေါ
ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဓမ္မေသု မြွေအနုပဿီ ဝိဟရတိ ဆသု အဇ္ဈတ္တိက
ဗာဟိရေသု အာယတနေသု။

အာယတနပဗ္ဗ နိဋ္ဌိတံ။

ဓမ္မာနုပဿနာ ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ

၁၄။ ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ
ဝိဟရတိ သတ္တသု ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု။ ကထဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု
ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ သတ္တသု ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု။

ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ
အတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေတိ ပဇာနာတိ၊ အသန္တံ
ဝါ အဇ္ဈတ္တံ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ နတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ သတိ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေတိ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ အနုပုဗ္ဗဿ သတိ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ
ဥပ္ပန္နဿ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ ဘာဝနာယ ပါရိပူရီ ဟောတိ
တဉ္စ ပဇာနာတိ။

သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ အတ္ထိ မေ
အဇ္ဈတ္တံ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေတိ ပဇာနာတိ၊ အသန္တံ ဝါ
အဇ္ဈတ္တံ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ နတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ဓမ္မဝိစယ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေတိ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ အနုပုဗ္ဗဿ ဓမ္မဝိစယ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ
ဥပ္ပန္နဿ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ ဘာဝနာယ ပါရိပူရီ ဟောတိ
တဉ္စ ပဇာနာတိ။

သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ အတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ
ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေတိ ပဇာနာတိ၊ အသန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဝီရိယ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ နတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေတိ ပဇာနာတိ၊
ယထာ စ အနုပုဗ္ဗဿ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ
တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂဿ
ဘာဝနာယ ပါရိပူရီ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

◆ မွှာနုပဿနာဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ ◆

သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ အတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါတိ ပဇာနာတိ၊ အသန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ပီတိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ နတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါတိ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ အနုပုန္နဿ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဘာဝနာယ ပါရိပူရီ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ အတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါတိ ပဇာနာတိ၊ အသန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ပဿဒ္ဓိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ နတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါတိ ပဇာနာတိ၊ ယထာစ အနုပုန္နဿ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဘာဝနာယ ပါရိပူရီ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

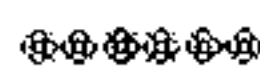
သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ အတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါတိ ပဇာနာတိ၊ အသန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ သမာဓိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ နတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါတိ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ အနုပုန္နဿ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဘာဝနာယ ပါရိပူရီ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ အတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါတိ ပဇာနာတိ၊ အသန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ နတ္ထိ မေ အဇ္ဈတ္တံ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေါတိ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ အနုပုန္နဿ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ ဘာဝနာယ ပါရိပူရီ ဟောတိ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

ဣတ္ထိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ
ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု
ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု ဝိဟရတိ၊
သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု ဝိဟရတိ။

အတ္ထိ ဓမ္မာတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ ဟောတိ
ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။ အနိဿိတော
စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။ ဧဝမိ ခေါ
ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ သတ္တသု
ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု။

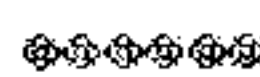
ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗံ နိဋ္ဌိတံ။

ဓမ္မာနုပဿနာ သစ္စပဗ္ဗ

၁၅။ ပုန စပရံ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ
ဝိဟရတိ စတူသု အရိယသစ္စေသု။ ကထဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု
ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ စတူသု အရိယသစ္စေသု။ ဣဓ
ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဣဒံ ဒုက္ခန္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ
ဒုက္ခ သမုဒယောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ ဒုက္ခ
နိရောဓောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ အယံ ဒုက္ခနိရောဓ
ဂါမိနိပဋိပဒါတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။

ပဌမဘာဏဝါရော နိဋ္ဌိတော။

၁-ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗံ နိဋ္ဌိတံ။ ပဌမဘာဏဝါရံ (သျှာ)

◆ ဒုက္ခသစ္စာနိဒ္ဒေသ ◆

ဒုက္ခသစ္စာနိဒ္ဒေသ

၁၆။ ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ။ ဇာတိပိ ဒုက္ခာ၊ ဇရာပိ ဒုက္ခာ၊ မရဏမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာပိ ဒုက္ခာ၊ အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါပိ ဒုက္ခော၊ ပိယေဟိ ဝိပုယောဂေါပိဒုက္ခော၊ ယမ္မန္တံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ သံခိတ္တေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ^၂ ဒုက္ခာ။

ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ ဇာတိ။ ယာ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ တမ္ပိ တမ္ပိ သတ္တနိကာယေ ဇာတိ သဉ္ဇာတိ ဩက္ကန္တိ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ ခန္ဓာနံ ပါတုဘာဝေါ အာယတနာနံ ပဋိလာဘော။ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဇာတိ။

ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ ဇရာ။ ယာ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ တမ္ပိ တမ္ပိ သတ္တနိကာယေ ဇရာ ဇီရဏတာ ခဏ္ဍိစွံ ပါလိစွံ ဝလိတ္တစတာ အာယုနော သံဟာနိ ဣန္ဒြိယာနံ ပရိပါကော။ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဇရာ။

ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ မရဏံ။ ယံ^၃ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ တမ္ပာ တမ္ပာ သတ္တနိကာယာ စုတိ စဝနတာ ဘေဒေါ အန္တရဓာနံ မစ္စု မရဏံ ကာလကိရိယာခန္ဓာနံ ဘေဒေါ ကဠေဝရဿ နိက္ခေပေါ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ သုပစ္ဆေဒေါ။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ မရဏံ။

၁- အပ္ပိယေဟိ။ ပ။ ဝိပုယောဂေါ ဒုက္ခောတိ ပါဠော စေဝ တံနိဒ္ဒေသောစ ကတ္တမိ နဒိဿတိ၊ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ တံ သံဝဏ္ဏနာ နိတ္ထိ။
၂- ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာပိ (က)
၃- အဋ္ဌကထာ ဩလောမကတဗ္ဗာ။

၁၀၆ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ပါဠိတော် ♦

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ သောကော။ ယောခေါ ဘိက္ခဝေ အညတရညတရေန ဗျသနေန သမန္နာဂတဿ အညတရညတရေန ဒုက္ခဓမ္မေန ဖုဋ္ဌဿ သောကော သောစနာ သောဝိတတ္ထံ အန္တောသောကော အန္တောပရိသောကော။ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သောကော။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ ပရိဒေဝေါ။ ယောခေါ ဘိက္ခဝေ အညတရညတရေန ဗျသနေန သမန္နာဂတဿ အညတရညတရေန ဒုက္ခဓမ္မေန ဖုဋ္ဌဿ အာဒေဝေါ ပရိဒေဝေါ အာဒေဝနာ ပရိဒေဝနာ အာဒေဝိတတ္ထံ ပရိဒေဝိတတ္ထံ။ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ပရိဒေဝေါ။

ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ။ ယံ ခေါ ဘိက္ခဝေ ကာယိကံ ဒုက္ခံ ကာယိကံ အသာတံ ကာယသမ္ပဿင်္ဂံ ဒုက္ခံ အသာတံ ဝေဒယိတံ။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ။

ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဒေါမနဿံ။ ယံ ခေါ ဘိက္ခဝေ စေတသိကံ ဒုက္ခံ စေတသိကံ အသာတံ မနောသမ္ပဿင်္ဂံ ဒုက္ခံ အသာတံ ဝေဒယိတံ။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒေါမနဿံ။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ ဥပါယာသော။ ယော ခေါ ဘိက္ခဝေ အညတရညတရေန ဗျသနေန သမန္နာဂတဿ အညတရညတရေန ဒုက္ခဓမ္မေန ဖုဋ္ဌဿ အာယာသော ဥပါယာသော အာယာသိတတ္ထံ ဥပါယာသိတတ္ထံ။ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဥပါယာသော။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော။ ဣဓ ယဿ တေ ဟောန္တိ အနိဋ္ဌာ အကန္တာ အမနာပါ ရူပါ သဒ္ဒါ ဂန္ဓာ ရသာ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ ဓမ္မာ၊ ယေ ဝါ ပနဿ တေ

◆ ဒုက္ခသစ္စာနိဒ္ဒေသ ◆

ဟောန္တိ အနတ္တကာမာ အဟိတကာမာ အဖာသုကကာမာ
အယောဂက္ခေမကာမာ၊ ယာ တေဟိ သဒ္ဓိံ သင်္ဂတိံ သမာဂမော
သမောဓာနံ မိဿိဘာဝေါ။ အယံ ဝုစ္စတိံ ဘိက္ခဝေ အပ္ပိယေဟိ
သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ ပိယေဟိ ဝိပုယောဂေါ ဒုက္ခော။
ဣဓ ယဿ တေ ဟောန္တိ ဣဋ္ဌာ ကန္တာ မနာပါ ရူပါ သဒ္ဓါ
ဂန္ဓာ ရသာ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ ဓမ္မာ၊ ယေ ဝါ ပနဿ တေ ဟောန္တိ
အတ္တကာမာ ဟိတကာမာ ဖာသုကကာမာ ယောဂက္ခေမကာမာ
မာတာ ဝါ ပိတာ ဝါ ဘာတာ ဝါ ဘဂိနီ ဝါ မိတ္တာ ဝါ အမစ္စာ
ဝါ ဉာတိသာလောဟိတာ ဝါ။ ယာ တေဟိ သဒ္ဓိံ အသင်္ဂတိံ
အသမာဂမော အသမောဓာနံ အမိဿိဘာဝေါ။ အယံ ဝုစ္စတိံ
ဘိက္ခဝေ ပိယေဟိ ဝိပုယောဂေါ ဒုက္ခော။

ဣတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ယမိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ။
ဇာတိဓမ္မာနံ ဘိက္ခဝေ သတ္တာနံ ဧဝံ ဣစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ “အဟော
ဝတ မယံ န ဇာတိဓမ္မာ အဿာမ၊ န စ ဝတ နော ဇာတိ
အာဂစ္ဆေယျာ” တိ။ န ခေါ ပနေတံ ဣစ္ဆာယ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ဣဒမ္ပိ
ယမိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ။

ဇရာဓမ္မာနံ ဘိက္ခဝေ သတ္တာနံ ဧဝံ ဣစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
“အဟော ဝတ မယံ န ဇရာဓမ္မာ အဿာမ၊ န စ ဝတ နော
ဇရာ အာဂစ္ဆေယျာ” တိ။ န ခေါ ပနေတံ ဣစ္ဆာယ ပတ္တဗ္ဗံ၊
ဣဒမ္ပိ ယမိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ။

ဗျာဓိဓမ္မာနံ ဘိက္ခဝေ သတ္တာနံ ဧဝံ ဣစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
“အဟော ဝတ မယံ-န ဗျာဓိဓမ္မာ အဿာမ၊ န စ ဝတ နော
ဗျာဓိ အာဂစ္ဆေယျာ” တိ။ န ခေါ ပနေတံ ဣစ္ဆာယ ပတ္တဗ္ဗံ၊
ဣဒမ္ပိ ယမိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ။

ဝိခင်ဇရာဝတီ

မရဏဓမ္မာနံ ဘိက္ခဝေ သတ္တာနံ ဧဝံ ဣစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
“အဟော ဝတ မယံ န မရဏဓမ္မာ အဿာမ၊ န စ ဝတ နော
မရဏံ အာဂစ္ဆေယျာ” တိ။ န ခေါ ပနေတံ ဣစ္ဆာယ ပတ္တဗ္ဗံ၊
ဣဒမ္ပိ ယမ္ပိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ။

သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနသုပါယာသ ဓမ္မာနံ
ဘိက္ခဝေ သတ္တာနံ ဧဝံ ဣစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ “အဟော ဝတ မယံ န
သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနသုပါယာသဓမ္မာ အဿာမ၊ န စ
ဝတ နော သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနသုပါယာသဓမ္မာ
အာဂစ္ဆေယျ။” န္တိ။ န ခေါ ပနေတံ ဣစ္ဆာယ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ဣဒမ္ပိ
ယမ္ပိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ။

ကတမေ စ ဘိက္ခဝေ သံခိတ္တေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ
ဒုက္ခာ။ သေယျထိဒံ၊ ရူပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဝေဒနုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊
သညုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏုပါဒါ
နက္ခန္ဓာ။ ဣမေ ဝုစ္စန္တိ ဘိက္ခဝေ သံခိတ္တေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ
ဒုက္ခာ။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ။

သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသ

၁၇။ ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခသမုဒယံ^၁ အရိယသစ္စံ၊
ယာယံ တဏှာ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ^၂ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ^၃ တတြ
တတြာဘိနန္ဒိနိ။ သေယျထိဒံ၊ ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝ
တဏှာ။

၁- ဒုက္ခသမုဒယော (သျှာ) ၂- ပေါနောဘဝိကာ (သီ၊ ဣ)
၃- နန္ဒိရာဂသဟဂတာ (သီ၊ သျှာ၊ ဣ)

◆ သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသ ◆

သာ ခေါ် ပနေသာ ဘိက္ခုဝေ တဏှာ ကတ္ထ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ကတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။ ယံ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

ကိဉ္စ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ။ စက္ခု လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

သောတံ လောကေ။ ပ။ ယာနံ လောကေ။ ဇိဝှိ လောကေ။ ကာယော လောကေ။ မနော လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

ရူပါ လောကေ။ သဒ္ဒါ လောကေ။ ဂန္ဓာ လောကေ။ ရုသာ လောကေ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ လောကေ။ ဓမ္မာ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

စက္ခုဝိညာဏံ လောကေ။ သောတဝိညာဏံ လောကေ။ ယာနဝိညာဏံ လောကေ။ ဇိဝှိဝိညာဏံ လောကေ။ ကာယဝိညာဏံ လောကေ။ မနောဝိညာဏံ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

စက္ခုသမ္ပယော လောကေ။ သောတသမ္ပယော လောကေ။ ယာနသမ္ပယော လောကေ။ ဇိဝှိသမ္ပယော လောကေ။ ကာယသမ္ပယော လောကေ။ မနောသမ္ပယော

၁၁၀ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ပါဠိတော် ♦

လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာတဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

စက္ခုသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ။ သောတ
သမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ။ ယာနသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ
လောကေ။ ဇိဝှိသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာလောကေ။ ကာယသမ္ပဿ
ဝေဒနာ လောကေ။ မနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ
ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

ရူပသညာ လောကေ။ သဒ္ဒသညာ လောကေ။ ဂန္ဓ
သညာ လောကေ။ ရသသညာ လောကေ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗသညာ
လောကေ။ ဓမ္မသညာ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ
တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

ရူပသဉ္စေတနာ လောကေ။ သဒ္ဒသဉ္စေတနာလောကေ။
ဂန္ဓသဉ္စေတနာ လောကေ။ ရသသဉ္စေတနာလောကေ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ
သဉ္စေတနာ လောကေ။ ဓမ္မသဉ္စေတနာ လောကေ ပိယရူပံ
သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိ
သမာနာ နိဝိသတိ။

ရူပတဏှာ လောကေ။ သဒ္ဒတဏှာ လောကေ။ ဂန္ဓ
တဏှာ လောကေ။ ရသတဏှာ လောကေ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ
လောကေ။ ဓမ္မတဏှာ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ
တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ။

ရူပဝိတက္ကော လောကေ။ သဒ္ဒဝိတက္ကော လောကေ။
ဂန္ဓဝိတက္ကော လောကေ။ ရသဝိတက္ကော လောကေ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ
ဝိတက္ကော လောကေ။ ဓမ္မဝိတက္ကော လောကေ ပိယရူပံ သာတ
ရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ
နိဝိသတိ။

◆ နိရောဓသစ္စနိဒ္ဒေသ ◆

ရူပဝိစာရော လောကေ။ သဒ္ဒဝိစာရော လောကေ။
ဂန္ဓဝိစာရော လောကေ။ ရသဝိစာရော လောကေ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ
ဝိစာရော လောကေ။ ဓမ္မဝိစာရော လောကေ ပိယရူပံ သာတ
ရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧတ္ထ နိဝိသမာနာ
နိဝိသတိ။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ။

နိရောဓသစ္စ နိဒ္ဒေသ

၁၈။ ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ။
ယော တဿာယေဝ တဏှာယ အသေသဝိရာဂနိရောဓော
စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော။ သာခေါ ပနေသာ
ဘိက္ခဝေ တဏှာ ကတ္ထ ပဟိယမာနာပဟိယတိ၊ ကတ္ထ နိရုဇ္ဈ
မာနာ နိရုဇ္ဈတိ။ ယံ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ
တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

ကိဉ္စ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ။ စက္ခုလောကေ
ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊
ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

သောတံ လောကေ။ ပ။ ယာနံ လောကေ။ ဇိဝှိ
လောကေ။ ကာယော လောကေ။ မနော လောကေ ပိယရူပံ
သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊ ဧတ္ထ
နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

ရူပါ လောကေ။ သဒ္ဒါ လောကေ။ ဂန္ဓာ လောကေ။
ရသာ လောကေ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ လောကေ။ ဓမ္မာ လောကေ

၁-ဒုက္ခနိရောဓော (သျှာ)

မိခင်ဧရာဝတီ

၁၁၂ ♦ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ပါဠိတော် ♦

ပိယရူပံ၊ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊
ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

စက္ခုဝိညာဏံလောကေ။ သောတဝိညာဏံလောကေ။
ဃာနဝိညာဏံ လောကေ။ ဇိဝှာဝိညာဏံ လောကေ။ ကာယ
ဝိညာဏံ လောကေ။ မနောဝိညာဏံ လောကေ ပိယရူပံ သာတ
ရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈ
မာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

စက္ခုသမ္ပယော လောကေ။ သောတသမ္ပယော
လောကေ။ ဃာနသမ္ပယော လောကေ။ ဇိဝှာသမ္ပယော
လောကေ။ ကာယသမ္ပယော လောကေ။ မနောသမ္ပယော
လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ပဟိယမာနာ
ပဟိယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

စက္ခုသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ။ သောတ
သမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ။ ဃာနသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ
လောကေ။ ဇိဝှာသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ။ ကာယ
သမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ လောကေ။ မနောသမ္ပဿဇာ ဝေဒနာ
လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ပဟိယမာနာ
ပဟိယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

ရူပသညာ လောကေ။ သဒ္ဒသညာ လောကေ။ ဂန္ဓ-
သညာ လောကေ။ ရသသညာ လောကေ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗသညာ
လောကေ။ ဓမ္မသညာ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ
တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

ရူပသဉ္စေတနာ လောကေ။ သဒ္ဒသဉ္စေတနာ လော-
ကေ။ ဂန္ဓသဉ္စေတနာ လောကေ။ ရသသဉ္စေတနာ လောကေ။
ဖောဋ္ဌဗ္ဗသဉ္စေတနာ လောကေ။ ဓမ္မသဉ္စေတနာ လောကေ

◆ မဂ္ဂသစ္စနိဒ္ဒေသ ◆

ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊
ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

ရူပတဏှာ လောကေ။ သဒ္ဓတဏှာ လောကေ။ ဂန္ဓ
တဏှာ လောကေ။ ရသတဏှာ လောကေ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ
လောကေ။ ဓမ္မတဏှာ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ
တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

ရူပဝိတက္ကော လောကေ။ သဒ္ဓဝိတက္ကော လောကေ။
ဂန္ဓဝိတက္ကော လောကေ။ ရသဝိတက္ကော လောကေ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ
ဝိတက္ကော လောကေ။ ဓမ္မဝိတက္ကော လောကေ ပိယရူပံ သာတ
ရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈ
မာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

ရူပဝိစာရော လောကေ။ သဒ္ဓဝိစာရော လောကေ။
ဂန္ဓဝိစာရော လောကေ။ ရသဝိစာရော လောကေ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗ
ဝိစာရော လောကေ။ ဓမ္မဝိစာရော လောကေ ပိယရူပံ သာတ
ရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈ
မာနာ နိရုဇ္ဈတိ။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ။

မဂ္ဂသစ္စနိဒ္ဒေသ

၁၉။ ကတမဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ
အရိယသစ္စံ။ အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌဂီကော မဂ္ဂေါ။ သေယျ
ထိဒံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော
သမ္မာအာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ။

ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ယံ ခေါ ဘိက္ခဝေ

မိခင်ရောဝတီ

ဒုက္ခေ ဉာဏံ ဒုက္ခသမုဒယေ ဉာဏံ ဒုက္ခနိရောဓေ ဉာဏံ ဒုက္ခ
နိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ ဉာဏံ။ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ
သမ္မာဒိဋ္ဌိ။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ။ နေက္ခမ္မ-
သင်္ကပ္ပေါ အဗျာပါဒသင်္ကပ္ပေါ အဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပေါ။ အယံ
ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ။

ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာဝါစာ။ မုသာဝါဒါ
ဝေရမဏီ° ပိသုဏာဝါစာ ဝေရမဏီ ဖရုသဝါစာ ဝေရမဏီ
သမ္ပပ္ပလာပါ ဝေရမဏီ။ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သမ္မာဝါစာ။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာကမ္မန္တော။ ပါဏာတိ
ပါတာ ဝေရမဏီ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏီ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ
ဝေရမဏီ။ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သမ္မာကမ္မန္တော။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာအာဇီဝေါ။ ဣမ ဘိက္ခဝေ
အရိယသာဝကော မိစ္ဆာအာဇီဝံ ပဟာယ သမ္မာအာဇီဝေန
ဇီဝိတံ ကပ္ပေတိ။ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သမ္မာအာဇီဝေါ။

ကတမော စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာဝါယာမော။ ဣမ ဘိက္ခဝေ
ဘိက္ခု အနုပ္ပန္နာနံ ပါပကာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနုပ္ပါဒါယ
ဆန္ဒံ ဇနေတိ ဝါယမတိ ဝီရိယံ အာရဘတိ စိတ္တံ ပဂ္ဂဏှာတိ
ပဒဟတိ၊ ဥပ္ပန္နာနံ ပါပကာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ပဟာနာယ
ဆန္ဒံ ဇနေတိ ဝါယမတိ ဝီရိယံ အာရဘတိ စိတ္တံ ပဂ္ဂဏှာတိ
ပဒဟတိ၊ အနုပ္ပန္နာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပ္ပါဒါယ ဆန္ဒံ ဇနေတိ
ဝါယမတိ ဝီရိယံ အာရဘတိ စိတ္တံ ပဂ္ဂဏှာတိ ပဒဟတိ၊ ဥပ္ပန္နာနံ
ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဌိတိယာ အသမ္မောသာယ ဘိယျောဘာဝါယ
ဝေပုဏ္ဏာယ ဘာဝနာယ ပါရိပူရိယာ ဆန္ဒံ ဇနေတိ ဝါယမတိ

ဝီရိယံ အာရဘတိ စိတ္တံ ပဂ္ဂဏှာတိ ပဒဟတိ။ အယံ ဝုစ္စတိ
ဘိက္ခဝေ သမ္မာဝါယာမော။

ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာသတိ။ ဣဓ ဘိက္ခဝေ
ဘိက္ခု ကာယေ ကာယာနုပဿီ ဝိဟရတိ အာတာပီသမ္ပဇာနော
သတိမာ ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ဝေဒနာသု
ဝေဒနာနုပဿီ ဝိဟရတိ အာတာပီ သမ္ပဇာနော သတိမာ
ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿီ
ဝိဟရတိ အာတာပီ သမ္ပဇာနော သတိမာ ဝိနေယျ လောကေ
အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ အာတာပီ
သမ္ပဇာနော သတိမာ ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊
အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သမ္မာသတိ။

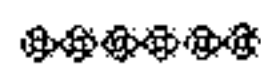
ကတမော စ ဘိက္ခဝေ သမ္မာသမာဓိ။ ဣဓ ဘိက္ခဝေ
ဘိက္ခု ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေတိ ဝိဝိဇ္ဇ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ
သဝိတက္ကံ သဝိစာရံ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ ပဌမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ
ဝိဟရတိ။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝုပသမာ အဇ္ဈတ္တံ သမ္ပသာဒနံ
စေတသော ဧကောဒိဘာဝံ အဝိတက္ကံ အဝိစာရံ သမာဓိဇံ
ပီတိသုခံ ဒုတိယံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ ဝိဟရတိ။ ပီတိယာ စ ဝိရာဂါ
ဥပေက္ခကော စ ဝိဟရတိ သတော စ သမ္ပဇာနော၊ သုခဉ္စ
ကာယေန ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ယံ တံအရိယာ အာစိက္ခန္တိ “ဥပေက္ခ
ကော သတိမာ သုခဝိဟာရီ” တိ၊ တတိယံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ
ဝိဟရတိ၊ သုခဿ စ ပဟာနာ ဒုက္ခဿ စ ပဟာနာ ပုဗ္ဗေဝ
သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ အတ္တင်္ဂမာ အဒုက္ခမသုခံ ဥပေက္ခာ
သတိပါရိသုဒ္ဓိံ စတုတ္ထံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ ဝိဟရတိ။ အယံ ဝုစ္စတိ
ဘိက္ခဝေ သမ္မာသမာဓိ။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခန်ရောဓ
ဂါမိနိ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ။

မိခင်ရောဝတီ

ဣတ္ထိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊
ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ
ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု
ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု ဝိဟရတိ၊ သမုဒယဝယ
ဓမ္မာနုပဿီ ဝါ ဓမ္မေသု ဝိဟရတိ။

အတ္ထိ ဓမ္မာတိ ဝါ ပနဿ သတိ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ ဟောတိ
ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ ပဋိဿတိမတ္တာယ။ အနိဿိတော
စ ဝိဟရတိ၊ န စ ကိဉ္စိ လောကေ ဥပါဒိယတိ။ ဧဝံဗွိ ခေါ
ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ စတုသု အရိယ
သစ္စေသု။

သစ္စပဗ္ဗံ နိဋ္ဌိတံ။
ဓမ္မာနုပဿနာ နိဋ္ဌိတာ။

အာနိသံသကထာ

၂၀။ ယော ဟိ ကောစိ ဘိက္ခဝေ ဣမေ စတ္တာရော
သတိပဋ္ဌာနေ ဧဝံ ဘာဝေယျ သတ္တ ဝဿာနိ၊ တဿ ဒွိန္ဒံ
ဖလာနံ အညတရံ ဖလံ ပါဠိကဒိံ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ အညာ သတိ
ဝါ ဥပါဒိသေသေ အနာဂါမိတာ။

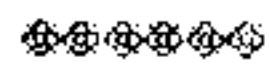
တိဋ္ဌန္တ ဘိက္ခဝေ သတ္တဝဿာနိ။ ယော ဟိ ကောစိ
ဘိက္ခဝေ ဣမေ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနေ ဧဝံ ဘာဝေယျ ဆ
ဝဿာနိ။ ပ။ ပဉ္စ ဝဿာနိ။ စတ္တာရိ ဝဿာနိ။ တိဏိဝဿာနိ။
ဒ္ဓေ ဝဿာနိ။ ဧကံ ဝဿံ။ တိဋ္ဌတု ဘိက္ခဝေ ဧကံ ဝဿံ။
ယော ဟိ ကောစိ ဘိက္ခဝေ ဣမေ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနေ
ဧဝံ ဘာဝေယျ သတ္တမာသာနိ၊ တဿဒွိန္ဒံ ဖလာနံ အညတရံ

မိခင်ဧရာဝတီ

◆ နိဂမနကထာ ◆

ဖလံ ပါဠိကဒိံ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ အညာ သတိံ ဝါ ဥပါဒိသေသေ
အနာဂါမိတာ။

တိဋ္ဌန္တု ဘိက္ခဝေ သတ္တမာသာနိ။ ယော ဟိ ကောစိ
ဘိက္ခဝေ ဣမေ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနေ ဧဝံ ဘာဝေယျ ဆ
မာသာနိ။ ပ။ ပဉ္စ မာသာနိ။ စတ္တာရိ မာသာနိ။ တိဏိ မာသာနိ။
ဒွေ မာသာနိ။ ဧကံ မာသံ။ အမူမာသံ။ တိဋ္ဌတု ဘိက္ခဝေ
အမူမာသော။ ယော ဟိ ကောစိ ဘိက္ခဝေ ဣမေ စတ္တာရော
သတိပဋ္ဌာနေ ဧဝံ ဘာဝေယျ သတ္တာဟံ၊ တဿ ဒွိန္ဒံ ဖလာနံ
အညတရံ ဖလံ ပါဠိကဒိံ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ အညာ သတိံ ဝါ
ဥပါဒိသေသေ အနာဂါမိတာတိ။

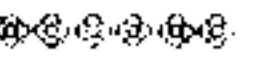

နိဂမနကထာ

၂။ ဧကာယနော အယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ သတ္တာနံ
ဝိသုဒ္ဓိယာ သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယ ဒုက္ခ
ဒေါမနဿာနံ အတ္တင်္ဂမာယ ဉာယဿ အဓိဂမာယ နိဗ္ဗာနဿ
သစ္စိကိရိယာယ ယဒိဒံ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာတိ ဣတိ ယံ
တံ ဝုတ္တိ၊ ဣဒမေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တန္တိ။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ အတ္တ
မနာ တေ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒန္တိ။

ဣမသိဉ္စ ပန ဝေယျာကရဏသိဉ္စ ဘညမာနေ တိ-
သမတ္တာနံ ဘိက္ခုသဟဿာနံ အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ
ဝိမုစ္စိသုတိ။

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

မိခင်ဇရာဝတီ

တဿုဒ္ဓါနံ

- (က) ကာယာနုပဿနာ ကာယေ၊
ဝေဒနာယာနုပဿနာ။
စိတ္တာနုပဿနာ စိတ္တေ၊
ဓမ္မေ ဓမ္မာနုပဿနာ။ ။
- (ခ) စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊
သမ္မုဒ္ဓေန သုဒေသိတာ။
ဧတေ ဘိက္ခု ဘာဝယန္တော၊
ဝိသုဒ္ဓိံ မဓိဂစ္ဆတိ။ ။
- (ဂ) အာနာပါနိရိယာပထံ၊
သမ္ပဇာနံ ပဋိက္ခလံ။
ဓာတု သိဝထိကာ နဝ၊
စုဒ္ဒသ ကာယာနုပဿနာ။ ။
- (ဃ) မတံ ခဇ္ဇံ သမံသဉ္စ၊
နိမံသာပဂတံ တထာ။
ဝိက္ခိတ္တာနိ စ သေတာနိ၊
ပုဉ္ဇကိတာနိ ပူတိနိ။
နဝ သိဝထိကေ ဒိသ္မာ၊
ဘိက္ခု တထူပသံဟရေ။ ။
- (င) ကာကာကုလလ ဝိဇ္ဈေဟိ၊
ကဏေဟိ သုနခေဟိ ဝါ။
ဗျုပ္ပဒိပိသိဂါလေဟိ၊
ဝိဝိဓေဟိ စ ပါဏကာ။ ။
- (စ) ဟတ္ထပါဒ ဝေါပွကဋ္ဌိ၊
ဇယျံရူ ကဋ္ဌိ ဖာသုကံ။

◆ ဥဒ္ဒါန ◆

ပိဋ္ဌိ ခန္ဓ ဂီဝ ဟနု၊
ဒန္တ သီသကဋ္ဌာဟကံ။ ။

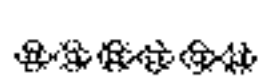
(ဆ) သုခံ ဒုက္ခံ တဒညံ ဝါ၊
သာမိသံ ဝါ နိရာမိသံ။
ဝေဒနံ ဝေဒမာနော သော၊
တဒါကာရံနုပဿယေ။ ။

(ဇ) ရာဂံ ဒေါသံ မောဟံ ဒိတ္တံ၊
မဟဂ္ဂတဉ္စ ဥတ္တရံ။
သမာဟိတံ ဝိမုတ္တန္တိ၊
စိတ္တံနုပဿယေ ယတိ။ ။

(ဈ) နိဝရဏေသု ခန္ဓေသု၊
အာယတနေသု ဗောဇ္ဈင်္ဂေ။
သစ္စေသုဇ္ဈတ္တ ဗာဟိရေ၊
ဓမ္မေ နုပဿယေ ဘိက္ခု။ ။

(ည) သန္တံ ဝါပိ အသန္တံ ဝါ၊
အနုပ္ပန္နဿ ဥပ္ပါဒေါ။
ဥပ္ပန္နဿ ပဟာနဉ္စ၊
တဿာယတိ မနုပ္ပါဒေါ။ ။

(ဋ) စက္ခုရူပါဒိဝိညာဏံ၊
ဖဿော တဇ္ဇာ စ ဝေဒနာ။
သညာ စ စေတနာ တဏှာ၊
ဝိတက္ကော စ ဝိစာရကော။
ဝိယရူပဉ္စ ဧတ္ထေသာ၊
ဥပ္ပဇ္ဇတိ နိရုဇ္ဈတိ တိ။ ။

မဟာသတိပဋ္ဌာန်ဝတ္ထု

မှတ်ချက်။ ဤသတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်မြတ်ကို ကြားနာရသဖြင့် မည်မျှလောက် အကျိုးကြီးကျယ်ကြောင်းကို သိရှိကြစေရန် ကျမ်းဂန်တို့၌ ပြဆိုအပ်သော ဝတ္ထုကို အမြွက်မျှ ဖော်ပြပါအံ့။

မဟာဒတ္တနတ်သားဝတ္ထု

ရှေးအခါ သီဟိုဠ်ကျွန်း ရောဟနဇနပုဒ်မှာ လှည်းကုန် သည်တစ်ဦးဟာ ကုန်တွေ အပြည့်တင်တဲ့လှည်းတွင် မဟာဒတ္တ ဆိုတဲ့ နွားကြီးကို တပ်ပြီး မောင်းလာသတဲ့။ ညွှန်ဗွက်ကြီးတစ်ခု ထဲသို့ ကျ၍ လှည်းကွဲနေတော့ နွားကြီးလဲ မရုန်းနိုင်တော့ဘူး။ အဲ-သည်တော့ ကုန်သည်က...

“အို- နွားလိမ္မာကြီး... သည်တစ်ကြိမ် သည်ညွှန်ဗွက်မှ တက်အောင် ကြိုးစားလို့ ရုန်းလိုက်ပါ။ သည်ညွှန်ဗွက်ထဲမှ လှည်း ကို ထုတ်နိုင်ပါလျှင် အသင့်ကို ဘယ်တော့မှ မခိုင်းတော့ပါဘူး။ တစ်သက်လုံး ဘေးမဲ့ပေးပါတော့မယ်”။

အဲ-သို့ကလို့ ချောမော့ပြောဆိုကာ လက်နှင့် ပွတ်သပ် ပြီး တောင်းပန်တော့ မဟာဒတ္တနွားကြီးက ဝမ်းသာတဲ့အတွက် အားကုန်လွတ်ပြီး ရုန်းလိုက်ရာ တစ်ခါတည်း ညွှန်ဗွက်ထဲမှ ထွက်သွားပါရောတဲ့။

ကုန်သည်က ညွှန်ဗွက်မှ ထွက်မြောက်သွားတော့ မိမိ ပြောဆိုခဲ့တဲ့ စကားအတိုင်း ကတိမတည်ဘဲ ခြောက်ကြိမ် တိုင်တိုင် မဟာဒတ္တနွားကြီးကို ထိုနည်းအတိုင်း ညွှန်ဗွက်ထဲမှ လှည်းကို အရုန်းခိုင်းပြန်တယ်။ အလွန်သစ္စာမဲ့တဲ့ ကုန်သည် ပေါ့နော်၊ တစ်ဖန် ခုနစ်ကြိမ်မြောက် အရုန်းခိုင်းပြန်တော့ နွား ကြီးလဲ အိုမင်းတဲ့အတွက် ညွှန်ဗွက်ကြီးထဲက ထွက်အောင် မရုန်း နိုင်ရှာတော့ဘူး။ ကြိုးစားလို့ ရုန်းရှာပြန်သော်လဲ မောဟိုက်ရိန္ဒမ်း ပင်ပန်းအားကုန်သဖြင့် ဗုံးကနဲ ညွှန်ဗွက်ကြီးထဲမှာ လဲရုံမျှ မကရှာသေးဘူး။ သွေးများတောင် အန်ရှာသတဲ့။

အဲ-သည်အခါ အလွန်ရက်စက်တဲ့ ကုန်သည်က နွား ကြီးအပေါ်မှာ သနားညှာတာခြင်းမရှိဘဲ ညွှန်ဗွက်ထဲမှာ စွန့်ပစ် ထားခဲ့ပြီး အခြားနွားများကို တပ်ကာ မောင်းသွားပါရော့။ ညွှန် ဗွက်ကြီးထဲမှာ နွားအိုကြီး လဲကျန်ရစ်ရှာတာပေါ့။

သည်လို ဒုက္ခရောက်နေတဲ့အခါ အိုးလုပ်တဲ့လူများက မြေစေးယူရန် ထိုညွှန်အိုင်ကြီးသို့ လာကြရာ အားအင်ကုန်ခန်း၍ ပင်ပန်းမောဟိုက်ကာ လဲနေတဲ့ နွားကြီးကို မြင်တော့ သနား သဖြင့် ရေကလေးများ တိုက်ဖို့နေနေသာသာ မြေကြီးနယ်ရန် အလို့ငှာ အရှင်လတ်လတ်ဖြစ်တဲ့ နွားကြီးမှ သားရေကို ခွာယူ သွားကြပြန်တယ်။

ထိုနောက် များမကြာခင် စောင်းသမားတစ်ယောက်က မြင်ပြန်တော့ စောင်းကြိုးလုပ်ရန် အကြောသေး၊ အကြောမျှင် ကလေးများကို အရှင်လတ်လတ်ဖြစ်တဲ့ နွားကြီးမှ ထုတ်နုတ်၍ ယူသွားပြန်ရောတဲ့။

ထိုနောက် များမကြာခင် ခွေးပေါင်းများစွာနှင့် မုဆိုးကြီး တစ်ယောက် ပေါက်လာပြန်တော့ အရှင်လတ်လတ်ဖြစ်တဲ့ နွားကြီးမှ အသားကို လှီးပြီး ခွေးတွေကို ကျွေးပြန်တယ်။ အချို့ခွေးတွေကလဲ သူတို့ကိုယ်တိုင် ကိုက်ဖြတ်၍ စားကြတယ်။

မဟာဒတ္တနွားကြီးမှ အရေကိုခွာ၊ အကြောကိုနှုတ်၊ အသားကို လှီး၊ ဤကဲ့သို့ ကြီးကျယ်တဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခများကို ခံစားနေရရှာတဲ့အတွင်း ကျီးလင်းတနှင့် ပိုးရွှပုရွက်တွေကလဲ အသွေးရဲရဲကို ကိုက်ခဲစားသောက်ကြပြန်တယ်။ သေချိန်မတန်သေးတဲ့ အတွက် အသက်တော့ မထွက်ရှာသေးဘူး။

အဲ-သို့ကလို့ မဟာဒတ္တနွားအိုကြီး ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေတဲ့အခါ ကံအားလျော်စွာ ပိဏ္ဏပါတ်စုတင်ကို အမြဲဆောင်တဲ့ မထေရ်ကြီး “အရှင်တိဿ” သည် နောက်ပါရဟန်းငါးရာနှင့် ဒေသစာရီ လှည့်လည်လာခဲ့ရာ မဟာဒတ္တနွားလားကြီး၏အနီးသို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူလာတယ်။

ထိုအခါ လွန်စွာ ဆင်းရဲပင်ပန်းတဲ့ နွားအိုကြီးကို မြင်တော့ သနားတော်မူလှသောကြောင့် သပိတ်ဖြင့် ရေကိုခပ်ပြီး နွားကြီးကို တိုက်တော်မူတယ်။ ရေသောက်ရတဲ့အခါ နွားကြီးမှာလဲ အတော်ကလေး သက်သာခွင့်ရသွားသတဲ့။ အဲ-သည် အခါ ရဟန်းတော်အရှင်မြတ်က သနားတော်မူလှသဖြင့် မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို ဟောတော်မူတယ်။ နွားကြီးကလဲ “သည် အသံဟာ တရားတော်အသံပဲ”။ အဲ-သို့ကလို့ သဘောထားပြီး တရားသံကို သဒ္ဓါစေတနာ ကြည်ညိုစွာနှင့် အာရုံစိုက်နေရှာတယ်။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို ဟောတော်မူပြီးတော့ သရဏဂုံကို ပေးတော်မူပြန်တယ်။ ထိုနောက် ငါးပါးသီလကို

ပေးမယ်လို့ ပြင်နေတုန်းမှာပင် ပြုံးကနဲ နွားကြီး သေလွန်သွား ရှာပါရော။

သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာကို အာရုံပြုကာ သေဆုံးသွားတဲ့ အတွက် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိတဲ့ ရွှေ ဝိမာန်ကြီးအတွင်း နတ်သမီးအပေါင်းတစ်ထောင် ခြံရံကာ မဟာဒတ္တအမည်နှင့် နတ်သား ဖြစ်သွားပါရော၊ မဟာသတိ ပဋ္ဌာနသုတ်တော်၏တန်ခိုးကြောင့် အကျိုးပေး ဘယ်ကလောက် ကြီးကျယ်သလဲဆိုတာကို စဉ်းစားကြပေတော့။

နတ်သားဖြစ်သွားတဲ့အခါ မိမိ၏ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ် များကို ပြန်လှန်စဉ်းစားသည်တွင် အလုံးစုံကို သိမြင်၍ အရှင် တိဿမထေရ်အား မိမိ၏စည်းစိမ်ချမ်းသာများကို ပြလိုလှသဖြင့် နတ်သမီးတစ်ထောင် ခြံရံကာ ရွှေဝိမာန်ကြီးနှင့်တကွ သန်း ခေါင်ယံအချိန်တွင် ထိန်ထိန်လင်းသော ကိုယ်ရောင်ဖြင့် အရှင် တိဿ မထေရ်၏ အထံတော်သို့ လာတယ်။

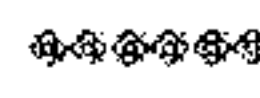
မထေရ်မြတ်က အကျိုးအကြောင်းကို မေးမြန်းတော် မူတဲ့အခါ မိမိ၏အဖြစ်အပျက်များကို အလုံးစုံ လျှောက်ထားပြီး “မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည် အထူးကြီးကျယ် ပါပေသည်ဘုရား၊ အဟိတ်တိရစ္ဆာန် ဖြစ်သော နွားကိုပင် နတ် သားအဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်တော်မူနိုင်ပါပေတယ်၊ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့ကိုမူကား ဝဋ်ဆင်းရဲ ကင်း လွတ်၍ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်နိုင်မည်အမှန် ပါဘုရား၊ ဤကဲ့သို့ လျှောက်ထားပြီး “တပည့်တော်တို့အား သတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို ထပ်မံ ဟောတော်မူပါအုံးဘုရား” လို့ လျှောက်ထားတောင်းပန်ပြန်တယ်။

အရှင်တိဿမထေရ်မြတ်ကလည်း လျှောက်ထား
တောင်းပန်သည့်အတိုင်း သရဏဂုံနှင့် သီလများကို ပေးပြီး
မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို ဟောတော်မူတယ်။

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တော်ကို ကြားနာပြီးတဲ့အဆုံး
မှာပင် အလုံးစုံသော နတ်သမီးတစ်ထောင်တို့နှင့်တကွ မဟာ
ဒတ္တနတ်သားဟာ သောတာပန်အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီး ဝမ်းမြောက်
ရွှင်လန်းစွာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ပြန်သွား၍ နတ်စည်းစိမ်
ကို ခံစားကြလေကုန်သတည်း။

[ဤဝတ္ထုကား “သီဟဠဝတ္ထု” ကျမ်းမှလာသော ဝတ္ထု
ပေတည်း။]

မဟာဒတ္တနတ်သားဝတ္ထုပြီး၏။

လင်းနို့သားငါးရာဝတ္ထု

သီဟိုဠ်ကျွန်း ကုမ္ဘီလတိဿ အမည်ရှိတဲ့ တောင်ပေါ်
ကျောင်းအနီးမှာ ကျောက်လိုဏ်ဂူကြီးတစ်ခု ရှိသတဲ့၊ သည်
ကျောက်ဂူကြီးအတွင်းမှာ လင်းနို့သားငါးရာ နေကြတယ်၊ ရဟန်း
တော် တစ်ပါးက ထိုကျောက်ဂူကြီးအတွင်းသို့ မကြာမကြာ ကြွ
လာတော်မူပြီး မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တော်ကြီးကို ရွတ်ဖတ်
သရဇ္ဈာယ်တော်မူတယ်။

လင်းနို့သားငါးရာတို့က မကြာမကြာ ကြားကြရတဲ့အခါ
“သည်အသံဟာ တရားတော်သံပဲ” လို့ အာရုံပြုကာ ကြားနာ
ကြတယ်၊ အဲ-သို့ကလို တရားသံကို အာရုံပြုကာ သဒ္ဓါစေတနာ
နှင့် ကြားနာရတဲ့ ကုသိုလ်ကြောင့် လင်းနို့သားငါးရာ စုတေကြ

မိခင်ရောဝတီ

တဲ့အခါ ထို “ကုမ္ဘီလတိဿ” အမည်ရှိတဲ့ တောင်ပေါ်ကျောင်း ၏ ဆွမ်းခံရာဖြစ်တဲ့ ရွာများမှာ လူဖြစ်လာကြပါရော၊ မဟာ သတိပဋ္ဌာနသုတ်၏ တန်ခိုးကြောင့် အဟိတ်တိရစ္ဆာန်မျိုးမှ ကျွတ်လွတ်၍ ထွက်မြောက်တဲ့ လူ့ဘဝကို ရကြတာပဲ။

ထိုအမျိုးသားပေါင်း ငါးရာတို့ဟာ ရှေးအခါက ကုသိုလ် ပုည တူမျှခဲ့တဲ့အတွက်ကြောင့် အချင်းချင်း ချစ်ခင်စွာ ပေါင်း သင်း ဆက်ဆံကာ နေကြတယ်။ တစ်နေ့သောအခါ အမျိုးသား ပေါင်း ငါးရာသည် ကုမ္ဘီလတိဿကျောင်းသို့ သွားပြီး တရားနာ ကြတော့ အစဦးစွာ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကိုပင် ကြားနာ ကြရတယ်။

ရှေးဘဝအထုံပါတဲ့ ကုသိုလ်ဟောင်းများက နှိုးဆော် တဲ့အတိုင်း မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ကို ကြားနာရတဲ့အခါ အလွန် တရာ သဒ္ဓါထက်မြက်ကြသဖြင့် ကာမဘောင်ကို ခွာစွန့်ပြီး သာသနာတော်တွင်းသို့ဝင်ကာ ရဟန်းပြုကြတဲ့အခါမှာလဲ မခွဲ ကြဘူးတဲ့။

ရဟန်းပေါင်းငါးရာတို့ဟာ ယခင် လင်းနို့သား ဖြစ်စဉ် က နေထိုင်ခဲ့ကြတဲ့ ကျောက်ဂူကြီးအတွင်းမှာပင် နေထိုင်ကြ သတဲ့။ ထိုအခါ ရဟန်းတော်တစ်ပါးက-

“သည်ကျောက်ဂူကြီးဟာ လွန်စွာ လင်းနို့စော် နံပါ ကလားလို့ ပြောကြားတော့ ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံတဲ့ မထေရ် ကြီးတစ်ပါးက ငါ့ရှင်တို့... သည်ကျောက်ဂူကြီးကား အခြားဂူ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ရှင်တို့ လင်းနို့သားငါးရာ ဖြစ်တုန်းက နေခဲ့တဲ့ ဂူကြီး ဖြစ်တယ်”

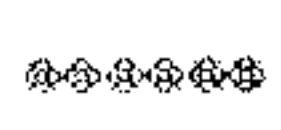
လို့ မိန့်တော်မူတယ်။

မထေရ်ကြီး၏ အမိန့်တော် ကြားရတော့ ရဟန်းငါးရာ တို့မှာ လွန်စွာ သံဝေဂဖြစ်ပြီး “သံသရာကြီးထဲမှာ ဖြစ်ချင်ရာ ဖြစ်နေကြပါကလား၊ သံသရာ ဤဝဋ်က မလွတ်သမျှ ကာလ ပတ်လုံး တိရစ္ဆာန်ဘဝလဲ လက်စမတုံး မဆုံးနိုင်အောင် ရှည် လျား၍ မျောပါးနစ်မွန်းနေကြတာပါကလား၊ သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်လေအောင် ကြံဆောင် ကြိုးစား၍ တရားကို အားထုတ်မှ သင့်ကြလိမ့်မယ်၊ အဲ-သို့ကလို့ တိုင်ပင်ပြီး သတိ ပဋ္ဌာန သုတ်တော်ကြီးကို ကြားနာကြပြန်ရာ ရဟန်းတော်ပေါင်း ငါးရာ တစ်ပြိုင်နက် သောတာပန်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ ကြပါရော။

ထိုနောက်တစ်ဖန် မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တန်ကိုပင် ကြားနာရပြန်ရာ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်၍ ဝဋ်သုံးပါးမှ ထွက် မြောက်ပြီး နောက်ခါတစ်ဖန် ဆင်းရဲခြင်းသို့ မပြန်သော နိဗ္ဗာန် အမြိုက်သို့ ဆိုက်ရောက် စံမြန်းတော် မူကြလေသတည်း။

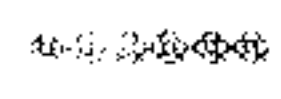
[ဤဝတ္ထုကား “သဟဿဝတ္ထု” ကျမ်းမှ လာသော ဝတ္ထု ပေတည်း။]

လင်းနို့သားငါးရာဝတ္ထုပြီး၏။

ဤဝတ္ထု သက်သေများကို ထောက်ထား၍ ပေါက်ပွား ထက်မြက်သော သဒ္ဓါစေတနာဖြင့် မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ္တန်ကို သင်အံ ဆောင်ရွက် လေ့ကျက်မှတ်သား နာကြား အားထုတ် ကြကုန်ရာသတည်း။

မဟာသတိပဋ္ဌာန်ဝတ္ထုပြီး၏။

နောက်ဆက်တွဲ

ခန္ဓာငါးပါး ရှစ်လုံးတွဲ မြန်မာဂါထာ

- ၁။ ရှုပံဉ္စရုပ်-ရေမြုပ်သဏ္ဍာန်၊
အနိစ္စပဲ-မမြဲအမှန်။
မကင်းဘဲမို့-ဆင်းရဲပူပန်၊
အနတ္တ-မှတ်ကြဇဝကန်။
- ၂။ ဝေဒနာစက်-ရေပွက်သဏ္ဍာန်၊
အနိစ္စပဲ-မမြဲအမှန်။
မကင်းဘဲမို့-ဆင်းရဲပူပန်၊
အနတ္တ-မှတ်ကြဇဝကန်။
- ၃။ သညာနာမ်ဓာတ်-တံလျှုပ်သဏ္ဍာန်၊
အနိစ္စပဲ-မမြဲအမှန်။
မကင်းဘဲမို့-ဆင်းရဲပူပန်၊
အနတ္တ-မှတ်ကြဇဝကန်။
- ၄။ သင်္ခါရက္ခော-ငှက်ပျောသဏ္ဍာန်၊
အနိစ္စပဲ-မမြဲအမှန်။
မကင်းဘဲမို့-ဆင်းရဲပူပန်၊
အနတ္တ-မှတ်ကြဇဝကန်။
- ၅။ ဝိညာဉ်လက်ဖွဲ့-မျက်လှည့်သဏ္ဍာန်၊
အနိစ္စပဲ-မမြဲအမှန်။
မကင်းဘဲမို့-ဆင်းရဲပူပန်၊
အနတ္တ-မှတ်ကြဇဝကန်။

၆။ နာမ်ရောရုပ်ရော-ဒုက္ခောဒုက္ခံ၊
 ဖြစ်လျှင်ပျက်မြဲ-မလွဲအမှန်။
 ဝူပသမော-သုခေါနိဗ္ဗာန်၊
 ဝိမုတ္တိ-သဒ္ဓိသန္တိကံ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ရှစ်လုံးတွဲ မြန်မာဂါထာ

၁။ စက္ခုဓာတ်မ-ရူပဓာတ်ဖို၊
 ဒိန္နံစုံတွဲ-ဖြစ်မြဲနဂို။
 ဝိညာဉ်စက္ခု-မြင်မှုထိုထို၊
 တိဏ္ဍံဖသော-သဘောအလို။

၂။ သောတာဓာတ်မ-သဒ္ဓဓာတ်ဖို၊
 ဒိန္နံစုံတွဲ-ဖြစ်မြဲနဂို။
 ဝိညာဉ်သောတ-ကြားကြထိုထို၊
 တိဏ္ဍံဖသော-သဘောအလို။

၃။ ယာနာဓာတ်မ-ဂန္ဓဓာတ်ဖို၊
 ဒိန္နံစုံတွဲ-ဖြစ်မြဲနဂို။
 ဝိညာဉ်ယာန-နမ်းကြထိုထို၊
 တိဏ္ဍံဖသော-သဘောအလို။

၄။ ဇိဝှါဓာတ်မ-ရသဓာတ်ဖို၊
 ဒိန္နံစုံတွဲ-ဖြစ်မြဲနဂို။
 ဝိညာဉ်ဇိဝှ-လျက်ကြထိုထို၊
 တိဏ္ဍံဖသော-သဘောအလို။

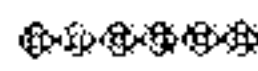
◆ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ရှစ်လုံးဘွဲ့မြန်မာဂါထာ ◆

- ၅။ ကာယာဓာတ်မ-ဖောဋ္ဌဓာတ်ဖို့၊
ဒိန္နံစုံတွဲ-ဖြစ်မြန်ဂို။
ဝိညာဉ်ကာယ-တွေ့ကြထိုထို၊
တိဏ္ဏံဖသော-သဘောအလို။
- ၆။ မနောဓာတ်မ-ဓမ္မဓာတ်ဖို့၊
ဒိန္နံစုံတွဲ-ဖြစ်မြန်ဂို။
ဝိညာဉ်မန-သိကြထိုထို၊
တိဏ္ဏံဖသော-သဘောအလို။
- ၇။ ဖဿဓာတ်မင်း-အရင်းထူထောင်၊
ဝေဒနာမီး-ထိန်ညီးတပြောင်။
ဝေဒနာစက်-စဉ်ဆက်သူဆောင်၊
တဏှာခြောက်ပါး-ပေါက်ပွားလေအောင်။
- ၈။ တဏှာမီးပွင့်-ကြီးရင့်ကုံလုံ၊
ဥပါဒါန်လေး-အရေးတပုံ။
ဥပါဒါန်မျိုး-တန်ခိုးဖုံဖုံ၊
ဘဝကြီး-အပြီးပေါ်ရတုံ၊
- ၉။ ဘဝရှိလို့-ဇာတိပေါ်သည်၊
လေးဖြာသန္ဓိ-ဇာတိအမည်။
ဇာတိမူလ-သူစပြန်ပြီ။
ဇရာယိုယွင်း-အိုမင်းတလီ။
- ၁၀။ နာခြင်း၊ သေခြင်း-မကင်းနိုင်ချေ၊
ပဋိစ္စဓာတ်-ရဟတ်ဘုံဘွေ။
စိုးရိမ်ပူဆွေး-ငိုကြွေးထွေထွေ၊
ဒုက္ခစက်-ရတက်ပူလို့ပွေ။

မိခင်ရောဝတီ

၁၁။ ဝဋ်ခင်းညွတ်ကွင်း-လွတ်ကင်းလို့လျှင်၊
 နာမ်ခဲ၊ ရုပ်ခဲ-ချုပ်လဲပြုပြင်။
 သူပဲ၊ ကိုယ်ပဲ-ဖြိုခွဲထင်မြင်၊
 ဥဒယ-ရူကြဉာဏ်သို့ထင်။

၁၂။ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်စက်-သန်လျက်ကိုကိုင်၊
 မောဟပိတ်ဆီး-ရိပ်ကြီးဝနိုင်။
 ဒိဋ္ဌိခိုသော-ထိုတောကိုချိုင်၊
 အမှန်သိ-သန္တိဘုံသို့တိုင်။

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး
 ရေးသားတော်မူအပ်သော
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လင်္ကာ

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ။ ဗောဓိရတနာ၊ ယာဉ်
 စကြာဖြင့်၊ သစ္စာလေးရပ်၊ လေးကျွန်းပတ်သည်၊ နတ်ဝိသုဒ္ဓိ၊
 တုမရုံအား၊ ကြိဒ္ဓါရ၊ ရှိဦးခလျက်၊ ဘဝသုံးပါး၊ ဟုန်ဟုန်သွား
 သည်၊ ရထားသံသရာ၊ ယာဉ်စကြာ၏၊ ခြင်းရာထူပွတ်၊ သမုပ္ပါဒ်
 ကို၊ အတပ်သိရန်၊ နိဒါန်းပြန်ပိမ့်၊ အမှန်လေးချက်၊ သဘော
 နက်ကို၊ ဖုံးဝှက်ကွယ်ကာ၊ အဝိဇ္ဇာဟု၊ မဟာတမ၊ မှောင်ကြီး
 ကျ၍၊ ဘဝမြုံ့သိုက်၊ ရှိန်ရှိန်အိုက်သား၊ အမှိုက်မီးစာ၊ ဤခန္ဓာကို၊
 တွယ်တာသမှု၊ အကြောင်းပြု၍၊ အကုသလ၊ ဓမ္မညစ်ဆိုး၊ အပြစ်
 မျိုးကို၊ ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း၊ နေ့စဉ်ထမ်းသည်၊ ပယ်လမ်းဗီဇ၊
 အပူညနှင့်၊ ဘဝနောင်ခါ၊ သံသရာ၌၊ လူ့ရွာနတ်ငြမ်း၊ စည်းစိမ်

သွမ်းကို၊ ချမ်းသာအတိ၊ အထင်ငြိလျက်၊ ဂတိနောင်ကို၊ ကောင်း
စေလို၍၊ ကုသိုလ်အရိုး၊ အမျိုးမျိုးကို၊ ကြိုးကြိုးစားစား၊ ပြုတုံ
ငြားက၊ ဆယ်ပါးပုည၊ အာနေဉ္ဇဟု၊ ဘဝနီးရင်း၊ ပွားတုံလျဉ်း
သည်။ ။ ဝဋ်ခင်းဝဋ်နွယ် ရှည်သတည်း။

သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ။ ဝဋ်ခင်းဝဋ်နွယ်၊ ရှည်
ကြောင်းရှယ်သား၊ ဆယ်ဖြာပုည၊ အပုညနှင့်၊ ဘဝနီးရင်း၊ ပွားတုံ
လျဉ်းသော်၊ လေးအင်ပါယ်ရွာ၊ အဖြာဖြာလျှင်၊ ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ နတ်၊
ဘုံသုံးရပ်၌၊ ဓာတ်ပဓာန၊ ပြဋ္ဌာန်းလှသား၊ ဒွါရသခင်၊ ခြောက်
ဝိညာဉ်ဟု၊ အရှင်ဓာတ်မင်း၊ ပေါ်တုံလျဉ်း၍၊ ကိုယ်တွင်းကိုယ်
ပြင်၊ ထွက်ဝင်တံခါး၊ အင်ခြောက်ပါး၌၊ အများရုပ်နာမ်၊ အတန်
တန်လျှင်၊ ဝန်းရံဖြိုးဖြိုး၊ အမျိုးမျိုးကို၊ အုပ်စိုးဆောင်ရွက်၊ လျှမ်း
လျှမ်းတက်လျှင်၊ ထက်မြက်တေဇာ၊ သူ့ရှိန်ဝါကြောင့်၊ ငါငါ
သူသူ၊ လူပဲနတ်ပဲ၊ အထင်လွဲလျက်၊ ငရဲအပါယ်၊ အသွယ်
သွယ်လျှင်၊ ဝဋ်နွယ်ရှည်လျား၊ တမားမားသည်။ ။ ခြောက်ပါး
ဝိညာဉ် စွမ်းရည်တည်း။

ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ။ ခြောက်ပါးဝိညာဉ်၊
စွမ်းရည်အင်ကြောင့်၊ မီးတွင်ရှိန်ဝါ၊ ထက်ကြပ်ပါသို့၊ မက္ခာတူကွ၊
ဖြစ်ပေါ်ကြသား၊ ဖဿဝေဒနာ၊ စေတနာနှင့်၊ သညာဝိတက်၊
ရောင်စုံယှက်သည်၊ အမျက်ကြောင်ဝယ်၊ ကြိုးစုံခြယ်သို့၊ အသွယ်
အသွယ်၊ အနွယ်နွယ်လျှင်၊ ဆန်းကြယ်စွာလှ၊ နာမ်ကာယနှင့်၊
ဘူတဟူပေ၊ ရေ၊ မြေ၊ လေ၊ မီး၊ ဓာတ်ကြီးလေးတန်၊ အမာခံ
လျက်၊ အရံရုပ်သေး၊ နှစ်ဆယ့်လေးတည့်၊ ပေါက်ထွေးမျှညီ၊
အဋ္ဌဝိသ၊ ရုပ်ကာယဟု၊ နာမရူပ၊ ဓမ္မအပြား၊ ဤနှစ်ပါးလည်း၊
ထင်ရှားစုံစွာ၊ ပေါ်တုံလာ၍၊ နာနာကာယ၊ အနန္တလျှင်၊ ရူပ

ရုပ်ဟန်၊ သဏ္ဍာန်အမှု၊ ဇာတ်မတူသည်၊ လူအရပ်ရပ်၊ နတ်
အထွေထွေ၊ ရေမျိုးကုန်းမျိုး၊ ကောင်းဆိုးယုတ်ညံ့၊ အကန့်ကန့်
လျှင်၊ ခြားသန့်ပေါယ်၊ သောသောကြွယ်သည်။ ။ နှစ်သွယ်
နာမ်ရုပ် စွမ်းရည်တည်း။

နာမရူပပစ္စယာ သဠာယတနံ။ ထင်ရှားစေ့စုံ၊ အဖုံဖုံ
လျှင်၊ တည်တံ့နာမ်ရုပ်၊ ကိုယ်သမုတ်သား၊ အထုပ်အထည်၊
ကြီးငယ်ကာယ၊ ပေါ်ပြန်ကလည်း၊ ဒွါရတွင်မည်၊ ဘိတ်ဘိတ်
လည်သည်၊ အကြည်ခြောက်မျိုး၊ ကိုယ်လုံးဖြိုးလျက်၊ အရိုးစဉ်စီ။
အမြင်စက္ခု။ ။ ကြားမှုသောတ။ ။ ယာနရနံ။ ။ လျက်ရန်
ဇိဝှါ။ ။ ကာယတွေ့ထိ။ ။ အသိမနော။ ။ မရောမယှက်၊
တလက်လက်လျှင်၊ အမျက်စိန်ရည်၊ လဲလဲကြည်သို့၊ ခြောက်
မည်အာရုံ၊ အလုံးစုံလည်း၊ ပုံသဏ္ဍာန်ရိပ်၊ နိမိတ်အသွင်၊ အကုန်
ထင်၍၊ ဤရှင်ဤလူ၊ ဤမူနေလ၊ ရူပသဏ္ဍာန်၊ အသံတစ်မျိုး၊
အခိုးလှိုင်ပျံ၊ ရနံ့ထိုထို၊ အချိုအချဉ်၊ ဤလျှင်အပူ၊ ဤမူအအေး၊
အတွေးအသိ၊ ပြည့်စုံတိ၍၊ ငါ၏ဤကိုယ်၊ ငါမင်းပျိုဟု၊ အဆို
အထင်၊ အမြင်မှောက်မှား၊ စိတ်နေကြွားဖို့၊ တံခါးခြောက်သင်း၊
ကိုယ်လုံးလင်းသည်။ ။ ခြောက်သင်းဓာတ်မှန် စွမ်းရည်တည်း။

သဠာယတနပစ္စယာ ဖသော။ ဓာတ်မှန်အကြည်၊
ခြောက်မျိုးတည်က၊ ခြောက်မည်အာရုံ၊ အလုံးစုံလည်း၊ ပုံသဏ္ဍာန်
ရိပ်၊ နိမိတ်အသွင်၊ ကိုယ်လုံးထင်၍၊ ဝိညာဉ်ခြောက်ဆင့်၊ ဖွား
ဖွားပွင့်က၊ နှိုင်းသင့်တူမျှ၊ ပမာပြုမှု၊ သိကြာ့စက်ရိန်၊ လက်လက်
ထိန်သား၊ ဝရဇိန်သွား၊ ရွပ်ရွပ်ဝါးသို့၊ ခြောက်ပါးဖဿ၊ ဖြန်းဖြန်း
ထ၍၊ ရသခြောက်မည်၊ အာရုံရည်ကို၊ ကြိတ်နည်သောအား၊
တွေ့ထိငြားက၊ ဤကား ဣဌ၊ အနိဌနှင့်၊ ဤမျှမကောင်း၊ ဤမျှ
ကောင်းဟု၊ အကြောင်းသွေးဆော်၊ အရေးပေါ်လျက်၊ ခြောက်

◆ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လင်္ကာ ◆

ဖော်အာရုံ၊ ရသဂုဏ်ကို၊ အကုန်ပေါ်ထွက်၊ ရွန်းရွန်းတက်၍၊
မက်ဖွယ် မုန်းဖွယ်၊ အနုန်းချယ်သည်။ ။ ခြောက်ဖွယ်ဖဿ
စွမ်းရည်တည်း။

ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ။ ဖဿခြောက်မည်၊ သူ့စွမ်း
ရည်ဖြင့်၊ ကြိတ်နည်သောအား၊ စက်ရှိန်ဝါး၍၊ ခြောက်ပါးအာရုံ၊
မြေမြေတုန်လျက်၊ ခြောက်စုံရသာ၊ အနိဋ္ဌနှင့်၊ ဣဋ္ဌဟူသည်၊
အရည်မီးမီး၊ ယိုထွက်စီးသော်၊ ဓာတ်သီးခြောက်ဖြာ၊ ဝေဒနာဟု၊
ထွေလာအထူး၊ ထွက်ပေါ်မြူး၍၊ ခြောက်ဦးရွန်းစည်၊ အာရုံ
ရည်ကို၊ မည်မည်ရရ၊ ခံစားကြမှု၊ သုဘသုဘာ၊ သာ-မသာနှင့်၊
ထွေလာများတောင်း၊ ကောင်းမကောင်းလည်း၊ ထောင်းထောင်း
ငေါ်ငေါ်၊ သိထင်ပေါ်၍၊ ကောင်းသောစိတ်ဝမ်း၊ ဖိတ်ဖိတ်
လျှမ်းလျှင်၊ ရွင်လန်းနှလုံး၊ စွင့်စွင့်ပြုံး၏၊ မုန်းဖွယ်တွေ့ကာ၊
ခြောက်သွေ့နှမ်းညှိုး၊ နှလုံးဆိုး၍၊ အခိုးလူလူ၊ ပွက်ပွက်ဆူမျှ၊
ပူပူပင်ပင်၊ မရွှင်မလန်း၊ စိတ်ကုန်ခန်း၏၊ ချမ်းသာသုခ၊ တစ်ခု
မျှ၌၊ လောကအထု၊ အကုန်စု၏၊ ပူပူရွရွ၊ မြင်သမျှလည်း၊ သုခ
ဖို့ချည်း၊ လုံ့လသည်း၏၊ အရည်းသူမြတ်၊ ပရမတ်ကို၊ ချန်လှုပ်
ထား၍၊ အများလောက၊ ရှိသမျှကား၊ ဒုက္ခပွားမှု၊ များစွာပြု
သည်။ ။ သုခဝေဒနာ့စွမ်းရည်တည်း။

ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ။ သုခဝေဒနာ၊ စွမ်းရည်
ဖြာ၍၊ ရသာမြိန်ရွန်း၊ အဆိမ့်မွန်းကာ၊ သွန်းသွန်းဆူကြွ၊ ထိုသုခ၌၊
ပီယဟူသား၊ အချစ်ပွား၍၊ ခြောက်ပါးဝေဒနာ၊ မြိန်ရွက်စွာကို၊
လွယ်ကာမနှေး၊ လိုတိုင်းပေးသည်၊ သူဌေးရတနာ၊ ပမာအလား၊
ကြင်မယားနှင့်၊ ဝတ်စားရွှေငွေ၊ လယ်မြေလှုပ်ခင်း၊ ထမင်း
ဘောဇဉ်၊ သဘင်ပွဲလမ်း၊ အဆန်းဆန်းတည့်၊ ပန်းမျိုးနံ့သာ၊
အဖြာဖြာလျှင်၊ ရူပါရမ္မဏ၊ စသည်အပုံ၊ ပဉ္စာရုံနှင့်၊ ခြောက်စုံ
မိခင်ရောဝတီ

ဖဿ၊ စက္ခုစသား၊ ဒွါရခြောက်မည်၊ အကြည်အလင်း၊ ကိုယ်
တွင်းဓာတ်နှု၊ အစုစုလျှင်၊ ဗဟုဘေဒါ၊ များပြားစွာသည်၊ ဓမ္မာ
ရမ္မဏ၊ ကာမဝတ္ထု၊ အစုအပုံ၊ ခြောက်အာရုံ၌၊ ခုံတမင်မင်၊
ခင်တများများ၊ နေ့စဉ်ပွား၍၊ တရားအချက်၊ သဘောနက်ကို၊
အိပ်မက်တွင်မျှ၊ မမြင်ကြဘဲ၊ ကာမထောင်တွင်း၊ ခန္ဓာကင်း
သည်။ ။ ခြောက်သင်းတဏှာ စွမ်းရည်တည်း။

တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ။ တဏှာခြောက်မည်၊
အရင်းတည်၍၊ အရှည်များလျား၊ အစဉ်ပွားကာ၊ လေးပါးအမှန်၊
ဥပါဒါန်လည်း၊ ခန္ဓာကာယ၊ အဇ္ဈတ္တနှင့်၊ ကာမအာရုံ၊ အလုံးစုံကို၊
အကုန်နှီးရင်း၊ အစွဲပြင်း၏၊ အသင်းပွားများ၊ သားမယားကာ၊
စသည်ဖြာဖြာ၊ မဆုံးရာသား၊ ကာမာဝတ္ထု၊ စွဲလမ်းပြုသည်၊
ကာမုပါဒါန်၊ တစ်ဖန်ထို့ပြင်၊ မိစ္ဆာဉာဉ်ဖြင့်၊ အမြင်ယွင်းဖောက်၊
အယူမှောက်သည်၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ ပြားသည်ဒိဋ္ဌိ၊ တစ်ထိုမှ၊
ဂေါသီလကို၊ ဝဋ်မှထုတ်တတ်၊ စွဲထင်မှတ်သည်၊ သီလဗ္ဗတုပါဒါန်၊
ခန္ဓာငါးပါး၊ တရားအစု၊ ဓာတ်အနုကို၊ ကိုယ်ဟုစွဲကပ်၊ အမြဲ
မှတ်သည်၊ အတ္တဝါဒုပါဒါန်၊ အထန်အပြင်း၊ အယူတင်း၍၊
ဝဋ်ခင်းဝဋ်နွယ်၊ ဝဋ်ပင်လယ်မှ၊ လွတ်ဖွယ်မအား၊ တမားမား
သည်။ ။ လေးပါးဥပါဒါန် စွမ်းရည်တည်း။

ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ။ စွမ်းရည်ပြင်းထန်၊ ဥပါဒါန်
ဖြင့်၊ ခန္ဓာဓမ္မ၊ ကိုယ်ကာယ၌၊ အတ္တအစွဲ၊ မြဲကြီးမြဲ၍၊ ရဲရဲရက်ရက်၊
ကိုယ်အတွက်ကြောင့်၊ သက်သတ်ခိုးမှု၊ စသည်ပြုလျက်၊ အကု
သလ၊ ကမ္မဆယ်တန်၊ အပြစ်လျှံ၏၊ တစ်ဖန်နောက်နှောင်း၊
ငါလျှင်ကောင်းစိမ်း၊ အကြောင်းရည်ရော်၊ အရှည်မြော်လျက်၊
သူတော်ဓလေ့၊ ရသေ့ရဟန်း၊ လှူဒါန်းဝေငှ၊ ပဉ္စင်နှင့်၊ အဋ္ဌအင်္ဂါ

◆ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လင်္ကာ ◆

ဒသဂီတညံ၊ လေးလီဗြဟ္မ၊ ဝိဟာရဈာန်၊ ဆယ်တန်ကသိုဏ်း၊
အလှိုင်းများစွာ၊ ဘာဝနာဟု၊ ဆယ်ဖြာပုည၊ ကုသလကို၊ လုံ့လ
ကြိုးစား၊ ကောင်းမှုပွား၏၊ နှစ်ပါးကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟု၊ ထိုထို
ဘဝ၊ ဖြစ်သမျှ၌၊ ဝိဇုပြည့်ဖြိုး၊ အမျိုးမျိုးကြောင့်၊ အကျိုးတရား၊
အရှည်ပွားသည်။ ။ နှစ်ပါးဘဝ စွမ်းရည်တည်း။

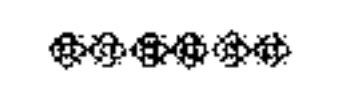
ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ။ ဘဝစွမ်းရေ၊ ကံနှစ်ထွေကြောင့်၊
သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့၊ ဖြစ်ရာဘဝ၊ ဆုံးပြန်ကလည်း၊ ဧက
စတု၊ ငါးခုခန္ဓာ၊ ကံချရာ၌၊ ဓမ္မတာစစ်၊ သစ်တလဲလဲ၊ အနဲနဲလျှင်၊
ဖြစ်မြဲဇာတိ၊ သန္ဓေငြိ၍၊ တြိဘုံပြင်၊ နယ်တစ်ခွင်၌၊ အစဉ်ပြည့်
ပွား၊ အစားစားလျှင်၊ မားမားမတ်မတ်၊ ဇာတ်အမျိုးမျိုး၊ တန်ခိုး
ထင်တိမ်၊ ဂုဏ်သိမ်နိမ့်မြင့်၊ အကျင့်ဆိုးကောင်း၊ အပေါင်းများစွာ၊
သတ္တဝါဟု၊ နာနာကာယ၊ ဖြစ်ပြန်ကြသည်။ ။ လေးပဇာတိ
စွမ်းရည်တည်း။

ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ။ သန္ဓေဇာတိ၊ တစ်ဖန်ငြိ၍၊
တြိဘုံသူ၊ အဆူဆူလျှင်၊ လူလူနတ်နတ်၊ မတ်မတ်မားမား၊
ဖြစ်ပြန်ငြားသော်၊ သုံးပါးအရွယ်၊ အလယ်အဆုံး၊ ရှိမြဲထုံးဖြင့်၊
အနှုန်းစဉ်စီ၊ သန္ဓေချီကာ၊ နာရီစဉ်သင့်၊ အဆင့်ဆင့်လျှင်၊ ရင့်မြဲ
ရော်မြဲ၊ တသဲသဲတည့်၊ မစဲနေ့ည၊ တရွရွလျှင်၊ ခဏ၊ သန္တတိ၊
အဂ္ဂိရာဇာ၊ နှစ်ဖြာလောင်မီး၊ ရှိန်ရှိန်ညီး၍၊ အကြီးအငယ်၊
အရွယ်ခြားနား၊ အစားစားလျှင်၊ အသွားတွင်တွင်၊ မစဲနှင်၏၊
လေးအင်သေမှု၊ တစ်ခုခုလည်း၊ ဗဟုအန္တရာယ်၊ အသွယ်သွယ်
နှင့်၊ နိုးနွယ်နိုးစည်း၊ တစ်လုံးတည်းလျှင်၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်၊ အရွယ်
မထောက်၊ အချိန်ရောက်ကာ၊ ချုပ်ပျောက်ခန္ဓာ၊ မငြင်းသာ
သည်။ ။ ဇရာမရဏ စွမ်းရည်တည်း။

သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ
 သမ္ဘဝန္တိ။ သန္ဓေဇာတိ၊ ခန္ဓာရှိကာ၊ ဉာတိဘောဂ၊ စသည်
 သင်းပင်း၊ ကွေကွင်းခြင်းနှင့်၊ မကင်းစသာ၊ ကြုံကြိုက်လာသော်၊
 ပူဆာသောက၊ ယူတ၊ ငိုကြွေး၊ သက်မွေးဝန်ထမ်း၊ ပူချမ်းဒုက္ခ၊
 အနိဋ္ဌကြောင့်၊ စိတ်ကမကြည်၊ မဆည်ငင်ရှိက်၊ အလှိုက်အလှဲ၊
 ဆင်းရဲငါးပါး၊ အကျဉ်းအားတည့်၊ ကျယ်ပွားအနန္တ၊ တွေ့ကြုံ
 ရသည်။ ။ မူလဇာတိ အနှုန်းတည်း။

ဧဝမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမု-
 ဒယော ဟောတိ။ ဝဋ်သံသရာ၊ ရှည်မင်းစွာ၌၊ သူငါကစ၊ ဖြစ်
 သမျှကား၊ သတ္တမဟုတ်၊ ဓာတ်မှန်ထုတ်သော်၊ နာမ်ရုပ်နှစ်သင်း၊
 အမြင်လင်းလော့၊ အရင်းအဝိဇ္ဇာ၊ ထိုမှဖြာ၍၊ ဇရာမရဏ၊
 အဆုံးကျသည်၊ ဓမ္မအပြား၊ ဆယ့်နှစ်ပါးကို၊ ဤကားလူပင်၊ ဤ
 လျှင် နတ်ပဲ၊ အထင်လွဲလျက်၊ တဝဲလည်လည်၊ ဝဋ်နွယ်စည်၏၊
 ရှည်လေသမျှ၊ အနန္တကား၊ သုခဟူသည်၊ မြူမျှမကွက်၊ အဆက်
 ဆက်လျှင်၊ သက်သက်ဒုက္ခ၊ ဓာတ်မှန်ရသည်။ ။ ဘဝ ဤကိုယ်
 ဖြစ်ထုံးတည်း။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လင်္ကာပြီး၏။

ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး
ရေးသားတော်မူအပ်သော
ခုနစ်နေ့ ဘုရားရှိခိုး

၁။ သုံးလူ့ရှင်ပင်၊ ကျွန်ထိပ်တင်၊ သောင်းခွင်စကြာ
ဝဠာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၊ ညီညာရုံးစု၊ တောင်းပန်မှုကြောင့်၊ ရတုနဂို၊
ရွန်းရွန်းစိုသည်၊ ဝါစိုလပြည့်၊ ကြွက်မင်းနေဝယ်၊ ချမ်းမြေ့ကြည်ဖြူ၊
သန္ဓေယူသည်။ ။ နတ်လူငြိမ်းဖို့ ကိန်းပါကို။

၂။ သန္ဓေယူခါ၊ ဆယ်လကြာသော်၊ မဟာသက္ကရာဇ်၊
ခြောက်ဆယ့်ရှစ်ကြိ၊ ကဆုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့
စုံစီ၊ လူမိနီ၌၊ မဟီလှိုက်ဆူ၊ ဖွားတော်မူသည်။ ။ နတ်လူ
အောင်မြို့ လမ်းပါကို။

၃။ ဖွားမြင်မြောက်သော်၊ ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရွယ်၊ ပျိုနု
နယ်၌၊ သုံးဖွယ်ရွှေနန်း၊ သိမ်းမြန်းပြီးလစ်၊ ဆယ့်သုံးနှစ်လျှင်၊
ဘုန်းသစ်လှုံလူ၊ စံတော်မူ၍၊ ရွယ်မူနုဖြိုး၊ နှစ်ဆယ့်ကိုးဝယ်၊
လေးမျိုးနိမိတ်၊ နတ်ပြဟိတ်ကြောင့်၊ ရွှေစိတ်ငြင်ငြို၊ သံဝေပိုကာ၊
ဝါဆိုလပြည့်၊ ကျားမင်းနေဝယ်၊ ချမ်းမြေ့ရဂုံ၊ တောရပ်လှုံ
သည်။ ။ စုံမြိုင်ပင်ရိပ် ခန်းမှာကို။

၄။ တောရပ်မြိုင်ပေါ်၊ ခြောက်နှစ်ပျော်၍၊ ခါတော်တပုံ၊
ပွင့်ချိန်ကြိုကာ၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ဆင်မင်းနေဝယ်၊ မြေပရမေ၊ ပလ္လင်
ဘွေထက်၊ ရွှေညောင်တော်ကြီး၊ ပြဇာန်ထီးနှင့်၊ မငြီးကြည်ဖြူ၊
နေတော်မူလျက်၊ ရန်မြူခပင်း၊ အမိုက်သင်းကို၊ အရှင်းပယ်
ဖျောက်၊ အလင်းပေါက်ကာ၊ ထွန်းတောက်ဘုန်းတော်၊ သောင်း
လုံးကျော်သည်။ ။ သုံးဘော် လူတို့ ငြိမ်းပါကို။

၅။ ဘုရားဖြစ်ခါ၊ မိဂဒါသို့၊ စကြာရွှေဘွား၊ ဖြန့်ချိသွား
၍၊ ငါးပါးဝဂ္ဂို၊ စုံအညီနှင့်၊ မဟီတစ်သောင်း၊ တိုက်အပေါင်းမှ၊

ခညောင်းကပ်လာ၊ နတ်ဗြဟ္မာအား၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ စနေနေ့ဝယ်၊
ကြွေကြွေလှံတက်၊ ဓမ္မစက်ကို၊ မိန့်မြွက်ထွေပြား၊ ဟောဘော်
ကြားသည်။ ။ တရားနတ်စည်ရွမ်းတယ်ကို။

၆။ တရားနတ်စည်၊ ဆော်ရွမ်းလည်က၊ သုံးမည်ဘုံ
သိုက်၊ တစ်သောင်းတိုက်ဝယ်၊ ကျွတ်ထိုက်သသူ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ၊
သတ္တဝါကို၊ ခေမာသောင်သို့၊ ဖောင်ကူးတို့ဖြင့်၊ ဆောင်ပို့ပြီးခါ၊
ဝါလေးဆယ့်ငါး၊ သက်ကားရှစ်ဆယ်၊ စုံပြည့်ကြွယ်က၊ ရာလေး
ဆယ်ရှစ်၊ သက္ကရာဇ်ဝယ်၊ နယ်မလ္လာတိုင်း၊ စံနှိုင်းမယုတ်၊
ကုသိန္ဒာရုံ၊ အင်ကြင်းစုံ၌၊ ကဆုန်လပြည့်၊ အင်္ဂါနေ့ဝယ်၊ ချမ်းမြေ့
နိဗ္ဗာန်၊ စံတော်မူသည်။ ။ ဝှန်းဆူသောင်းလုံး ကျော်တယ်ကို။

၇။ နိဗ္ဗာန်စံပြီ၊ ရှုမအိသာ၊ သီရိရွှေလှော်၊ အလောင်း
တော်ကို၊ ထိုရော်ကဆုန်၊ လဆုတ်ကြို၍၊ ဝဠုနေ့ဝယ်၊ ခိုးငွေ
မနှော၊ ဓာတ်တေဇာလျှင်၊ ရှင်စောဉာဏ်စက်၊ မိဋ္ဌာန်ချက်ဖြင့်၊
လှံတက်ကော်ရော်၊ မီးပူဇော်သည်။ ။ မေ့တော်ရှစ်စိတ်
ကြွင်းတယ်ကို။

ထိုခုနစ်နေ့၊ သာချမ်းမြေ့ကို၊ ဆွေဆွေကြည်ဖြူ၊ အာရုံ
ယူလျက်၊ သုံးလူတို့နတ်၊ မြတ်ထက်မြတ်သား၊ ကိုယ်တော်ဖျားကို၊
သုံးပါးမွန်စွာ၊ ဝန္တနာနှင့်၊ သဒ္ဓါဖြိုးဖြိုး၊ ကျွန်ရှိခိုးသည်။ ။
ကောင်းကျိုးခပ်သိမ်း ကြွယ်စေသော်။

အဆုံးဘဝ၊ တိုင်ပြန်ကလည်း၊ ပညာ့အရာ၊ ဘိဓမ္မာနှင့်၊
ကြေညာကြော်ကြား၊ လူအများကို၊ တရားစည်ကြီး၊ ချိမ့်ချိမ့်
တီး၍၊ မီးဆယ့်တစ်ဖန်၊ ငြိမ်းရာမှန်သည်။ ။ နိဗ္ဗာန်အောင်မြို့
ရောက်စေသော်။

ခုနစ်နေ့ ဘုရားရှိခိုးပြီးပြီ။

